

Ofițerii unui batalion, botezând un copil.

Un post de telefoniști.

OȘTIREA NOASTRĂ VEGHEAZĂ

Un moment de răgaz:
citind gazeta Sentinela.

Un post înaintat
de infanterie.

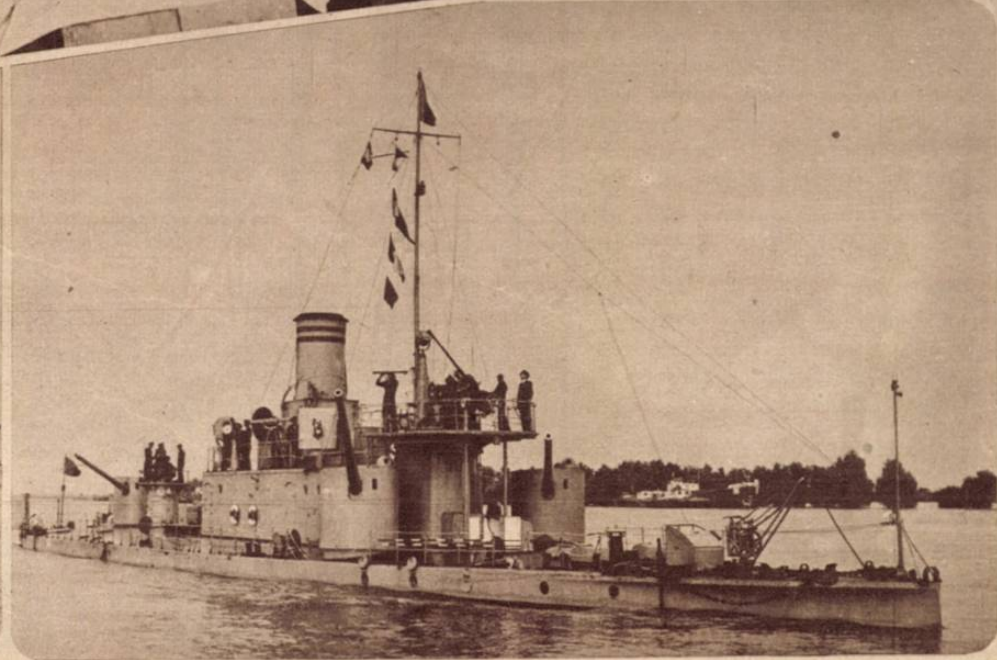
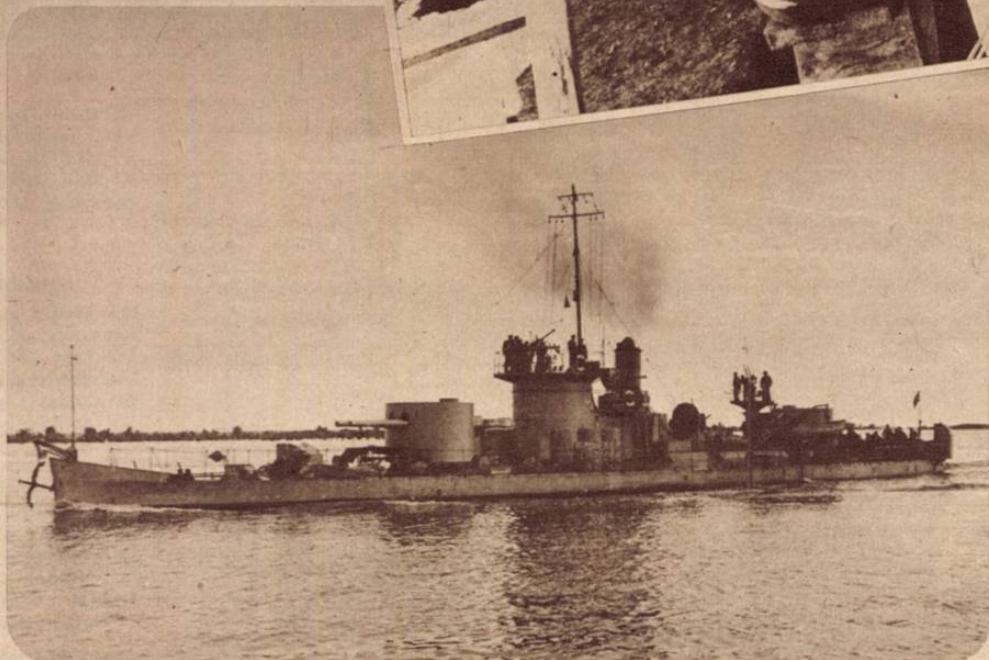

Undeva pe zonă : Popotă
ofițerilor.

Un monitor în patrulare
pe Dunăre.

Monitor în patrulare
pe Dunăre.

BĂTĂLIA CARE VA HOTĂRI SOARTA LUMII

La Berlin se consideră că trecătoare atitudinea reținută, de până acum, în conducerea războiului împotriva Angliei. Se subliniază pregătirea pentru începerea operațiunilor militare, în stil mai demonstrativ.

Într'un interview pe care mareșalul Goering l-a acordat ziaristului american Carl von Wiegand, el afirmă că aviația germană este gata pregătită și așteaptă numai semnalul de pornire.

Pot să vă asigur — a spus mareșalul Göring — că atacurile noastre de până acum, împotriva Angliei au fost numai sboruri de informațiuni. (Neue Zürcher Zeitung).

★

Acest războiu nu va fi dus fulgerător și în masse compacte, așa cum a fost cel împotriva Franței. El va lua mai mult caracterul unui războiu de sdruncinare a mijloacelor de comunicație și de producție din interior, precum și al comunicațiilor cu exteriorul. Apoi se vor distruge toate industriile de care depinde potențialul de înarmare al Angliei, ceea ce va paraliza în același timp întreaga viață a Mării Britanii. (Giornale d'Italia).

★

După modificările aduse de comisiunea armatei din Senatul american, legea obligativității serviciului militar va da o armată de 12 milioane soldați, în loc de 42 milioane cum prevedea proiectul inițial. (United Press).

★

Pentru prima dată, în lunga istorie a războaielor, se va produce ceea ce se numește o bătălie teribilă, dată de flotă, cu armată de debarcare și cu forțe aeriene. Această acțiune, în trei domenii, cooperând în cer, pe mare și pe pământ va pune problema complet nouă a efectului războiului aero-naval, care până acum n'a fost experimentat în mod temeinic. Tot ce putem spune este că vom asista la un spectacol necunoscut încă în organizația militară. (Henry Bidou din Paris Soir).

★

Oricând ne putem aștepta la o schimbare a actualei situațiuni și suntem gata a face față oricărei eventualități. (Ministrul marinei engleze).

★

Numeroase știri confirmă activitatea extraordinară pe care autoritățile militare germane o

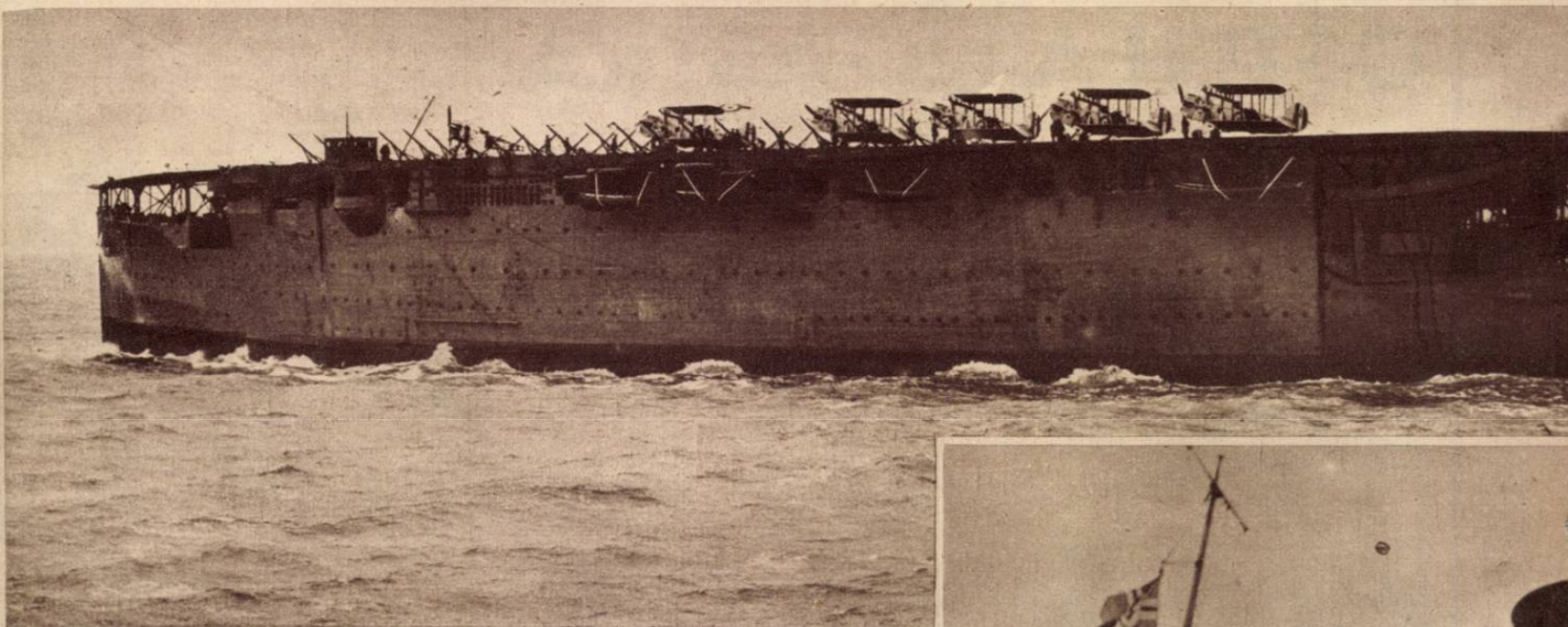
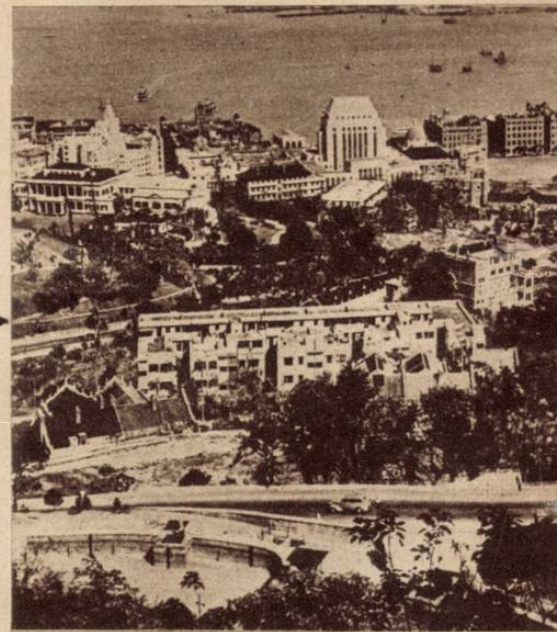

PESCARIII PORNESC IN LARG

În portul german Kolberg, pescarii își pregătesc imbarcațiunile, deoarece sezonul pescuitului s'a apropiat. Corăbioarele, ca niște lebede albe, așteaptă înșirate ca soldații semnalul de alarmă.

FRĂMANTĂRI IN EXTREMUL ORIENT

Situația în Extremul Orient se agravează. Antagonismele între Anglia și Japonia devin mai evidente. Marea Britanie, hotărâtă să-și apere punctele câștigate în aceste colțuri ale lumii și-a concentrat o mare parte a flotei la Hong-Kong, unul din cele mai bogate orașe ale Extremului Orient.

RĂZBOIUL IN MEDITERANA

Telegramele au adus știrea unei noi lupte care s'a desfășurat pe valurile albastre ale Mediteranei. După puține știri primite până în prezent, rezultă că și la această luptă a luat parte aviația. Vasele purtătoare de avioane britanice au fost ținta atacurilor inamice. La luptă a participat și port-avionul „Argus”.

Evenimentele săptămânii

SIMBOL

Războiul modern a adus arta luptelor. Astfel este navală în care să nu i bordul cuirasatelor germane avioane, care-și iau sbor lansate cu c

CONVOAIE PE INT

Navigația pe Marea N convoaie, sistemul care c curitate unităților. V a i încadrate de vase de răz la primul semnal. Un con se îndreaptă spre co

RĂZBOIUL IN ORIENT

La frontierele Egiptului continuă cu furie. Elementele nu sunt numai mareaștii ci și aviația și coloanele taneul nostru reprezintă bombardiere italiene,

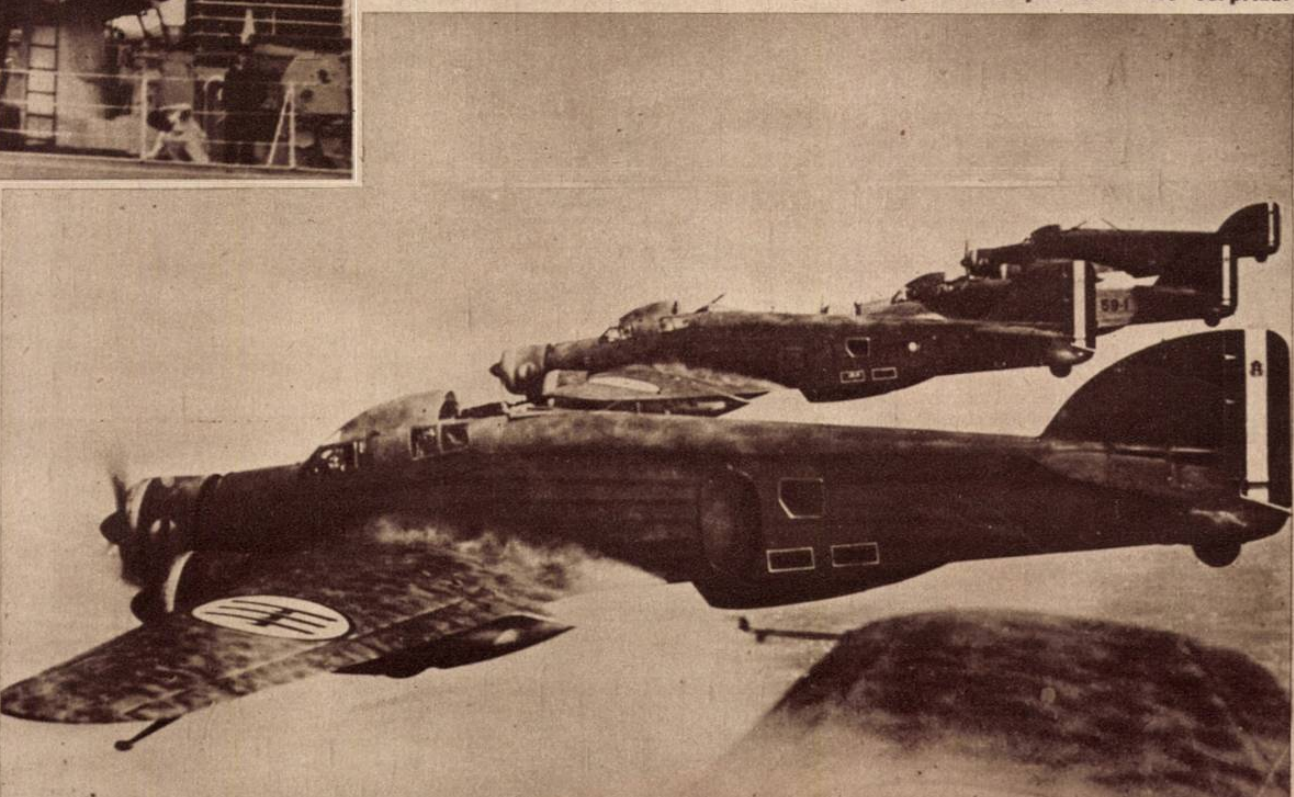
INAINTE DE ATAC

Atacul împotriva Angliei este pregătit în amănunțime. Înaltul comandament nu neglijează nici un element, în vederea marelui bătălii. Astfel, comandanții armatei germane au inspectat în amănunțime fortificațiile de pe coasta franceză, cercetând fiecare obiect în parte.

PE COASTA ATLANTICULUI

Germania stăpânește astăzi o coastă de o lungime considerabilă, începând dela Cercul polar și continuă neîntreruptă până în Golful Gasconiei. Toată această coastă trebuie să fie apărată. Pe malul Atlanticului, pe țărmul francez, artileria grea germană și-a pus tunurile în poziție, spre a se preveni orice surpriză.

desfășoară în ajunul marelui operațiuni ce se pregătește împotriva Angliei. Recenta întrerupere de comunicații între teritoriile libere și cele ocupate din Franța, avea ca obiect această pregătire. Numeroase forțe polițienești au fost desfășurate pentru a supraveghea menținerea sub întineric a unor anumite regiuni, folosite pentru aceste pregătiri. S'a introdus chiar și un fel de stare de asediu. Era interzis oricărui francez să părăsească locuința după ora 8 seara. Se afirmă că puternice forțe militare germane au fost aduse pe coasta Canalului Mânecii. Toate aceste concentrări s'au făcut numai în cursul nopții, când se făceau și mari transporturi de artilerie. (Exchange).

★

Noi ne-am pregătit pentru eventualitatea ca atacul să ia forma unui războiu-fulger, în care toate ținuturile să fie dintr'odată atacate. Dar am socotit și posibilitatea ca atacul să capete caracterul unei lupte de istovire și distrugere. (Times)

★

Versiunea că Germania și Italia n'au intenția, în situația de astăzi, să întreprindă împotriva Angliei metodele războiului fulger, ci să ducă un războiu de uzură a provocat în Italia o vie surprindere. Ideea a fost apărută de d. Gayda, în Giornale d'Italia și a făcut ocolul presei italiene. D. Gayda susține că Anglia va fi atacată atunci când puterile Axei vor avea certitudinea că ea nu poate suporta un asemenea atac. (National Zeitung)

★

Noi putem trage concluzia sigură din succesele de până acum că și problema actuală a ultimului adversar va fi rezolvată, în sensul că el se va prăbuși sub atacul nostru. (Völkischer Beobachter)

★

În Anglia se crede că atacul împotriva Germaniei nu se va da. Nădejdiile neîntemeiate în ce privește atacul german împotriva Angliei, au creat o stare de nervozitate, premergătoare tuturor marilor atacuri. (Der Montag)

★

Toate pregătirile și mișcările de trupe care se observă de câțiva timp pe coasta Canalului Mânecii învederează că atacul principal al forțelor germane se va declanșa de aci. Această credință este întărită și de faptul că ultimele atacuri ale aviației germane, dat în masă compactă atât împotriva transporturilor engleze, cât și împotriva regiunilor de coastă britanice din Canalul Mânecii au avut un caracter de violență care depășește simplul sistem de informațiune. (National Zeitung)

OZA
o formă originală în
inimaginabilă o luptă
ntervie și aviația. La
mane se află hidro-
ul, cu ușurință, fiind
atapulte.

NSUL MĂRILOR
ordului se face în
isigură oarecare se-
le de comerț sunt
boiu, gata să intervie
voi de vase germane
astele Norvegiei.

ITU' APROPIAT
și în Libia, războiul
itele care acționează
și trupele indigene,
motorizate. Instan-
o escadrilă de
pornite în misiune.

SBORUL CU PLANORUL

In școala de aeromodeliști, profesorul explică felul în care se construiește o elice de avion.

După ce și-a terminat instrucțiunea pe planor și pe avionul propriu zis, tânărului pilot i se încredințează mașina de acest fel.

IDEALUL dintotdeauna al oamenilor a fost să se înalțe spre ceruri cu ușurința păsărilor, să poată plana pe aripile vântului, rupând obositoarea atracție a gravitației. Dela Icar încoace, drumul acesta către cucerirea slăvilor a costat mii de vieți omenești.

Nu știm dacă între intervalul reprezentat în timp dela încercarea lui Icar la planurile îndrăznețe ale geniului lui Leonardo da Vinci, vor mai fi existat încercări de-a cuceri văzduhul.

Probabil c'au existat, fără însă ca ele să fi dat rezultate. Cine știe ce precursor îndrăzneț își va fi frânt gâtul în elanul său către cucerirea cerului.

Construirea unui prototip de planor.

În statul modern se încearcă să se dea tineretului o educație care să-l facă să fie familiarizat cu cucerirea aerului. Se pare că economia și toată viața viitoare a lumii civilizate se va baza pe formidabila invenție care este avionul.

Germania, țara care stă în fruntea aviației, a elaborat în acest sens un vast program de educație a tineretului, organizând școli de aeromodeliști și planoriști.

În școala de aero-modeliști, tineretul dela vârsta de 10 ani în sus este învățat să construiască mici aparate, care lansate cu un ajutor mecanic oarecare, cum ar fi un resort sau un elastic, reușesc să străbată anumite distanțe, în sbor. E mai mult un joc de copil, care are un scop pedagogic. De îndată însă ce tânărul a atins o vârstă mai rășărită,

Gata de lansare.

Fixat de scara planorului, pilotul așteaptă semnalul de decolare.

mai ales în jurul vârstei de 14 ani, el este trecut în școala de planoriști, adică acolo unde-și va face ucenicia sborului.

Planoarele sunt, după cum le arată numele, niște suprafețe dintr'un material ușor, croite în forma aripelor de avion, care utilizând curenții de aer, după un impuls inițial dat pe cale mecanică, reușesc să străbată distanțe, care pot ajunge la sute de kilometri. Planorul poate fi de un loc sau două locuri.

Sborul cu planorul reprezintă primul grad de inițiere al viitorilor piloți. E la fel ca atunci când marinarii destinați marilor vapoare comerciale și de războiu, își fac prima inițiere la bordul corăbiilor.

Planoristul trebuie să știe să utilizeze fiecare bătaie a vântului, să „simtă” aparatul, astfel încât să poată străbate distanțe cât mai mari și în bune condițiuni, fără utilizarea forței mecanice.

În școala planoarelor se oțolesc caracterele viitorilor piloți.

Urmările legii CELIBATULUI

ERA o vreme când nu era nevoie de legi pentru a încuraja tinerețul pe drumul care duce la ofițerul stării civile.

Pofta de căsătorie se confunda cu dorința de căpătuială.

Apetitul bărbaților pentru căsătorie a scăzut și tinde să dispară, căci au dispărut și zestrea dar și ușurința vieții de altădată.

Astăzi problema existenței pentru un singur om, adică pentru bărbat, e atât de grea, încât nimeni, nu vrea să și-o complice, asumându-și întreținerea, ce-i drept costisitoare, a unei neveste.

Ca o urmare firească a acestei stări de lucruri a apărut legea asupra celibatului, care vrea ca prin fixarea de impozite asupra burlacilor, să-i determine să se căsătorească.

Am vrut să vedem și noi dacă această lege și-a dat efectele dorite. Și rezultatul l-am consemnat în cele de mai jos.

NUMĂRUL CĂSĂTORIILOR ÎN ULTIMELE LUNI

Legea asupra celibatului pusă în aplicare la 1 Aprilie 1940, deținea drept celibatar orice persoană de sex masculin, care împlinind vârsta de 25 de ani nu s'a căsătorit.

Celibatarii care vor să-și păstreze libertatea, plătesc un impozit care variază, asupra veniturilor lor fixe sau libere.

1.

1) Cununia scofandului.

2) Ferarul dela Gretna Green poate cununa valabil.

Ele au fost văduvite de nădejile înflorite în inima lor, odată cu apariția legii. Mii și mii de tinere și nostime duduie s'au apucat să lucreze de zor la trusouri, așteptând să se înfăptuiască prevederile lor și ale legisla-torului.

Or, lucrurile nu s'au întâmplat astfel. Și pentru a vă convinge și d-v. vom da mai jos cifrele privitoare la căsătoriile efectuate în cuprinsul Municipiului București, în sectoare și suburbane.

În Ianuarie 1940 s'au înregistrat 705 căsătorii, în Februarie 1526; în Martie 991; în Aprilie 932; în Mai 1026; în Iunie 1454.

Observăm totuși că dela data apariției legii asupra celi-batului, adică dela 1 Aprilie 1940, cifra căsătoriilor a sporit.

Cum se explică acest lucru? A avut legea vre'un efect? Se crede că mai mult decât legea, au influențat eveni-mentele din ultimile luni, care au determinat multe perechi ce trăiau în concubinaj să legalizeze și să limpe-zească o situație extra-legală, care-i situa la periferia vieții sociale.

3) Focul dragostei a cuprins și pe pompier.

4) Cununie între acrobați.

5) În Scoția.

Dispozițiunea aceasta a fost primită cu un senti-ment de nădejde de fetele îmbătrânite în așteptarea bărbatului, cari vedeau în impozitele fixate, un aliat prețios, în lupta lor pen-tru cucerirea soțului. Și legiuitorul prevedea a-celaș efect al legii sale, adică înmulțirea căsă-toriilor.

Din cifrele ce ni le-am procurat dela Serviciul de statistică al Municipiului București, rezultă că aștep-tările femeilor nu s'au împlinit.

REALITATEA femeii

CUM SE LEAGĂ UN TURBAN?

CE SE POATE FACE DINTR'UN ȘAL

Acest turban nu trebuie legat, ci fiind gata împletit de modistă sau chiar de dv., se pune pe cap, ca o coroană de flori. Adevăratele eleganțe însă nu-l agrează.

Moda revine! Influența Orientului asupra modei, a fost nefastă și în timpuri mai vechi. Iată spre exemplu, în fotografia noastră turbanul din două culori, purtat de Madame de Staël, imediat după campania lui Napoleon în Egipt.

a) Fiți atenți! Luați șalul de ambele capete, puneți-l pe cap, în așa fel, încât centrul lui să vă fie la ceafă și înodați capetele.

b) Și acum o privire din spate, pentru ca să fiți și mai lămurită. Eleganța turbanului constă în felul cum veți ști să ascundeți capetele între șal și păr.

c) Nu-i așa că e frumos turbanul nostru? Încercați să vi-l faceți și dv.

ȘI DINTR'UN „BATIK”

a) Din pătratul batikului faceți un triunghi, punându-l pe cap, cu colțul central pe frunte. Prindeți apoi ambele capete...

b) Faceți același nod, ca în figura 4, iar colțul din mijloc din centru rămâne atârând pe frunte.

c) Cele două capete au dispărut sub turban, iar colțul din mijloc formează nodul principal.

SFATURI „BĂBEȘTI” CARI PRIND BINE

Dăm în această pagină câteva idei cum să procedați la începutul unei boli sau unui accident. Nu vă așteptați însă la vindecări, ci la ușurarea suferinței. Dacă însă răul devine boală, numai medicul este acela care trebuie să prescrie remediul.

DURERI DE DINȚI. — Pentru a ușura durerea survenită din umflarea gingiei aplicați pe locul dureros o jumătate de smochină, vreme de o oră.

DEGERĂTURI. — Puneți la fierț o rădăcină de țelină. Muiați mâinile degerate în această apă, cât se poate de fierbinte, de două—trei ori pe zi. Mâncărimea dispare și după câteva zile cu acest tratament, degerătura se vindecă.

GRIPĂ. — Preventiv: în timpul epidemiilor de gripă, mâncați usturoi.

DURERI DE GÂT. — 1) Gargară cu un pahar cu apă caldă, în care ați topit o linguriță de sare marină; 2) Aruncați în apă clocotindă un praz tăiat fin, lăsându-l să fiarbă până se moaie; Strecurați și întrebuițați apa pentru gargară.

SUGHIȚ. — Deschideți gura mare și aruncați în fundul gurii o linguriță cu zadăr pudră. Înghițiți încet: efectul va fi imediat.

INSOMNII. — 1) Înainte de culcare sau la prima deșteptare în timpul nopții, beți un pahar mare cu apă foarte zaharată, de preferință îndulcită cu zahăr de Kandel; 2) Spre a putea dormi noaptea, când beți cafea neagră, picați în ea două picături de apă rece.

FURUNCULI. — Aplicați pe partea bolnavă un câțel de usturoi crestat sau o foaie verde de varză pe care ați spălat-o bine și ați zdrobit-o, rulând-o ca pe o prăjitură.

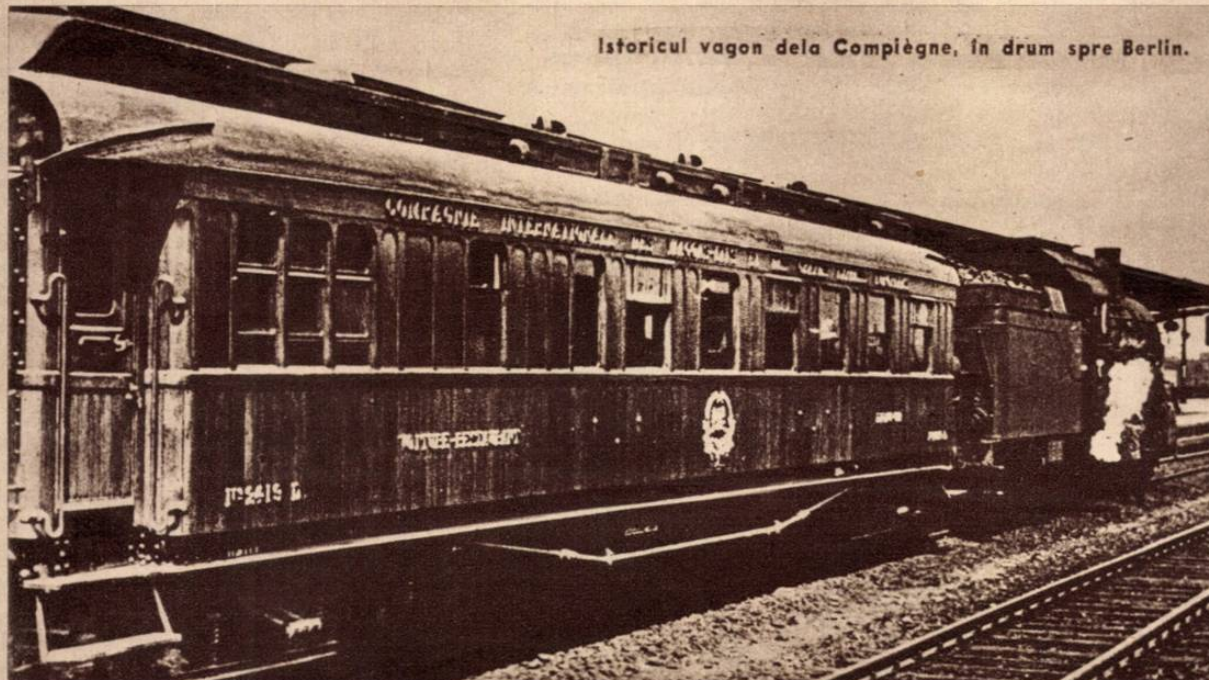

Vagonul istoric dela Compiègne

CU câțiva ani înaintea războiului mondial, atunci când amenințarea plutea numai în aer, dar când oamenii mai sperau că furtuna mai poate fi încă îndepărtată, undeva într-o uzină din cuprinsul imperiului austro-ungar, mai precis în uzinele Ringhofer din comuna suburbană Smichov a orașului Praga, o seamă de lucrători au ciocănit de zor, au nituit, au respectat

La izbucnirea războiului mondial, în 1914, comandamentul militar a destinat acest vagon deplasării ofițerilor de stat major ai armatelor aliate. Campania a fost făcută fără prea mari riscuri — dintr-o simplă întâmplare — pentru acest vagon.

Ziua armistițiului, adică 11 Noembrie 1918 a găsit vagonul în serviciul statului major. Întâm-

Istoricul vagon dela Compiègne, în drum spre Berlin.

întocmai planurile unui inginer, pentru ca în cele din urmă, fabrica să poată livra un vagon de cale ferată pentru trenurile exprese.

Un banal vagon de cale ferată — veți spune d-voastră.

Poate că ați fi avut dreptate, dacă ar fi fost vorba de un vagon, care să facă vreo câteva sute de mii de kilometri, fiind înscris cu un simplu număr matricol în catastrivele unei societăți de cale ferată oarecare. S'ar fi pierdut în mulțimea vagoanelor de cale ferată, care după ce-și vor fi făcut serviciul, ar fi fost vândute la fier vechi, sau ar fi folosit drept adăpost unui vagabond oarecare.

Un ingenios reporter ceh s'a apucat să cerceteze însă datele, ca să spunem așa, biografice, ale acestui mijloc de circulație, și a stabilit că este vorba de un vagon excepțional, un vagon celebru, de care este legată, în două rânduri, soarta Europei moderne.

Să schițăm „biografia” acestui vagon.

După ce a părăsit uzinele Ringhofer din Praga, vagonul a fost îndrumat spre Franța, unde fusese cumpărat de societatea de cale ferată care face legătura între Paris și Bruxelles. Câțiva ani de zile, vagonul a circulat între două capitale, fiind atașat numai trenurilor de lux, ultra exprese, deoarece reprezenta tot ce creiașe mai nou tehnica, în acest domeniu.

Vreme de câțiva ani a fost o existență banală, în care timp a defilat prin fața stâlpilor de telegraf și pietrelor kilometrice, depe distanța Paris-Bruxelles, de nenumărate ori.

plarea a făcut ca delegația franceză să se deplaseze în pădurea Compiègne, în acest vagon, care a adăpostit comisiunile de armistițiu, în cursul tratativelor care au urmat. Aci a fost semnat armistițiul din 11 Noembrie 1918.

A venit pacea. Vagonul a fost transportat la Paris și instalat în apropierea Domului Invalizilor, unde putea fi văzut de oricine voia. Vremea se răsbună însă și pe lucrurile neînsuflețite, ca și pe oameni. În decursul anilor, din cauza intemperțiilor, vagonul a ajuns într-o stare de plâns.

Un american original a socotit c'ar fi interesant să restaureze, pe a sa cheltuială, faimosul vagon al armistițiului, și să-l transporte în pădurea Compiègne, unde cumpărase un mic teren. Vagonul a fost restaurat și planul americanului adus la îndeplinire.

O altă serie de ani, vagonul armistițiului a stat uitat în pădurea Compiègne. Numai îngrijitorul tocmît de american, mai știa de rosturile lui.

A izbucnit războiul din 1939. Istoria acestei campanii recente este bine cunoscută tuturor. Când a fost să se semneze armistițiul între Franța și Germania, delegațiile ambelor puteri au ținut ședințe tot în pădurea dela Compiègne, în vagonul armistițiului de acum 22 de ani.

Unde se află acum vagonul? Din ordinul Führerului-Cancelar, vagonul armistițiului dela Compiègne a fost trimis în Germania. Probabil că acum se află pe drum spre capitala Reichului, unde își va petrece bătrânețile.

Soldați germani în fața vagonului armistițiului.

Sunt doi ani de atunci

ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de săluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simțeam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Cînd funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorează și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vesele mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărît de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucît a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

UN AVENTURIER DE GENIU

CUM L-AM CUNOSCUȚ PE
LAWRENCE AL ARABIEI.

D Winston Churchill, primul ministru al Marelui Britannie a publicat în „Sunday Dispatch” o pasionantă evocare a faimosului colonel Lawrence, așa cum l-a cunoscut.

„Până la sfârșitul războiului mondial nu-l întâlnisem pe Lawrence. Abia în primăvara anului 1919, când la Paris se făcea pacea, cineva îmi spuse:

„Trebuie să-l cunoști pe acest tânăr extraordinar. Ceea ce a făcut el, e o epopee!”

„L-am invitat deci pe Lawrence la dejun. Pe vremea aceea el purta la Londra și la Paris, costumul arab, spre a se identifica cu interesele Emirului Faysal și cu revendicările arabilor, pe vremea aceea violent disputate. Spre a veni la dejunul meu, el îmbrăcase haine obicinuie și avea înfățișarea unui tânăr ofițer oarecare. Auzisem povestea atitudinii lui Lawrence, la o ceremonie oficială, unde refuzase o decorație pe care regele voise să i-o confere personal. Eram ministru de războiu și am comunicat îndată că purtarea sa era cât se poate de greșită, neloială față de rege, ca gentleman și foarte nerespectuoasă față de el, ca suveran. Oricine poate refuza un titlu sau o decorație, arătând motivele refuzului, dar nu la o solemnitate când Majestatea Sa în exercițiul datoriei sale constituționale, voia să îndeplinească actul grațios de a-l distinge personal, pentru a face o demonstrație politică, era pur și simplu monstruos. Cum Lawrence era musafirul meu nu puteam să spun mai mult, dar în calitatea mea oficială, nu puteam să spun mai puțin.

Abia cu mulți ani mai târziu am aflat că refuzul nu s'a produs la o ceremonie publică, ci la o audiență când regele și Lawrence erau singuri. Acesta din urmă rugând respectuos pe suveran să-i îngăduie a declina onoarea de a primi o decorație.

Nu știu dacă Lawrence a simțit că nu cunoșteam împrejurările incidentului, cert este că nu încercă nici o clipă să se scuze.

Acceptă mustrarea mea, surâzând. Numai în felul acesta — îmi spuse el — putea să atragă atenția celor mai înalte foruri ale statului, asupra faptului că onoarea Marelui Britannie era angajată față de arabi. Regele însuși trebuia să afle ceea ce se făcea în numele său, iar el, Lawrence, nu avea altă posibilitate să i-o aducă la cunoștință.

Nu l-am revăzut pe Lawrence decât după câteva săptămâni, la Paris.

Atunci era îmbrăcat în hainele arabe, care-i puneau în evidență toată strălucirea chipului. Ținuta sa gravă, precizia opiniilor, calitatea conversației — toate acestea păreau reliefate într'un grad înalt de magnificul turban și de costumul arab. Trăsăturile sale nobile, buzele perfect cizelate, privirile scânteietoare de foc și inteligență, căpătau o strălucire nemaipomenită în draperiile acelea flotante. Arăta într'adevăr Lawrence, ceea ce era: unul din cei mai mari prinți ai Naturii.

De atunci ori că purta hainele englezului de rând sau mai târziu uniforma aviației, eu nu l-am mai văzut altfel decât așa cum îl arată minunatul desen al lui Augustus John. Cauza lui nu făcea progrese la Paris. L-a înfruntat chiar pe Clemenceau în controverse nesfârșite și repetate. Găsise, însă, un adversar demn de spada lui. Bătrânul „Tigru” avea un chip tot atât de cumplit ca al lui Lawrence, un ochi tot atât de neîmblânzit și o voință tot atât de nesdruncinată. Clemenceau avea un adânc sentiment pentru Orient. Paladinii îi plăceau și admira faptele strălucite ale lui Lawrence, căruia îi recunoștea geniul. Dar sentimentele Franței cu privire la Siria erau vechi de un veac. Toată lumea știe ce-a urmat. După lungi controverse, conferința păcii a atribuit Franței mandatul asupra Siriei, iar

când Arabii se împotriviă cu armele, trupele franceze îl goniră pe Faysal din Damasc.

CU SUFLETUL ÎNSĂNGERAT

Când îmi aduc aminte de toate acestea, îmi dau seama ce adânc rănit era Lawrence. Era desnădăduit și descurajat de viață. În cărțile sale, el mărturisește că orice ambiție personală se stinsese într'insul, înainte de intrarea triumfală în Damasc. Eu însă sunt încredințat că chinul de a-și vedea prietenii arabi, față de care dăduse cuvântul Marelui Britannie, tratați astfel, era pricina renunțării sale de a mai juca vreun rol în afacerile mari.

Colonelul Lawrence.

Tip de beduin nomad.

Firea lui mândră fusese încercată în timpul războiului, dar atunci îl susținuse fărâșul sufletească. Acum însă, acest mare suflet era rănit. În primăvara anului 1921 am fost numit la Ministerul Colonilor, spre a mă ocupa de afacerile noastre din Orientul mijlociu, cari mergeau destul de prost. M'am gândit să-l pun pe Lawrence într-o comisie însărcinată cu treburile acestea, dar când am menționat numai gândul meu, toți au rămas înmărmuriți. Erau sincer încredințați că cu temperamentul său, Lawrence nu se va supune niciodată rutinei unei instituții publice. Am stăruit totuși, și spre mirarea tuturor, Lawrence a primit un post important. Impreună cu dânsul, Hubert Young și cu Trenchard din Ministerul Aerului, am plecat la Cairo și în Palestina. După o ședere de o lună, am propus cabinetului să se repare nedreptatea făcută arabilor și adunării șerifilor din Mecca, așezând pe Faysal ca rege pe tronul Irakului și încredințând emirului Abdulah guvernul transiordanic. Am mai propus să se retragă toate trupele noastre din Iran, încredințându-se apărarea țării forțelor aeriene engleze și în al treilea rând am propus o aplanare a dificultăților dintre evreii și arabii, din Palestina.

Perioada în care a servit ca funcționar public a fost o epocă unică în viața lui Lawrence. Lumea era uimită de atitudinea sa liniștită și plină de tact.

Intr-o zi l-am întrebat pe Lawrence:

— Când toate acestea vor fi terminate, ce ai vrea să faci? Funcțiile cele mai înalte te așteaptă, dacă ai vrea să-ți continui cariera în serviciul colonial.

Lawrence răspunde cu zâmbetul lui blând, radios și enigmatic în același timp:

— Peste câteva luni, sarcina mea ar va fi sfârșită. Treaba s'a făcut și acum că va dura.

— Dar dumneata?

(Continuare în pag. 15)

Corturi beduine în pustiu Arabiei.

— Tot ce vei mai vedea din mine va fi un mic nour de praf la orizont. Destule posturi de guvernator și comandamente înalte erau atunci la dispoziția mea. I le-am oferit, dar totul a fost zadarnic. În cele din urmă l-am trimis în Transiordania, unde se iviseră greutăți. Avea împuterniciri excepționale: s'a slujit de ele cu vigoarea obicinuită. A destituit ofițeri, a întrebuintat forța și a restabilit liniștea desăvârșită. Toată lumea era mulțumită de succesul acestei misiuni, dar nimic nu l-a putut hotărî să continue. Am văzut cu mâhnire „micul nour de praf” pierind la orizont. Episodul următor a fost publicarea cărții sale „Cei șapte stâlpi ai înțelepciunii”. Ca o povestire de războiu și aventuri, cred că această carte este neîntrecută, fiind una din cele mai mari scrise vreodată în limba engleză. Dacă Lawrence n'ar fi făcut nimic altceva decât să scrie această carte, ca o operă de imaginație, și încă faima sa ar dăinui, cât timp se va vorbi englezește în vreun colț al globului.

Cartea ni-l arată pe Lawrence soldatul, dar nu numai soldatul ci și omul de stat, răsvrind popoarele sălbatice ale deșertului, pătrunzându-le gândurile tainice, conducându-le în punctele alese pentru acțiune și de cele mai multe ori dând el însuși foc minei. E o epopee minunată și în centrul ei un om.

Personalitatea lui Lawrence rămâne vie în amintirea prietenilor săi și sentimentul pierderii suferite prin moartea sa, nu s'a micșorat prin compatrioții săi. Toți ne simțim mai săraci, fiindcă l-am pierdut pe Lawrence. Avea într'insul acea caracteristică a geniului, pe care toți o recunoaștem, fără a o putea defini.

O parte din secretul marelui sale autorități morale venea din disprețul pe care-l arăta pentru onorurile, plăcerile și confortul existenței. Lumea se uită întotdeauna, cu respect, la un om pe care banii, căminul, confortul, rangul, puterea și celebritatea îl lasă nepăsător. Lumea își dă seama, cu o oarecare sfială, că un asemenea om e dincolo de judecata ei, îi va oferi zadarnic ispitele ei și că un asemenea om se mișcă pe alt plan decât ceilalți oameni, că este în stare de o revoltă violentă și de sacrificiul suprem, că e un om singuratec, pentru care viața nu e decât o mare datorie, însă o datorie care trebuie îndeplinită cu credință. Era într'adevăr Lawrence un om care locuia pe culmile înalte ale munților, unde aerul este rece și rar, și de unde în zilele senine, privirea îmbrățișează toate împărățiile lumii și toată gloria lor. După ce Lawrence, pe bicicleta sa, și-a dus cartea prețioasă celor foarte puțini pe care-i socotea demni s'o citească, el a găsit o ocupație care să-i mai învioreze inima. Își dădea seama de însemnătatea aviației

pentru comerț, ca și pentru războiu. În existența unui simplu mecanic de aviație el găsi liniștea pe care nu i-ar fi putut-o da nici postul cel mai înalt. Geniul lui Lawrence era foarte divers. A fost în același timp un savant și un soldat, un arheolog și un om de acțiune, un erudit și un partizan, un mecanic și un filozof. Câtă vreme Lawrence trăia, nutream sentimentul că dacă se va ivi o nevoie mare și va fi chemat, el va părăsi drumul modest pe care și l-a ales, și va fi din nou în centrul unor evenimente deosebite. Dar n'a fost să fie așa. Apelul care l-a ajuns și pentru care era pregătit, a venit așa cum l-a dorit dânsul, repede și fulgerător, pe aripile viteziei. Lawrence ajunsese la ultimul salt a cursei eroice, prin viață. Regele George V a scris tatălui său:

„Numele lui va trăi în istorie.” E adevărat. Va trăi în literatura engleză, va trăi în tradițiile aviației regale, va trăi în analele războiului și în legendele Arabiei.

CITIȚI
MARIANA
revistă feminină

Citiți
„MAGAZINUL”

Togal
TABLETE
suveran
la
bolile
reumatice

Citiți revista
CINEMA
Singura revistă
cinematografică din țară

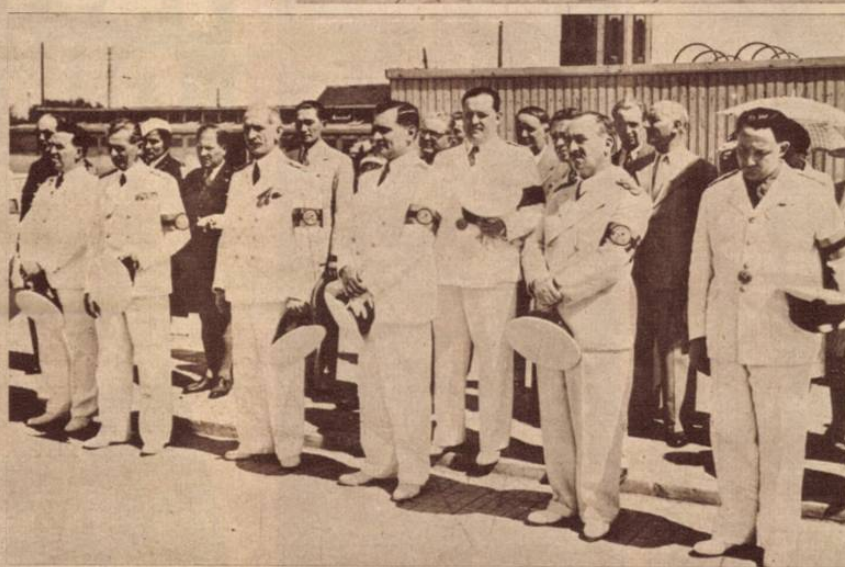

COMANDANȚII AI TINE-
RETULUI GERMAN ÎN
CAPITALA

Un grup de comandanți ai organizației tineretului german „Hitler - jugend” au venit la București, în vizită oficială. D-niile lor au fost primite de reprezentanți ai Străzii Țării, după care au trecut în revistă formațiunile străjerești aflate pe aeroport

INAUGURAREA TABEREI
DELA STRANDUL OBOR

În prezența d-lor: ministru Gomoiu, colonel Ionescu, primarul sectorului II Negru, colonel Dobrotescu, primarul sectorului IV Verde, și a d-lui secretar general Cristescu a avut loc inaugurarea taberei străjerești dela Strandul Obor.

Nu te expune soarelui imediat ce ești din apă! Fiecare strop de apă acționează ca o lentilă. Deaceia întâi stergeți-vă bine și apoi ungeți pielea cu Crema NIVEA sau cu uleiul NIVEA. Numai după aceasta pericolul arsurilor este înlăturat și pielea Dv. se bronzează frumos și repede.

Fii atentă!

Nu subevalua soarele!

CAMUFLAJ IN LARG

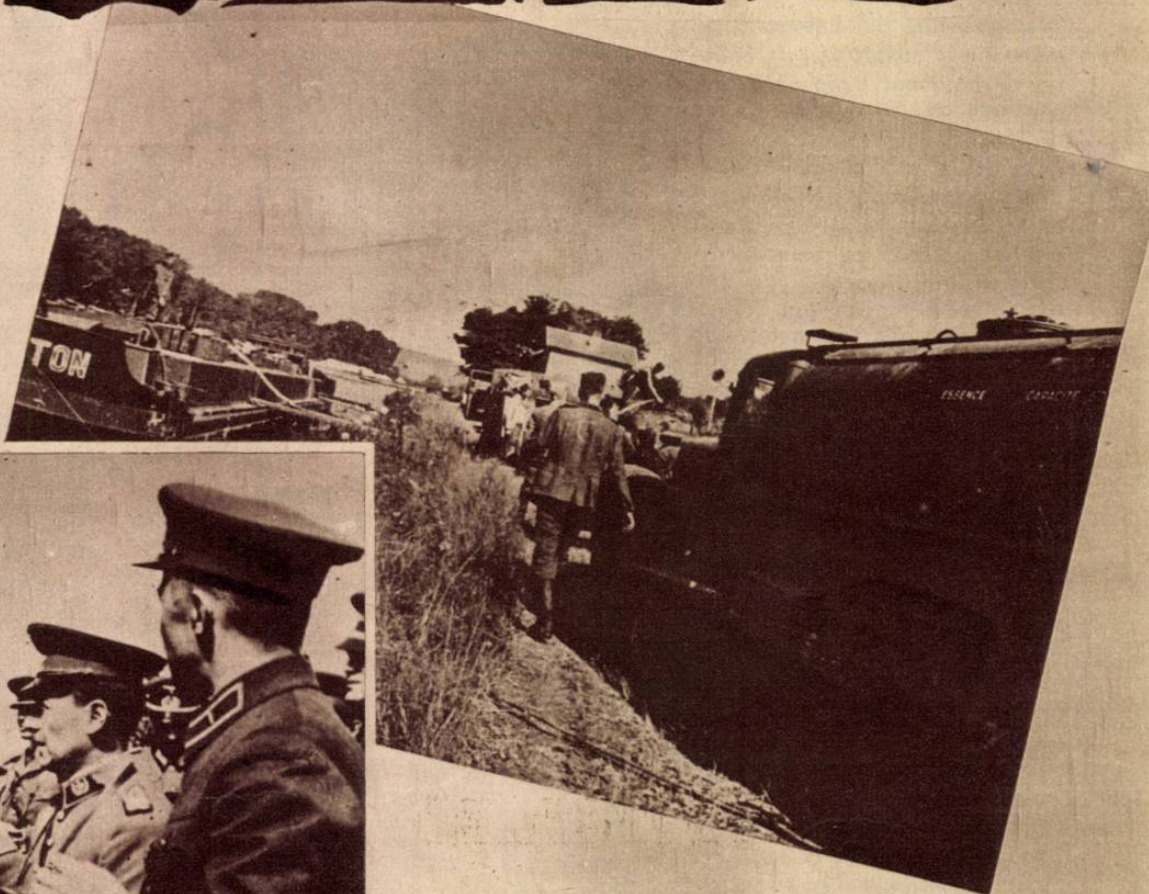
Războiul naval continuă cu înverșunare în Marea Nordului și în Oceanul Atlantic. Din când în când, vasele trebuie să-și improspăteze culoarea cenușie, care le camuflează vederii dușmanului. De multe ori, improspătarea culorii se face în timp ce vasul se îndreaptă spre noua sa misiune.

PRIZONIERII DE RĂZBOIU

Între diferitele măsuri pe care le ia în vederea iminentului atac german, Marea Britanie a dispus ca prizonierii de războiu germani, aflați pe teritoriul Angliei să fie expediați în Canada. Într-o gară maritimă de pe coasta engleză, un grup de prizonieri se îndreaptă spre vas.

ACTUALITĂȚI DIN TOATĂ LUMEA

IN VIZITĂ PE FOSTUL FRONT FRANCEZ

Atașoții militari la Berlin a 22 de țări au fost invitați de înaltul comandament german să facă o a doua vizită pe frontul francez. Explicațiile au fost date de ofițeri ai marelui stat major.

REZERVE DE COMBUSTIBIL

Înaintarea fulgerătoare a trupelor germane în Franța a dus la captarea unei însemnate cantități de tankuri pline cu carburanți. Aceste tankuri navigau pe canalele Franței, mai ales în regiunea Loirei. Din tankuri carburanții au fost încărcăți în automobile-cisterne, cu care sunt transportate în punctele necesare armatei germane.

ATACUL IMPOTRIVA ANGLIEI

EVENIMENTELE

CONVERSAȚIILE UNGARO-ROMÂNE DELA TURNU-SEVERIN

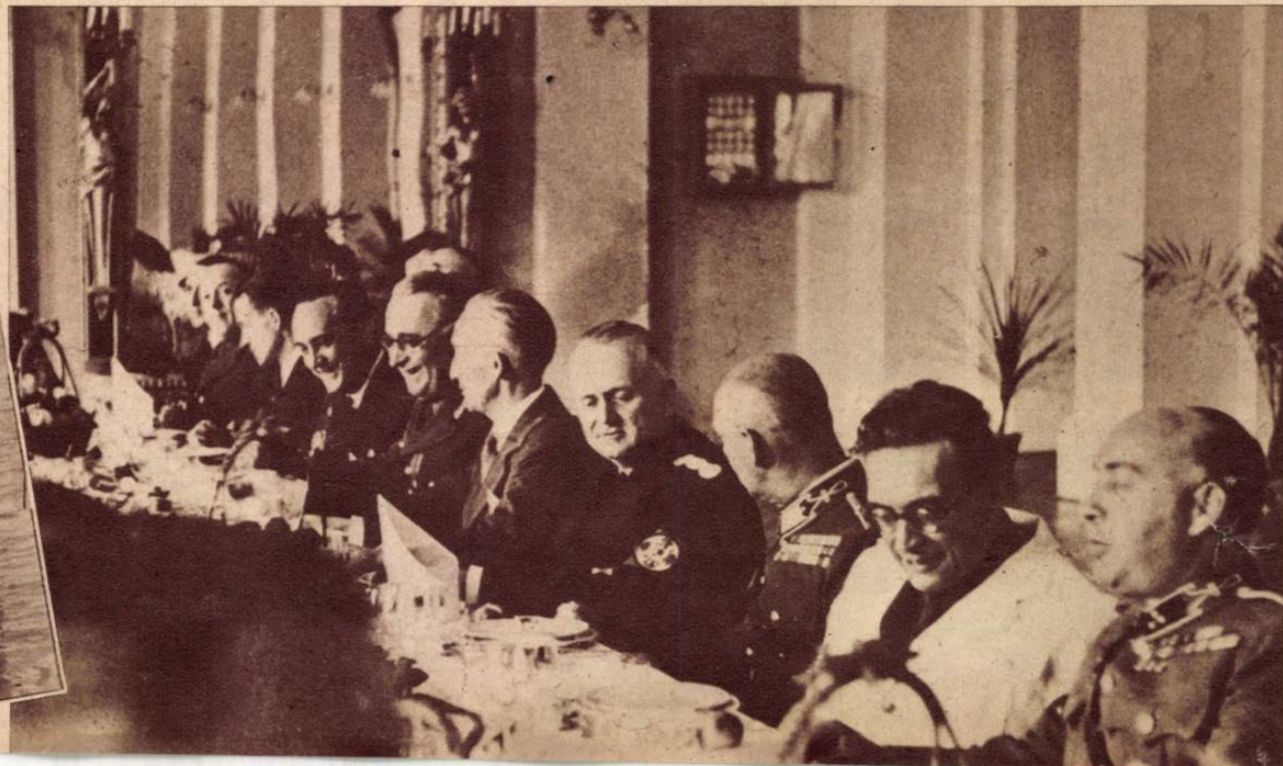
1. D. Valeriu Pop, ministru plenipotențiar, fost ministru secretar de stat, delegatul României, și D. André de Hory, consilier intim regal și ministru plenipotențiar, delegatul Ungariei, la conferința dela Turnu-Severin.

2. D. Valeriu Pop, ministru plenipotențiar al României și D. De Bardossy, ministrul Ungariei la București, între delegații militari ai ambelor țări, cu prilejul conferinței dela Turnu-Severin.

3. O parte din delegați, în drum spre Palatul Cultural.

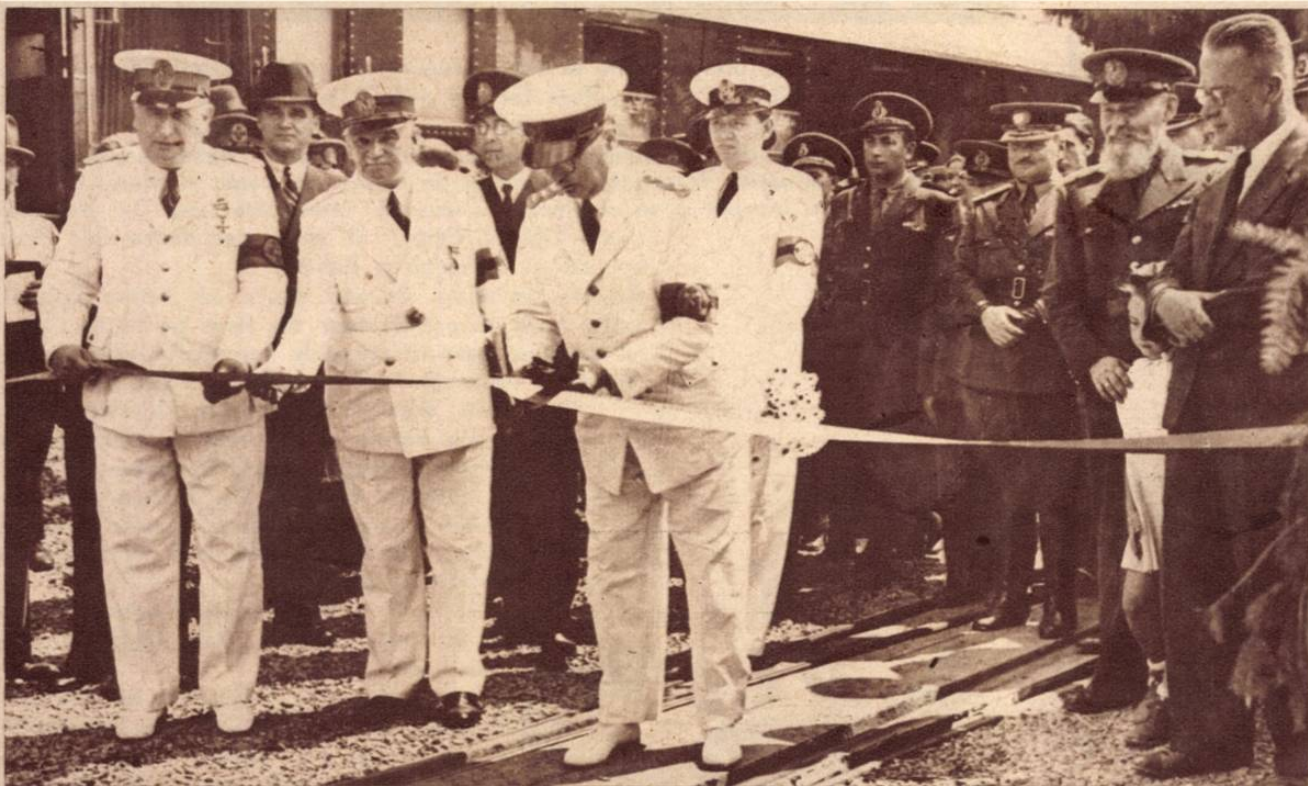
4. Cele două delegații în timpul mesei.

5. Vaporul „Regele Carol II”, ancorat în portul Turnu-Severin, găzduște pe membrii delegației ungare.

SĂPTĂMÂNII

O NOUĂ CALE FERATĂ

Inaugurarea nouii linii înguste C. F. R. Salva-Moisil, ce leagă Ardealul cu Maramureșul.
D. Ing. I. Macovei, Ministrul Comunicațiilor taie panglica deschizând noua linie.

TABĂRA STRĂJEREASCĂ DELA ARCUL DE TRIUMF

Refugiații din Basarabia și Bucovina au vizitat tabăra străjerească dela Arcul de Triumf.

D. rezident regal Gr. Cazaciu vorbind străjerilor.

RIDICAREA PAVILIONULUI

Ridicarea pavilionului la Școala „Pia Brătianu” unde sunt găzduite străjerile refugiate.

UN NOU STRAND IN CAPITALĂ

Inaugurarea strandului de la Grozăvești.

In mijloc d-nii miniștrii: Prof. Dr. Gomoiu, Țoni, Prefect G-ral Modreanu, etc.

Războiul

cheile britanice, prin coloniile ei de pe litoralul de nord al Continentului Negru. Tripolitania, Libia și Sicilia oferă forțelor navale italiene, dar mai ales celor aeriene, baze de atac de o importanță care nu poate fi negată.

Pe de altă parte strădaniile comandamentului superior italian converg spre anihilarea situației favorizate din punct de vedere strategic al Mării Britanii.

Atacurile au început și se continuă cu maximă intensitate atât la frontiera dintre Libia și Egipt, cât și la cea dintre cele două Somali — britanică și italiană.

Armata colonială italiană caute să ocupe Egiptul, astfel încât să poată ataca din flanc pe uscat Canalul de Suez, care în actualele împrejurări este de cea mai mare însemnătate și să anihileze baza dela Aden, care domină intrarea în Marea Roșie. Toate zările și revistele au dat până în prezent relatări amănunțite asupra luptelor în războiul modern. De fiecare dată se scotea în relief fantasticul acestor încleștări uriașe. Ele nu înseamnă însă nimic față de războiul în pustiu.

...La ora 7 seara, întunericul coboară brusc în ținuturile subecuatoriale unde se dau actualmente luptele.

Ziua a fost toridă. Caniculele de prin meleagurile noastre ar fi răcoroase pentru eroicii soldați cari străbat sub razele uci-gătoare ale soarelui ecuatorial kilometri

UN nou teatru de operațiuni atrage atenția lumii. După grelele lupte care s-au dat în Occident și care mai continuă încă cu înverșunare peste Marea Nordului și Anglia, locul unde se pare că se va hotări în parte soarta războiului este și Orientul apropiat.

Prin faptul că deține cheile Mediteranei și a drumului către Extremul Orient, Anglia pare să aibă o situație favorizată. Gibraltarul, Malta și Suezul constituie puncte strategice de mare însemnătate, care în alte condițiuni ar fi putut avea poziții hotărâtoare.

Evoluția fantastică a armii aeriene, a schimbat însă valoarea punctelor strategice, astfel încât cele trei baze engleze se văd contra-atacate de atacurile neconținute ale flotei, dar mai ales ale aviației italiene, care le hărțue fără răgaz.

A doua parte a operațiilor se desfășoară în ținutul african, la frontierele coloniilor britanice și italiene.

Privind cu atenție harta Africii se poate vedea că ținuturile coloniale ale acestor două mari puteri se întâlnesc în puncte însemnate din punct de vedere strategic. Italia ale cărei interese în Mediterana sunt covârșitoare, a căutat să contrabalanseze

Trupe italiene în cantonament

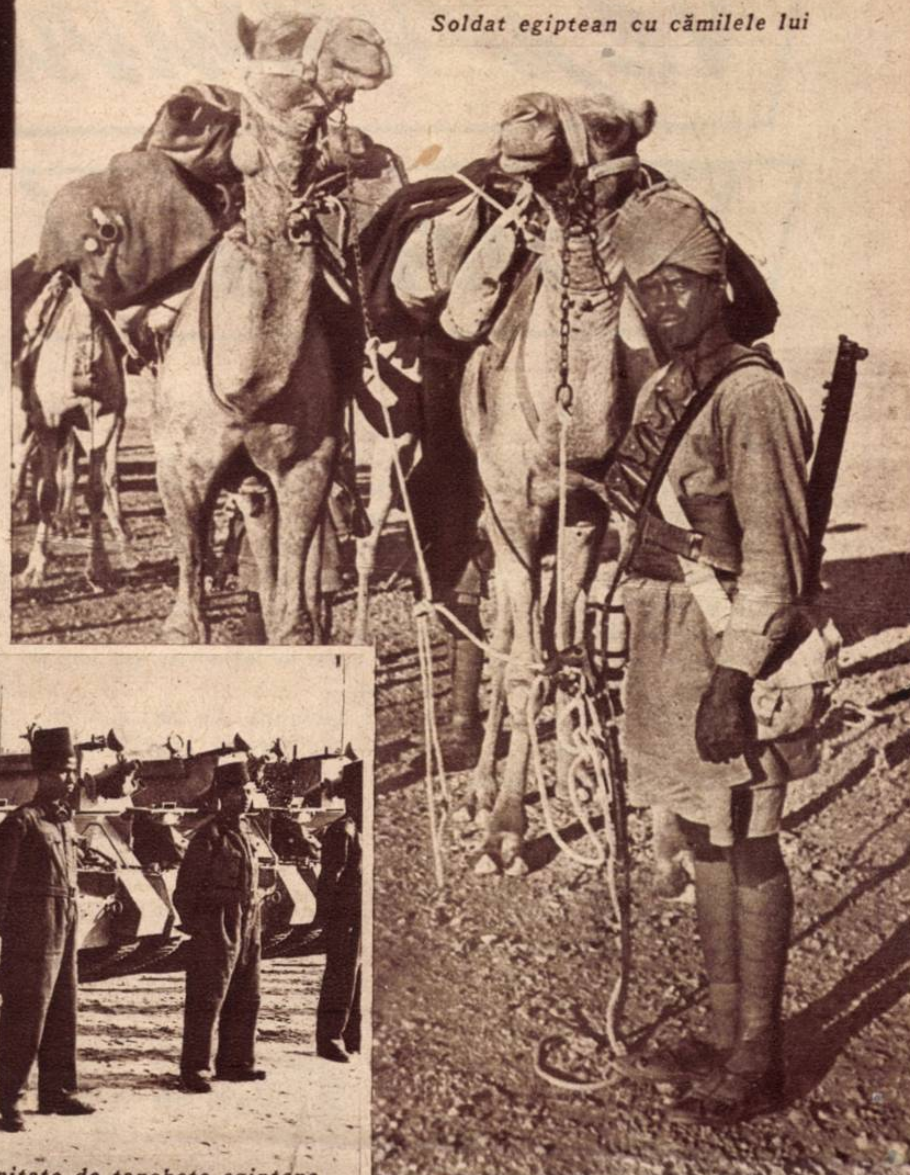
Escadrilă de bombardament la Asmara

Activitatea în portul Massaua

în PUSTIU

Soldat egiptean cu cămilele lui

mari, în cisterne automobile, de către comandament.

Uneori trupa poposește într-o oază „cu apă limpede” cum stă scris în literatura necunoscutorilor Africii. „Apa limpede” este însă no-roioasă, caldă, urât mirositoare și foarte periculoasă pentru soldatul european, din cauza microorganismelor pe care le conține.

În apa aceasta se picură câțiva stropi dintr'un desinfectant puternic și numai după aceea apa este potabilă.

Dacă lupta cere eroism, atunci fără îndoială că acești soldați cari luptă pentru patria lor pe nisipurile arzătoare ale pustiei, îl au cu prisosință. Războiul

Stația militară Nalut, în Libia

Unitate de tanchete egiptene

după kilometri pentru împlinirea misiunii lor. Și la tot chinul acesta se adaugă setea. O sete distrugătoare, care arde gâtleejul, care usucă fiecare celulă a trupului.

Dimineața se împart rațiile de apă. Când e o zi bună, oamenii capătă 1 litru până la 1 litru și jumătate de apă pe zi. E o apă caldă, ușor sălcie, care pare însă nectar buzelor arse de vântul pustiei. De cele mai multe ori apa este adusă cu foarte mari sacrificii, dela distanțe

Tragere cu mitraliera în pustiu Ribey

modern cere sacrificii și oamenii aceștia le aduc cu seninătate, în speranța unui viitor mai bun pentru toți.

Războiul în pustiu are nuanțe romantice văzute numai dela distanță. Din apropiere este hâd, aspru, nemilos. Indigenii suferă tot atât de mult ca și europenii cari îi încadrează. Ascarii vâjosi, soldați coloniali, hotărâți, trupe motorizate, aviație, totul cooperează la uriașă acțiune începută.

Lupta cu oscilațiile ei, nu scade curajul nimănui. Tanchetele stănesc în goana lor nebună peste dune, vârtejuri de nisip care întunecă vederea. În interior echipa-

giul stă închis ca într'un cazan încins. Dar în vârtoarea luptei nu mai simte nimeni acest lucru.

Avioanele, ca niște uriașe paseri de pradă rotesc peste întinderi pustii păzind înaintarea trupelor. Fiecare soldat știe că undeva departe, dincolo de orizontul torid, se află țărnuțul răcoritor al oceanului, ținta înaintării și că odată ajunși acolo eforturile lui va fi răsplătită.

Și lupta continuă, aspră, necruțătoare, ziua în fierbințelele innăbușitoare, noaptea pe frig, căci diferențele de temperatură sunt uriașe între zi și noapte.

În cartea mare a istoriei lumii, necunoscuții eroi a războiului din pustiu scriu o pagină nemuritoare. Două mari imperii luptă în înclăștare mortală. Și fiecare soldat, dintr'o tabără și alta, își face cu abnegație datoria.

Peisagiu la frontiera Eritreei

Pe Drumurile Franței

UN ziarist german care a călătorit prin Franța ocupată scrie în Frankfurter Zeitung:

Am întâlnit mulți fugari în automobile, pe biciclete, în care și trăsură, trase de cai, vite și chiar oameni. Cei mai mulți străbăteau calea pe jos. Impingeau cărucioare cu copii mici și duceau greutatea și pachete. Obrajii lor erau rumeniți de soare și vânt și crispați de trudă, de luni de neodihnă, fără adăpost și fără hrană, pribegi ziua și noaptea. Li vedeai poposind pe drum și adăpostindu-se sub un pom când începea să se lase noaptea, tineri și copii care se întindeau pe jos și în câteva clipe îi cuprindea somnul.

Răceala primelor zile de toamnă îi deștepta din zori și îi pune din nou pe drumuri. Și astfel zile întregi, săptămâni întregi până ajungeau acasă la ei.

Convoiul fugarilor nu se întreprindea. Erau drumuri pentru belgieni care se întorceau în țară și drumuri care duceau pe francezi la casele lor. Erau poduri pentru fugari și poduri pe care nu le putea folosi decât armata de ocupație. Atât de mare era convoiul fugarilor încât și acum mai dăinuiește, după atâta timp dela semnarea armistițiului. Ajungeau în orașele lor, depuneau pe străzi, pachetele cu care au străbătut pe jos sute de kilometri și se uitau nedumeriți la case zăvorâte și geamuri în țândări. Și după o scurtă reculegere începeau să-și aranjeze adăposturile vechi, iar unde nu mai erau își creau adăposturi noi.

Ziarul *Basler Nachrichten* află că în întrevederea pe care d. Laval o va avea la Paris cu noul ambasador german se vor discuta câte a chestiuni de o mare importanță privind un alt număr de un milion jumătate de francezi care trebuiesc eliberați din lagărele create de germani în Franța și readuși la munca lor. Pe acești oameni autoritățile germane nu-i mai pot de-

Femeile drape marurile Loirei și-au reluat ocupațiile

Un tun de mare calibru a rămas stinger pe o stradă a unui târg francez

Pe șosele se îndreaptă zilnic mii de refugiați înapoi spre căminurile lor

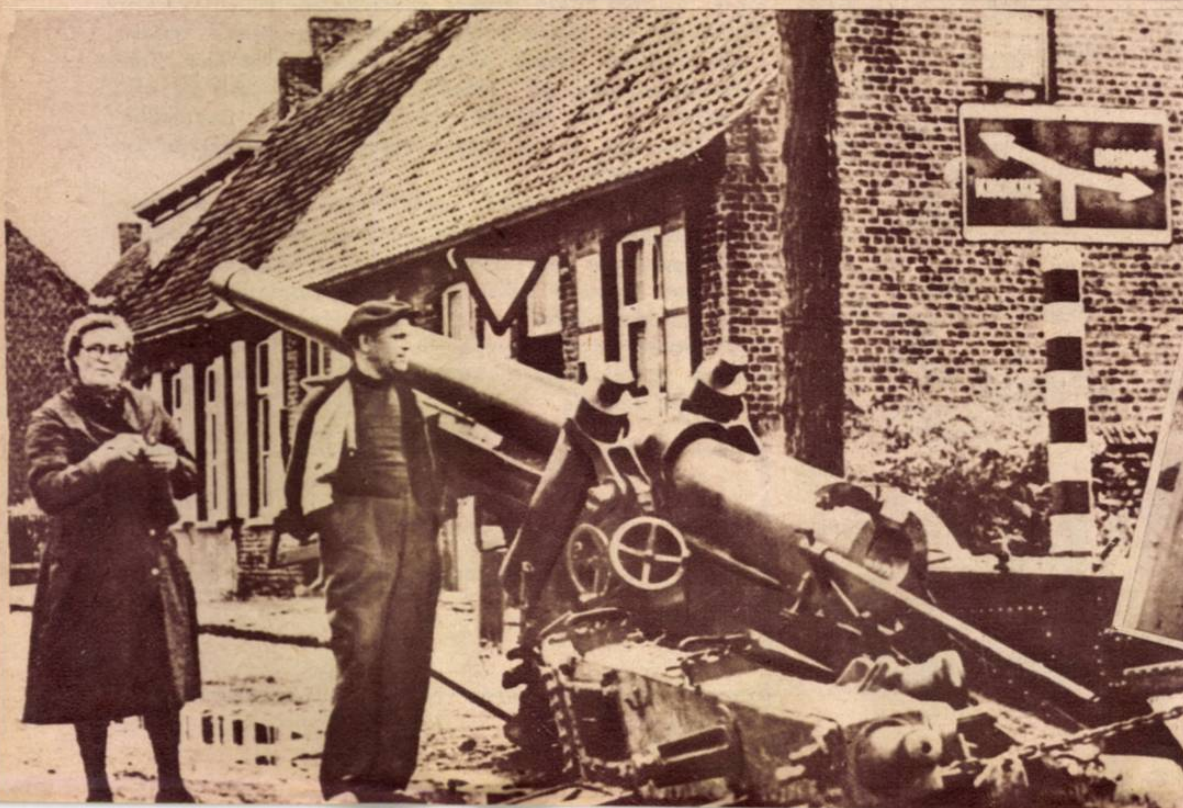
În Place de la Concorde concertează zilnic fanfara armatei germane

Ziarul *National Zeitung*, într'un articol intitulat „Provizoratul European” scrie:

Zi cu zi, ocupațiunea germană face progrese în Franța și creează situațiuni care greu vor mai putea fi readuse la starea de lucruri de până acum. Trimiterea în judecată a unor oameni politici francezi pentru răspunderea războiului și condamnarea lor, ar crea Franței o situațiune foarte grea la conferința păcii, întrucât ar stabili, prin decizia unui înalt for judecătoresc că Franța a provocat războiul.

Copiii, uluiți, au uitat de joacă și așteaptă temători ce vor hotărî cei mari

Ceața coboară asupra

LONDREI

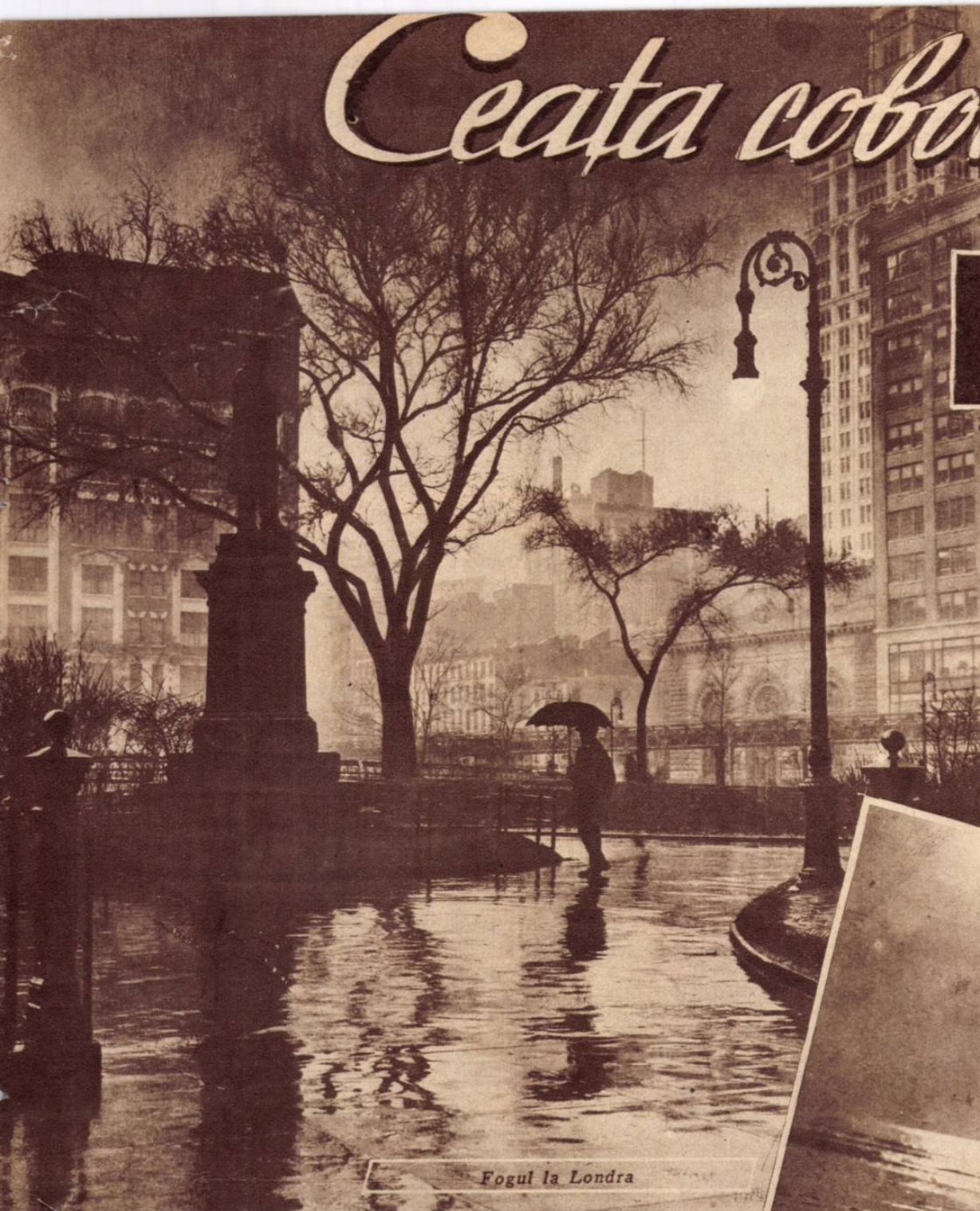
tineală de porturile învăluite în ceață. Navigația în apropierea coastelor cere comandanților și echipajilor o știință și-o artă, desăvârșite — altminteri accidentele s'ar ține lanț...

Ceața Londrei și a coastelor britanice au jucat

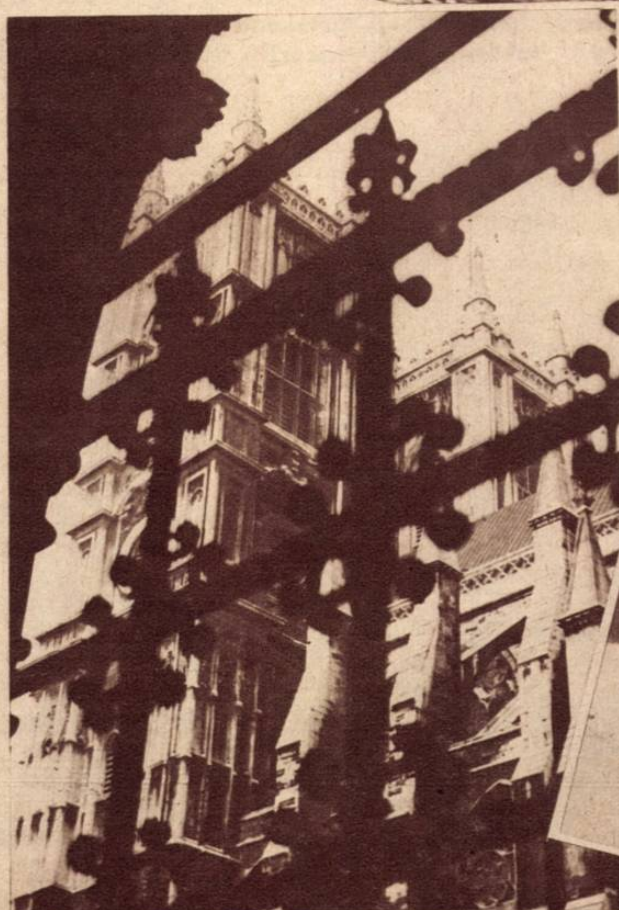
și continuă să joace un rol însemnat în planurile de atac și de apărare ale războiului germano-englez. Certitudinea cu care cronicarii militari au anunțat că atacul împotriva insulelor britanice se va produce cel mai târziu în August, pare a se bizui pe ceața care în curând va face extrem de dificilă abordarea coastelor. Cât privește atacurile aeriene, nu încap nicio îndoială că vizibilitatea atât de necesară bombardamentelor va fi cu mult mai redusă, iar orientarea nu se mai poate face decât cu ajutorul aparatelor speciale de la bordul avioanelor. E-adevărat că și apărarea ar avea de suferit de pe urma ceții, dar într-o măsură mai mică după cum afirmă specialiștii.

În orice caz zilele și săptămânile ce vin ne vor arăta dacă într-adevăr ceața va avea rolul însemnat ce i-l atribue cronicarii militari. Marea ofensivă aeriană împotriva Angliei pare să fi început cu luptele ce s'au desfășurat deasupra canalului Mânecei și a portului Portland, iar „fog-ul” londonez își lasă cortina de întuneric abia la sfârșitul lunii Septembrie...

Doi curieri gonind pe ceață

Fogul la Londra

Vedere asupra catedralei Westminster

În zile de ceață se instalează torțe

A cum câțiva ani, când am trecut întâia oară canalul Mânecei, duceam cu mine în afară de valizele obișnuite un întreg bagaj de idei preconcepute despre Anglia și englezi, dar și o imagine destul de falsă a Londrei, așa cum mi-o lăsaseră unele lecturi confuze. Pentru mine, ca și pentru atâția alții, Londra mi se părea o cetate sgomotoasă învăluită în ceață, ba pot afirma că nu puteam despărți în mintea mea „Londra” de „ceață” — noțiunile amândouă trăind parcă lipite în memorie.

Veți înțelege deci uimirea mea, când după ce am străbătut canalul între Dieppe și Newhaven, am descins la Londra sub cel mai minunat soare de Septembrie, amintind parcă toamna bucureșteană...

Străzile, parcurile și squarurile erau scăldate de o lumină transparentă iar... ceața faimoasă nu era nicăieri.

Deși un sentiment egoist ar fi trebuit să mă bucure că am găsit această Londră însoțită și senină, mărturisesc că am încercat o vagă părere de rău... Să vezi Londra și să nu poți duce cu tine imaginea grandioasă a metropolei învăluite în ceață?

Am părăsit capitala Angliei cu acest regret oarecum absurd, căci cele două săptămâni ale lui Septembrie s'au scurs în aceeași lumină feerică... Ziua un soare care n'avea nimic de invidiat soarelui de Septembrie al Bucureștilor iar noaptea, un cer înstelat pe care se profilau măreț turnurile vechi ale cetății...

Și cu toate acestea, ceața Londrei e o realitate, una neîndoieală. Faimosul „fog” care prefăce ziua în noapte, întârzie uneori, dar vine întotdeauna... Dela sfârșitul lui Septembrie, ceața se lasă ca o cortină de întuneric cenușiu peste uriașa metropolă și nu se mai ridică până la sfârșitul iernii. Bineînțeles „fog-ul” e capricios și nu e la fel de întunecat în toate zilele — ba uneori se risipește lăsând loc unei zile frumoase. Dar perdeaua de beznă se face uneori atât de deasă încât miile de lumini aprinse n'o pot învinge și circulația devine o adevărată calamitate.

Coastele Angliei sunt, literalmente, înecate în beznă de nepătruns și vapoarele se apropie cu o explicabilă înce-

O NOUA FAZA A RAZBOIULUI

Atacurile aeriene împotriva Angliei continuă mereu. Ele nu sunt însă atât de puternice pentru a se putea spune că au eșit din faza lor de atacuri preliminare și de informațiuni, pentru a lua caracterul unei mari ofensive. Un lucru e de reținut, că se încearcă înlăturarea baloanelor captive a căror prezență este o mare piedică în realizarea atacurilor aeriene. (Times).

★

Presă americană vorbește de o nouă armă engleză împotriva avioanelor. Ar fi vorba de o plasă de oțel pe care tunurile o aruncă la o înălțime formidabilă și încurcând avioanele în ele, le trag la pământ. (Daily Herald).

★

După unele informațiuni din sursă bună, germanii ar fi grămadit în porturile din Marea Nordului un număr de 120 vase mici. După alte versiuni, printre vasele aduse de germani în porturile franceze, s'ar afla și un număr de vase de metal care ar trebui înarmate cu tunuri. Afară de aceasta se mai află în porturi bărci de cauciuc care pot îmbarca fiecare din ele până la 20 oameni.

Vasele mai mari ar urma să fie folosite pentru transportul de tancuri și material greu, de război, care n'ar putea fi transportat cu vase mici. (Neue Zürcher Zeitung).

★

Un membru al delegației engleze pentru cumpărături de război în America, a declarat că în afară de contractele de furnituri încheiate până acum, Anglia intenționează să facă o comandă de câteva sute de milioane de dolari de tancuri și artilerie mobilă de câmp. Această comandă s'ar deosebi de cele de până acum prin aceea că termenul de livrare este mai îndelungat. (Basler Nachrichten).

★

Guvernul american a hotărât să construiască o serie de tankuri de 70 tone, pe care să le înzețreze cu tunuri de 5—7 cm. Prima comandă a fost dată fabricii de locomotive Bethlehem. (National Zeitung).

★

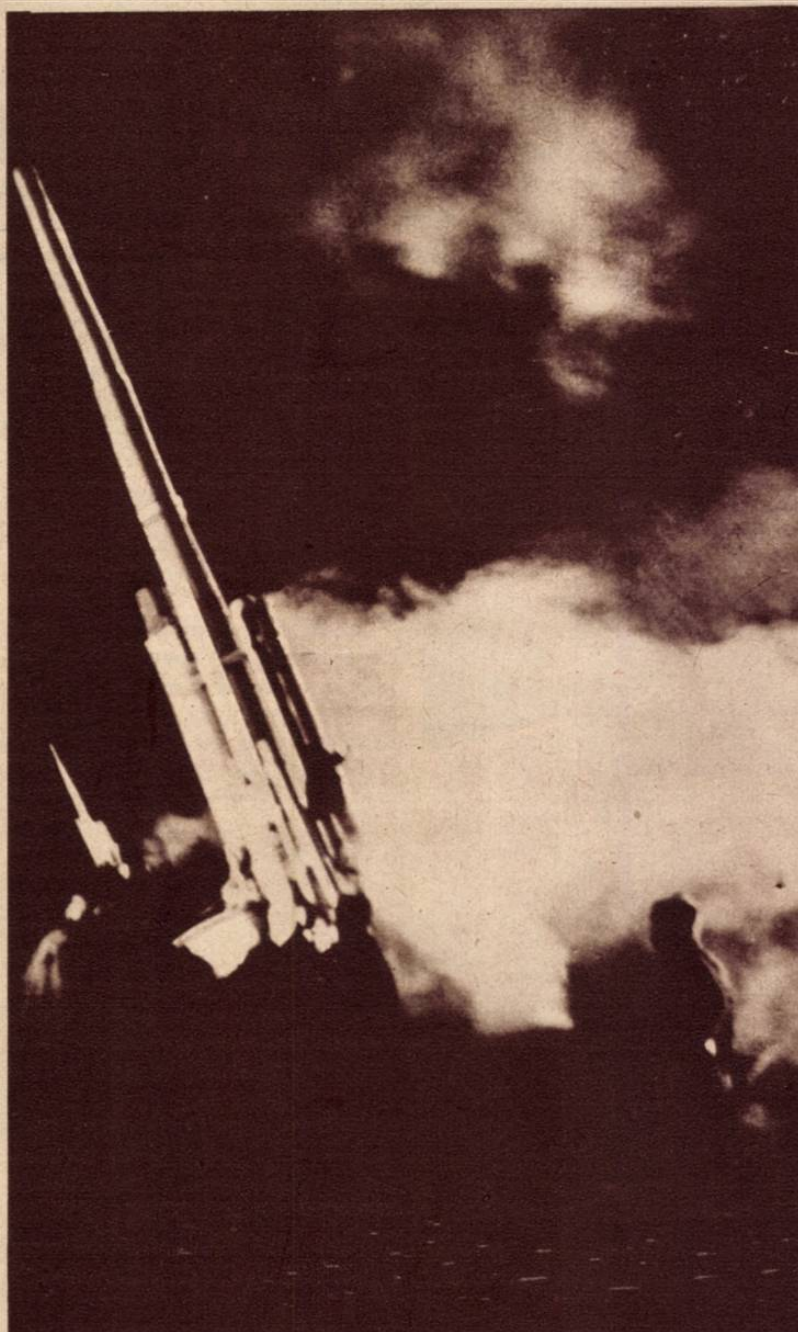
Între clauzele acordului semnat de generalul de Gaulle și guvernul englez, pentru legiunea pe care o creiază pe teritoriul Angliei, este și aceea, că legionarii francezi nu vor ridica nici odată armele împotriva Franței. (Basler Nachrichten).

★

Guvernul american intenționează

ATAAC DE NOAPTE

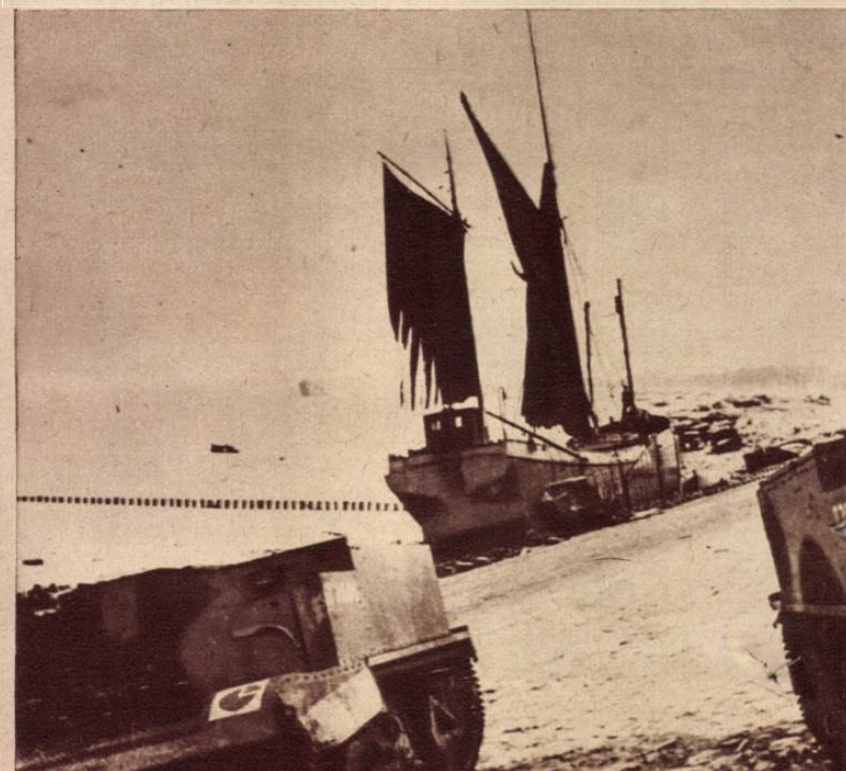
Sub acoperirea întunericului protector, aviațiile taberelor în luptă își dau atacurile. Dar și în aceste împrejurări replica este dată cu cea mai mare intensitate de artileria antiaeriană. O frumoasă fotografie a fost obținută la lumina flăcărilor izbucnite în momentul tragerii unei baterii antiaeriene germane.

ȘOIMII DE OȚEL

Războiul aerian a reînceput cu toată intensitatea. Timpul frumos favorizează acțiuni de anvergură. Avioanele germane pornesc zilnic la atac spre teritoriul inamic. În nordul Germaniei, un avion Stuka a pornit în întâmpinarea unui inamic semnalat undeva în largul mării.

Deabea acum ne parvi grafii, care ilustrează dat în Occident, pe cea mai mare a fost s'a operat faimausa re britanice. Pe plaja d care de asalt distruse din pricin

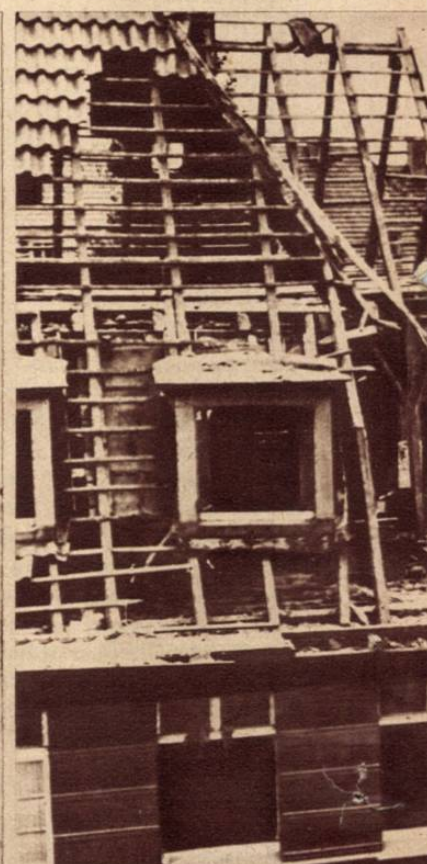
BATERII ANTIAERIENE

Aviația britanică dă zilnic replica atacurilor aviației germane. Între altele o țintă a atacurilor engleze sunt insulele Normande care au fost ocupate de forțele militare germane. Artileria antiaeriană germană a ocupat pozițiile de pe insula Guernesey, întâmpinând atacurile britanice cu ploaie de foc.

BOMBARDAMENTE ÎN GER

În cursul atacurilor aeriene de britanică asupra teritoriului german, trează numeroase victime în po batantă. Unele orașe au avut Fotografia noastră arată o cas bombă britanică.

SA FRANCEZA

În mai mare număr foto-
lentele luptelor care s'au
desfășurat în teritoriul francez. Grozăvia
luptelor din Flandra, când
trupele franceze au suferit
pierderi în jurul Dunkerque-ului și
navele aruncate pe uscat
de exploziile.

ESCADRILE IN ALARMĂ

Pe aerodromurile din nordul Franței ca și pe cele de pe
litoralul aflat sub stăpânirea forțelor Reichului, esca-
drile de vânătoare și cele de bombardament se află în
stare de alarmă. Indiferent la orice oră piloții trebuie să
fie gata să-și ia zborul, pornind în întâmpinarea dușmanilor.
Pe un aerodrom s'a dat alarma. La lumina reflectoarelor
piloții sar în carlingă. Un semnal și pasărea de oțel se
înălță în văzduh.

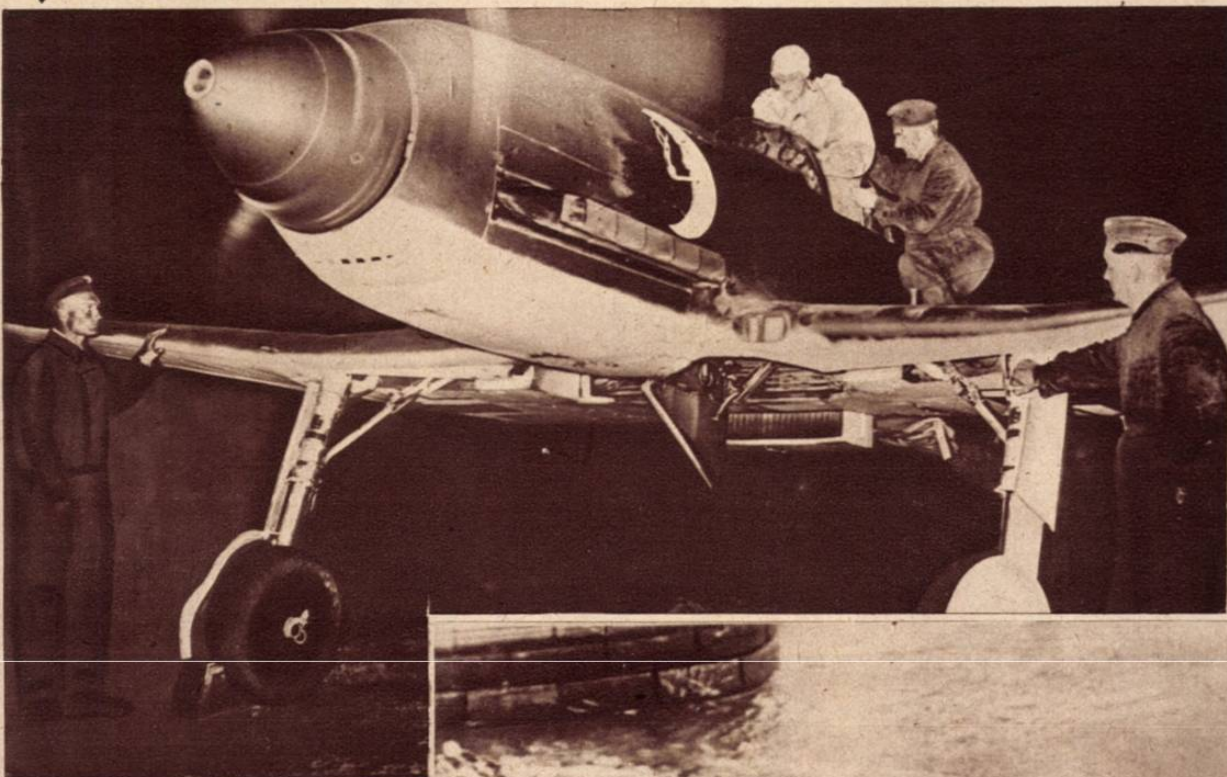
IN LARGUL MĂRII

Inversunarea cu care este dusă lupta în largul
mărilor a atins punctul culminant. În fiecare zi
se anunță scufundări de vase. Cargoboturile în-
cercate cu mărfuri sunt mai ales ținta atacurilor,
spre a se da mai mare eficacitate blocadei.
Echipajele acestor vase, refugiați în bărci ră-
tăcesc adesea zile întregi pe valuri, până sunt
pescuiți de un vas amic.

IMANIA

te de aviația
ian, se înregistra
ulația necom-
nuit de suferit
distrusă de o

O LOVITURA IN PLIN

Efectele unui bombardament pot fi cu greu
imaginat. Distrugerile cauzate mai ales de
bombele avioanelor Stuka sunt nemăpomenite.
O singură bombă pulverizează totul în jurul
ei pe o rază considerabilă. Iată efectele
unei bombe care a lovit în plin o baterie
motorizată de artilerie grea.

să înființeze 60 fabrici noi de
muniții, care ar urma să con-
fecționeze tot felul de munițiuni,
pentru înzestrarea unei armate
de două milioane oameni. (Ex-
change)

★

Flota engleză vede cu tot cal-
mul posibilitatea unei invazii
germane în Anglia. Dela înce-
putul războiului, forța navală a
Angliei a crescut.

Populația e mai mulțumită de
prevenirile sumbre ale d-lui Chur-
chill, decât de amăgirile fostu-
lui președinte de consiliu (Daily
Telegraph)

★

Lloyd George, a vorbit la radio
către populația din Wales și a
spus între altele: Norii furtu-
nei peste țara și imperiul nostru
colonial, au căpătat o înfățișare
amenințătoare. Toate simptomele
arată că se apropie o furtună
cum n'a mai fost dat Marea
Britanii să suporte.

Dacă poporul britanic este demn
de strămoșii lui, atunci Anglia
va suporta această furtună calm
și fără frică.

★

Presa discută: — Capitulara
Franței a adus Angliei avanta-
jul că a putut să-și concentreze
toate forțele aeriene pentru apă-
rarea imperiului, în timp ce
până acum ele erau folosite în
cea mai mare măsură pentru o-
perațiile militare din Franța, —
scrie un ziar englez.

— Prin capitulara Franței, toate
forțele aeriene germane au putut
fi concentrate numai împotriva
Angliei și a convoaelor ei ma-
ritime, — răspunde un ziar
german.

— Intinderea frontului german,
dela Narvik până în Bretania
are pentru Anglia avantajul de
a se găsi în fața unui front duș-
man subțiat de imensa lui in-
tindere și deci greu de ținut
într-o eventuală ofensivă, scrie,
— alt ziar englez.

Un ziarist german răspunde:
Extinderea bazei de operații în-
potriva Angliei, a adus armatei
germane avantajul de a nu tre-
bui să atace pornind masiv din-
tr'un singur loc, ci din mai
multe locuri dispartate și gră-
mădind la un moment hotărât
și la un punct hotărât, cât mai
multe forțe aeriene. Posesiunea
porturilor din canalul Mănecii,
scurtează la 30 m. distanța din-
tre baza de operații germană și
coasta engleză și astfel avioa-
nele de bombardament având
nevoie de mai puțină benzină,
pot lua mai multe bombe.

★

După o știre engleză, avioanele
britanice au fost prevăzute cu
aparate de filmat care intră în
acțiune odată cu începerea bom-
bardamentelor. Aceste filme au
de scop să furnizeze amănunte
asupra efectului bombardamen-
telor. (Frankfurter Zeitung).

NIU SE MAI CĂLĂTOREȘTE

NE amintim cu toții, cu un nestăpânit sentiment de nostalgie de perioada de pace, care a urmat marelui războiu. Americanii, care trăiau în cetățile lor de piatră, cu orizonturi limitate de activitatea frenetică a Lumei Noi, setoasă de miliarde și de aur, s'au trezit după războiu cu pofta de a cunoaște continentul european, peste care traversa valul distrugător al războiului.

Elegante pacheboturi, transportau pe financiarii americani, peste apele verzi ale Oceanului, debarcându-i în porturile franceze, de unde trenurile elegante și confortabile, îi transportau de-a-lungul și de-a-lătul Europei. Bătrânul și neliniștitul nostru Continent a fost cercetat de curiozitatea acestor turiști care căutau și plăcerea dar culegeau și idei pentru viitoare afaceri, pe drumurile încă răscolite de oșaze, pe unde treceau.

A fost epoca marilor călătorii, a extraordinarelor croaziere, a voiajurilor de nuntă și de plăcere, pe care și le puteau permite toți aceia pe care războiul i-a ridicat brusc pe treapta cea mai de sus, a ierarhiei sociale și economice.

Și țara noastră, așezată în inima continentului, a beneficiat și ea într-o oarecare măsură, de pe urma acestui noian de turiști, atrași de Orientul apropiat. Vă aduceți aminte, de acele notițe care apăreau acum 2 sau 3 ani în presa noastră, și care anunțau sosirea vreunui grup de magnafi americani sau englezi porniți să dea o raită prin lume.

În rada Constanței, au poposit de atâtea ori elegante și încăpătoare vase, ce debarcau pe pietrele portului, o lume pestriță de aristocrați ai banului.

Bucureștiul, a cunoscut și el, la ora sosirii trenurilor de lux, a trenurilor internaționale, aflulul acestei lumi cosmopolite, pentru care globul pământesc se reducea la un ghid și la câteva bilete de călătorie scumpe plătite.

Hotelurile Capitalei au adăpostit de numeroase ori, această faună umană de lux, pestriță și originală, sgomotoasă și optimistă.

Hamalii din Gara de Nord, îi recunoșteau după valizele lor multicolore, pline de etichetele și reclamele numeroaselor hoteluri din marile capitale vizitate.

I-ați văzut poate și Dv. pe acești călători, hoinari prin lume, cum descindeau din trenurile internaționale, gravi și siguri de ei, ca niște oameni, pentru care geografia nu mai prezenta nici-o taină.

La ora sosirii somptuoaselor trenuri exprese, a trenurilor albastre, a trenurilor Pullmann, peroanele Gării de Nord se însuflețeau de o mișcare intensă, de o viață cosmopolită, datorită turiștilor internaționali, care pășeau sub privirile curioșilor, urmași de un cortegiu de hamali, purtători de ciudate bagaje.

Epoca aceasta a marilor migrațiuni voluntare, a expedițiilor de plăcere, a nostalgiei după exotism, s'a stins.

Ea aparține astăzi trecutului. Dureroasa dramă a războiului, care încă nu s'a terminat, i-a pus capăt. Doliul a cuprins întreg globul. Îngrijorarea a luat locul veseliei și inconștienței.

Rasa călătorilor a dispărut, s'a scufundat și ea în amurgul unei lumi care se clatină.

De pe urma acestor fantastice banchete ale miliardarilor, n'a rămas decât amintirea, ce-i drept, amară, a unei ordine în descompunere.

Gările marilor metropole, sunt astăzi pustii. În Europa, circulă trenuri militare.

Haina civilă a fost atârnată în cui, de bărbaii celor mai civilizate popoare ale lumii. Și cine știe pentru cât timp?

În ultima vreme traficul internațional a fost reluat într-o foarte mică proporție.

Prin Gara de Nord, unde soseau acum 2 sau 3 ani câteva trenuri internaționale, pline de călători poposesc azi, aceleași trenuri, dar goale.

La Istambul, Orient-Expresul, s'a oprit deunăzi ostenit și deprimat, căci nu adusesese nici măcar un singur călător.

Faimoasele sleepeng-carruri, sau wagons-lits, circulă goale. Poate moliile s'or fi aciuit prin perinile moi și plăpumile de mătase.

Vremea marilor călătorii a apus. Nădejdea noastră este că nu pentru totdeauna. Ea, va reveni odată cu pacea mult așteptată.

De-ocamdată, putem exclama ca poetul care privindu-și viața nu găsea decât în trecut motive de înduioșare și de regret. „Mais, ou sont les neiges d'antan ?”

1. Transatlanticul de lux Mauretania, pe vremea când era cel mai căutat vas care făcea cursa Southampton—New-York.
2. Avion de călători american.
3. Interiorul avionului de călători.
4. Salonul de clasa I-a a transatlanticului Europa.
5. Într'un vagon de dormit al unui tren pe lux depe marile linii transcontinentale americane.

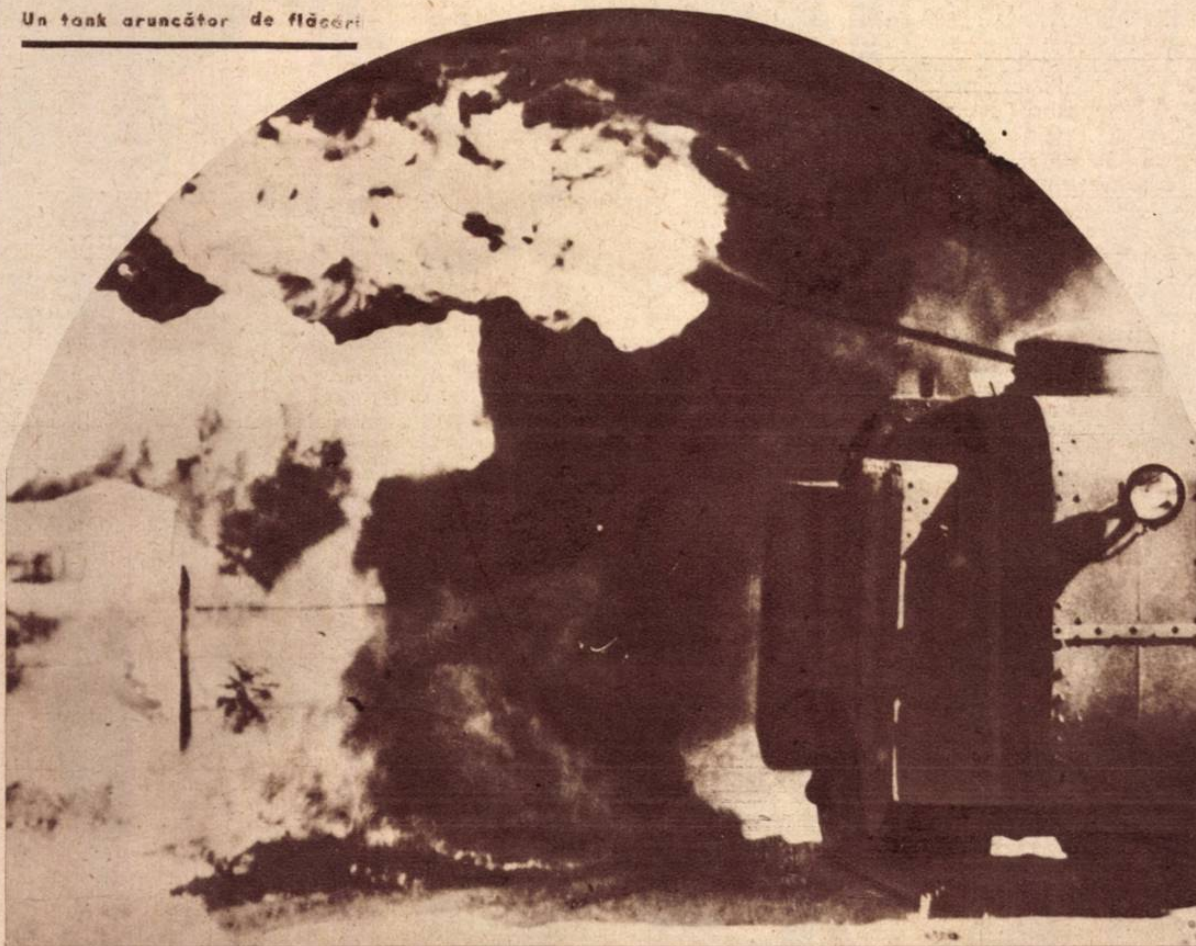
Arma teribilă

ARUNCĂTOARELE DE FLĂCĂRI

ÎNAINTE de izbucnirea războiului actual se făceau tot felul de pronosticuri asupra așa ziselor arme secrete pregătite în arsenalele, laboratoarele și șantierele diverselor țări. Un an de războiu a fost deajuns spre a dovedi ce era adevărat și ce era fantezie în toate aceste presupuneri. Vă amintiți, de pildă, cât de mult s'a scris despre „raza morții” faimoasa „rază” care trebuia să paralizaze motoarele în sbor și să nimicească astfel inamicul aerian, fără greș, cu o precizie matematică. Un an de războiu a arătat că „raza morții” continuă să fie doar o preocupare nostalgică a populațiilor înspăimântate ce s'ar vrea ocrotite de o asemenea armă eficientă...

Cu alte teribile „arme secrete” s'a petrecut același lucru, războiul așezându-le în domeniul lor firesc: al imaginației.

Un tank aruncător de flăcări

În schimb, alte arme — mai mult sau mai puțin secrete, s'au ivit pe câmpul de bătălie. Unele, erau cunoscute din războaiele trecute dar nu li se atribuia o desăvârșire atât de uluitoare, altele sunt cu-adevărat noi dar n'au fost prevăzute de cei cari vestiseră „armele secrete”. Printre armele cunoscute, dar cărora li s'a dat o perfecționare neașteptată, trebuie socotite în primul rând aruncătoarele de flăcări.

„Domenica del Corriere” a publicat în această privință un interesant articol din care reproducem unele pasagi: „Vechii poeți epici arată că atunci când bătălia lua o întorsătură neașteptată zeii ocroteau pe eroii preferați, învăluindu-i într'un nor care-i ascundea privirilor vrăjmașului.” Se pare însă că vreun erou s'a plâns că zeii nu intervin la timp cu noul mântuitor, și-atunci tehnicienii războiului au descoperit mijlocul de-a crea pe loc acest nor prin metode artificiale. Din cele mai vechi timpuri se cunosc rețete misterioase spre a produce o nouă cantitate de fum prin mijloacele cele mai diverse. Mai târziu cineva se gândi să creieze un nor care nu numai să ocrotească pe luptător, ci alimentat cu substanțe inflamabile să ucidă pe inamic. Încă din veacul al III-lea se cunoaște grozavul foc grecesc a cărui rețetă ne-o dă Callinie: „Tartru, sulf pur, rășină persană, ulei mineral și vegetal;

să se fiarbă laolaltă și să imbibeze așchii în acest amestec, dându-se foc. Numai oțetul de vin și nisipul pot stinge acest foc...” În uriașa luptă ce-a îngăduit germanilor s'ajungă la litoralul Mânecei, s'au folosit foarte mult norii de fum și aruncătoarele de flăcări. Putința de-a se ascunde privirilor inamicului a fost dată nu numai unităților ci și soldaților, individual. Cei cărora li se încredințaseră misiuni gingașe, aveau asupra lor un număr de mici capsule fumogene, permițând soldaților să se învalue în fum, la nevoie. Flota britanică a folosit deasemeni perdele de fum, cu prilejul faimoasei retrageri a corpului expediționar britanic din Flandra, evitând astfel atacurile aeriene ale inamicului. Un singur aparat fumogen poate crea un nor uriaș larg de cinci metri, înalt de 250 metri și adânc de 1500 metri.

Dar din toate armele războiului modern, niciuna nu e mai impresionantă ca aruncătorul de flăcări. Cine participă la funcționarea simultană a unui număr mai mare de aparate, are impresia că vede arzând cerul și pământul, cuprinși de flăcări. Un aruncător de flăcări se compune dintr'un rezervor de tinichea conținând lichidul inflamabil (petrol, benzină, amestec de ulei de catran) un tub de oțel conținând azot sau aer comprimat și un dispozitiv pentru lansarea lichidului.

Sunt două feluri de aparate: Unul e portativ, amintind stropitoarele grădinilor și conține vreo 25 de kg. lichid. Focul lansat atinge 25 de metri și durează un minut. Carele blindate sunt înzestrate cu aparate absolut noi de acest gen. Corespondenții de războiu susțin că unele tankuri germane pot impresura pe inamic cu puternice perdele de foc care se întind pe-o rază de optzeci de metri. Personalul care folosește aceste aparate poartă o îmbrăcăminte specială care-i face să reziste acțiunii calorice a lichidului inflamant. După citirea atentă a primelor descrieri a bătăliei din Mai, se poate înțelege de ce liniile de apărare franceze au cedat atât de repede la ivirea tankurilor germane care arătau ca niște înfrigoratori monștri preistorici, improșcând inamicul cu lungi jerbe de foc.

Sunt doi ani
de
atunci

ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se infăsoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de săluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simțeam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Când funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliora și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vesele mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărât de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

...DUSMANUL ASCULTĂ!

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA
S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)
Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.
Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femei și sifilis. Tratatul special, pentru hemorolzi, varice și flebită. Reze X. Unde ultrascurte, Diatermie, Ultraviolete, etc.

CONSULT 8-1 ȘI 4-8

Citiți revista

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

LA DURERI

DE CAP, NEURALGII, GRIPĂ, RHEUMATISM
INTREBUINȚAȚI NUMAI

ANTINEURALGIC DR NANU MUSCEL

în cutii originale, conținând 2 buline și numai cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI București, Calea Rahovei 265

REALITATEA femeii

CETATEA FILMULUI ȘI MODA

3. Tailleur „champagne” de stofă, se poartă cu bluză, șapcă, mănuși și geantă cafeniu deschis. (Ann Sheridan).

1. Un costum drăgălaș, mai ales pentru vilegiatura la mare. Fusta ușor godată din pânză lavabilă se poartă cu o bluză în dungii albe și roșii. Boleroul și cordonul de mătase roșie, în aceeași nuanță cu dungile. (Margaret Lindsay dela Warner Bros).

2. Rochie simplă, imprimată cu alb pe fond gris. Originala pălărie e confecționată din panglică neagră de rips și dantelă compactă. (Ann Sheridan dela W. B.).

4. Rochiță simplă de mătase de culoare deschisă, cu o bantă îngustă de pichet alb, pornită dela tiv până la gulerul rotund, închis până în gât. (Jane Bryan dela Warner Bros).

5. Rochie de stofă combinată din galben și marron. Pălăria galbenă e legată cu o plasă lungă, marron. Mănușile și pantofii din antilopă galbenă. (Brenda Marshall dela Warner Bros).

Scandalul FĂRĂ IDENTITATE

O gazetă americană a descoperit o categorie de nefericiți la care puțini s'au gândit. E vorba de miile de indivizi rămași, datorită unor cauze diferite, „fără hârtii” — adică fără „identitate”.

CATEGORIA aceasta n'a existat înainte de primul războiu mondial care a creiat-o dintr'odată. Acești oameni în urma catastrofelor naționale de tot felul ce s'au abătut asupra atâtor țări europene, trec printre noi cu priviri sfioase fiindcă nu pot uita că dânșii nu sunt oameni deplin, ca noi ceilalți.

Un reporter american relatează cazul unui asemenea exemplar de tristă umanitate, întâlnit în împrejurări ciudate pe un vapor care venea dela Shanghai.

Omul acela făcuse de vreo trei ori drumul Shanghai - New-York, pentru motivul foarte straniu, că nu putea debarca în niciun port. Ca să se poată întreține, „omul fără identitate” îndeplinea o treabă oarecare la bucătărie, dar pe deasupra mai câștiga ceva figurând ca „număr de atracție” în programul de distracții al pasagerilor de lux. Reporterul american a participat la o asemenea „desfătare” provocată de prezentarea omului fără hârtii de identitate. Anunțat de o fanfară, cum se anunță numărul senzație la

rea în termenii următori:

„Doamnelor și domnilor! Suntem fericiți de-a vă putea prezenta astăzi pe omul cel mai curios din lume. O victimă necunoscută a războiului! Omul fără „hârtii”, fără nume, fără naționalitate. Un om pe care nicio țară nu-l vrea, fiindcă nu posedă nicio hârtie cu care să poată dovedi că... s'a născut! Datorită acestei împrejurări el face mereu, pe acest vapor, naveta între continente fără a putea pune piciorul pe uscat. De luni de zile el nu cunoaște decât legănarea lentă sau sbuciumul furios al valurilor și nu are nicio speranță de-a părăsi vaporul ajuns pentru dânsul o adevărată temniță plutitoare.

Priviți-l cu luare-aminte, doamnelor și domnilor! Omul acesta a văzut toate porturile celor două emisfere, fără să fi descins, măcar pentru câteva clipe în vreunul... Omul fără patrie, fără nume, fără rude și fără prieteni, omul fără stare civilă, omul care, din punct de vedere strict juridic, nici nu există! Priviți-l! E prizonierul mărilor, osândit să navigheze fără țință, până la sfârșitul vieții!”

„Conferențiarul” tăcu și lumea elegantă se înghesuia în jurul fenomenului, unii punându-i întrebări, alții mulțumindu-se să-l privească cu un fel de compătimire neputincioasă.

Reporterul yankeu mărturisește că niciodată nu i-a fost dat să cunoască un spectacol mai degradant și o mai tragică expresie a „condiției umane...”

Pe lângă atâția semeni ai noștri incolțiți de mari și mărunte nenorociri, pe lângă categoriile vaste ale umanității suferinde, iată una nouă. Războiul n'a lăsat pe urmele sale pustiitoare, numai oameni fără idealuri, ci și oameni fără hârtii — oameni cari nu pot dovedi că s'au născut și că există!

Printre acești călători se strecoară și „omul fără identitate”...

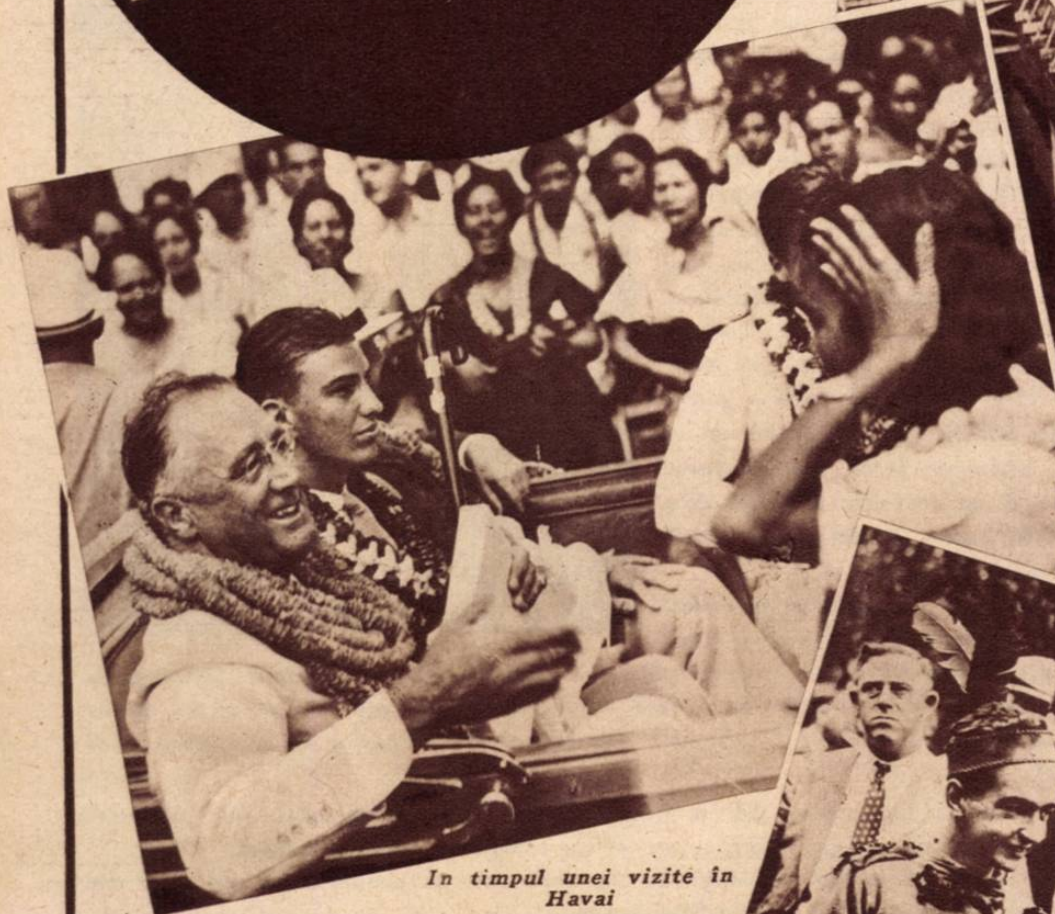
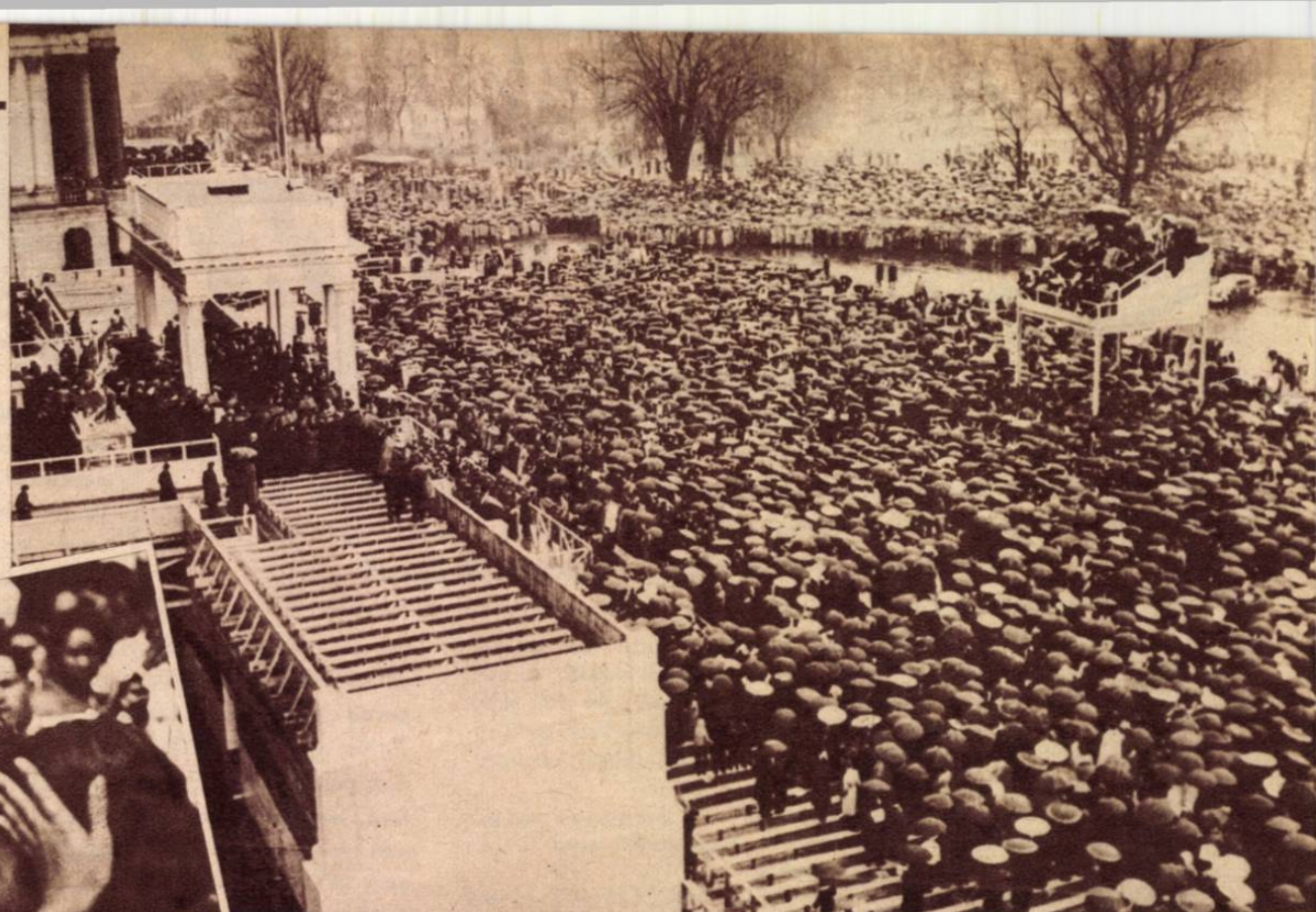
NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

CUM IȘI ALEG AMERICANII PREȘEDINTELE

*In timpul unei vizite în
Havai*

IN prima Marți a lunii Noembrie va avea loc în America alegerea președintelui Statelor Unite. Evenimentul acesta a fost comentat pe larg de presa americană ca și de cea mondială. Nu este locul aci și nici nu avem intenția să lămurim ce ar însemna alegerea unuia sau altuia dintre candidații actuali la această înaltă demnitate. Este suficient însă să amintim că această alegere poate avea influență hotărâtoare asupra evoluției politicii mondiale, astfel că interesul acordat de Europa acestui eveniment este explicabil.

Pentru Statele Unite evenimentul mai este însemnat și din alt motiv. Pentru prima dată de la constituirea statului american, un președinte candidează pentru a treia oară. Președintele Washington, părintele Statelor Unite, a refuzat să candideze pentru a treia oară și de atunci până astăzi, tradiția acestei interdicții a fost respectată. Numai situația internațională de astăzi a determinat pe președintele Roosevelt să calce tradiția și să primească să candideze pentru a treia oară la înaltă demnitate.

Contracandidatul d-lui Roosevelt este Willie Wilkie, republican, care se bucură de întinse simpatii în întreaga țară.

Dar nu despre aceasta intenționăm să scriem. Ceea ce atrage atenția europeanului care întâmplător se află în Statele Unite în timpul campaniei pentru alegerea candidatului la președinție, este atmosfera de voie bună, de burlesc, în care se complac copiii aceștia mari cari sunt americanii.

O întrunire electorală în vederea acestui eveniment n'are nimic din seriozitatea puțin plicticoasă a manifestărilor de același fel din Europa. Participanții la congrese nu arborează redingote sobre, ci costume dintre cele mai fanteziste. Astfel cei din Texas vin în ținută de cow-boy, cei din Kentuki în haine coloniale, cei din Havai poartă colane de flori în jurul gâtului, alții sunt în haine de fermieri, sau chiar cu podoabe de pene cum poartă indienii în jurul frunții.

Oratorii n'au ținute mai sobre. În ceea ce privește stilul discursurilor, ele ar deziluziona pe un european. Americanul nu admite să se plictisească nici măcar la o întrunire politică. Prin urmare dacă oratorul nu știe câteva anecdote bune și nu-și expune cazul cu humor, poate fi oricât de capabil, căci nimeni nu-l va alege.

Desbaterile sunt agrementate de producțiuni artistice, mai ales comice, care sunt foarte gustate de publicul american. Astfel, când se discuta persoana candidatului democrat și se pusese în circulație

numele d-lui Garner, un grup de vlăjgani de talia lui Gary Cooper au executat în onoarea presupusului candidat un fel de dans indian însoțit de urlete și grimase, îmbiind pe delegați să voteze pentru onorabilul Garner, care se amuza copios la acest spectacol. Când însă lucrurile s'au întors în favoarea d-lui Roosevelt, aceeași „artiști” și-au repetat producția în onoarea candidatului mai favorizat de soartă.

A urmat o furtună de fluerături, care împotriva obiceiurilor europene trebuiau să demonstreze satisfacția publicului atât pentru spectacol, cât și pentru candidat.

Dacă publicul n'ar fi fost de acord cu cele petrecute, atunci ar fi strigat în cor „buuuuh!” ceea ce egalează într-o oarecare măsură naționalul „huo” de prin meleagurile noastre.

Teroarea gazetarilor este de neînchipuit în America. Dacă un reporter vrea un interview, atunci îl obține cu orice mijloc. Willie Wilkie a fost interviewat și fotografiat de un reporter în timp ce-și lua baia de dimineață. Omul nostru nu s'a lăsat intimidat de situația oarecum bizară, și-a expus punctul

*Președintele Roosevelt ca
șef de trib indian*

*Președintele mănâncă un
sandwich*

*O atitudine, în timpul unui discurs
electoral*

de vedere în politica internă și externă în timp ce-și săpuna capul, lumea a citit interview ul și cu toate condițiile în care a fost dat, l-a luat în serios. Nimeni n'a găsit pe de altă parte de prost gust sau nerisios gestul d-lui Taft, care candidând la aceeași demnitate, a pornit spre sala congresului în fruntea unui cortegiu format din tinere fete în ținută de balet și de trei elefanți de carton în mărime naturală, de orchestre și comici, cari au distrat publicul întâlnit în drum.

America este țara copiilor mari, cari nu cunosc decât extremele. Ei nu pot fi impresionați decât de melodrama lacrimogenă sau de comicul grotesc. Americanii sunt dușmanii plictiselii, chiar când este vorba de lucruri serioase sau poate tocmai atunci. La Hollywood a avut loc de curând un spectacol, la care și-au dat concursul toate stelele de cinematograf, în favoarea copiilor refugiați din Europa. Intrarea era de 100 dolari de persoană. Spectacolul a fost deschis de Shirley Temple, care a recitat o rugăciune a „copilului refugiat”, care a stors lacrimi celor de față, după care a urmat o scenetă „Soldații în permisiune” jucată de Frații Ritz și alte numere de același calibru. Comentariul unanim al ziarelor americane a fost „nici o clipă de plictiseală”, ceea ce înseamnă un covârșitor succes. Și ca să revenim la alegerea președintelui Americanului nu-i plac oamenii rigizi, respectând o normă de viață nenaturală. Dacă președintelui republicii îi este cald, cetățeanul american găsește că este logic, ca el să-și scoată haina și să stea în cămașă cu mâneci scurte. Dacă l-ar vedea îmbrăcat după ultimul jurnal ar găsi că este nenatural și i-ar retrage încrederea. Este doar logic ca haina unui om să nu fie totdeauna ca scoasă din cutie, mai ales dacă este un om activ și preocupat. Și apoi, președintele Roosevelt, este mai înainte de toate „bunicul” nepoților săi și apoi mister president. Prin urmare nimic mai frumos decât o fotografie, care să-i arate pe acești nepoți dimineața în patul bunicului, iar pe acesta în pijama jucându-se cu ei. În felul acesta cetățeanul american înțelege că „mister president” este un om ca el, care-l înțelege și în care are încredere. Dealtfel dacă n'ar fi fost așa, nu l-ar fi ales.

DOCTOR MIGDAL BOLI DE PĂR

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin electro-coagulare. Tratamentul contra căderii părului.

Bul. ELISABETA 3A. Tel. 3.28.35

CITIȚI MARIANA

ZIUA MARINEI

Ziua Marinei s'a sărbătorit anul acesta în cadrul solemn și demn impus de evenimente. În Capitală, o slujbă religioasă pentru pomenirea marinarilor români morți la datorie a fost oficiată la Biserica Șerban Vodă în prezența reprezentanților autorităților superioare.

La biserica Răzvan au participat la serviciul religios, delegații organizațiilor de foști luptători și surorile de caritate.

Soarele și eu

vă stăm la dispoziție !

Dece nu vreți să vă folosiți de noi? Nu există ceva mai sănătos pentru corpul Dv. decât o baie de soare. Pentru pielea Dv. nu trebuie să aveți nici o grijă. Pe aceasta o îngrijesc eu! NIVEA este absorbită de piele și o face suficient de rezistentă pentru a înlătura pericolul de a suferi arsuri din cauza razelor solare. Afară de aceasta cu NIVEA pielea Dv. se bronzază repede și în special frumos.

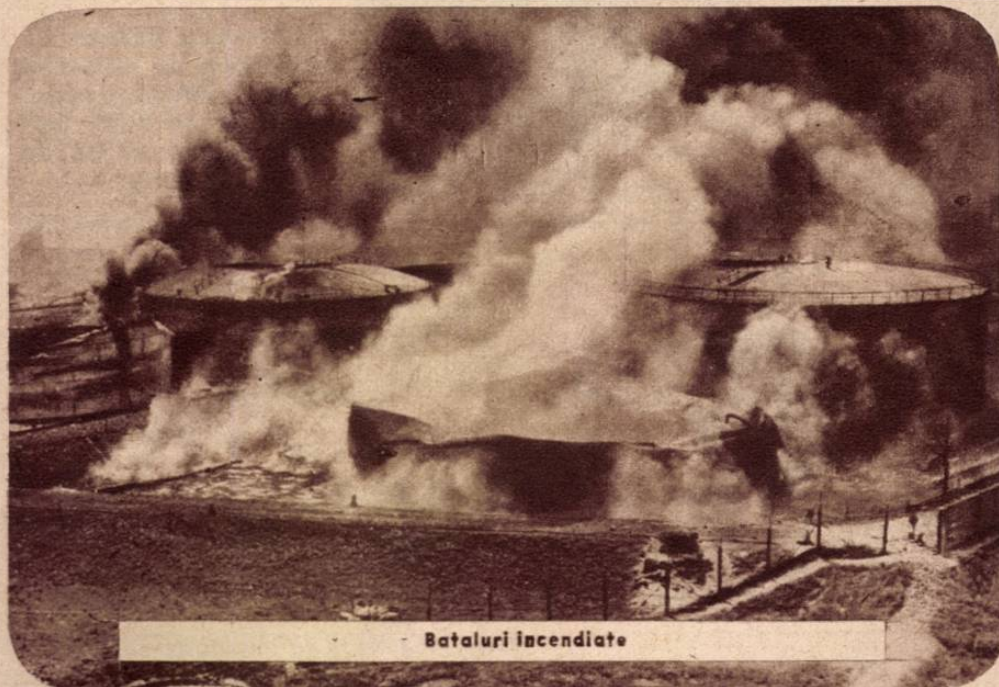
Escadrilă de luptă formată de avioane He 111,
plutind peste Marea Nordului spre Anglia

AVIATIA IN PLINĂ ACȚIUNE

OFENSIVA a început. Avioanele de bombardament, de distrugere și vânătoare ale flotei aeriene germane pornite în valuri compacte atacă teritoriul englez aruncând mii de tone de bombe.

Lupta este de o înverșunare nemaipomenită, iar actele de eroism nu lipsesc nici dintr-o parte nici din cealaltă. Păsările de oțel, cea mai formidabilă armă născocită de om, se confruntă în luptă ucigașe. Mitralierele răpăie neîncetat, tunurile antiaeriene bubuie, în timp ce piloții își mănuesc aparatele cu o îndemănare uluitoare prin toate piedicile care le sunt puse în cale.

Pe cerul senin al Angliei, peste valurile albastre ale Mării Nordului se dă astăzi bătălia hotărâtoare.

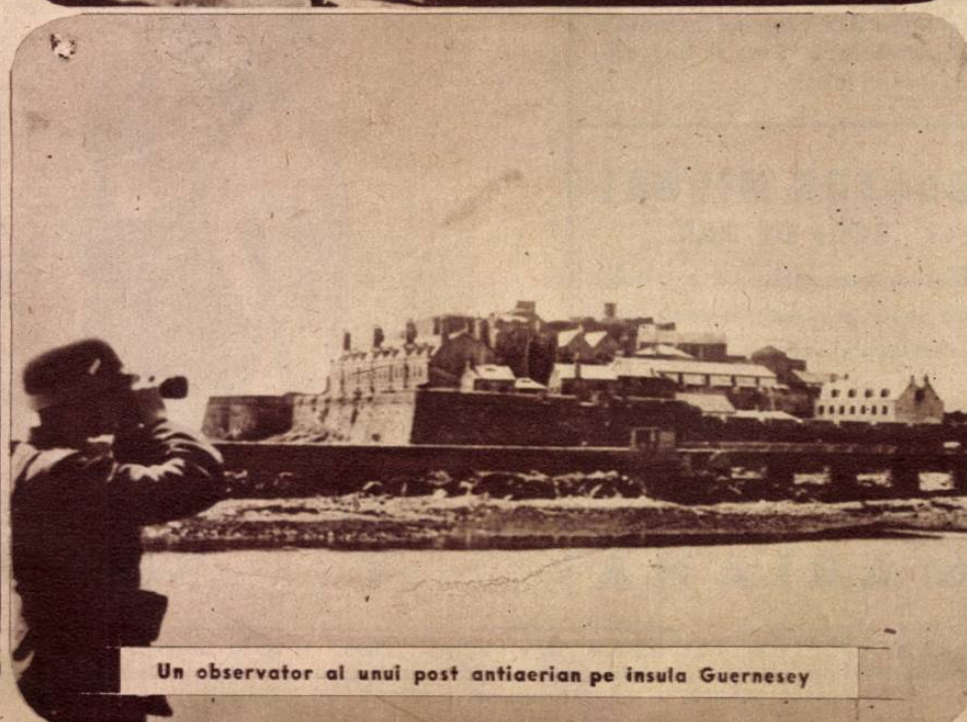
Bataluri incendiate

Observatorul unui avion de bombardament, la postul de luptă

Mitraliorii unui avion german în timpul atacului

Un observator al unui post antiaerian pe insula Guernesey

ANUL XIV No. 710

27 AUGUST 1940

10 LEI

SOLDAT GERMAN LANSÂNDU-SE CU PARAȘUTA

Dr. Gheorghe Leon, ministrul finanțelor, ad-interim la Economia Națională și Agricultură a plecat în Germania, spre a participa la inaugurarea Târgului de Mostre din Lipsca. În fotografia noastră, dl. ministru Gheorghe Leon între d-nii Fabricius, ministrul Reichului și prof. George Strat, subsecretar de stat la Economia Națională, pe peronul Gării de Nord.

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

INAUGURAREA CURSURILOR DE VARĂ PENTRU PROFESORII LICEELOR COMERCIALE
Dr. prof. Ion Răducanu, rectorul Academiei Comerciale, rostitu-și discursul de deschidere.

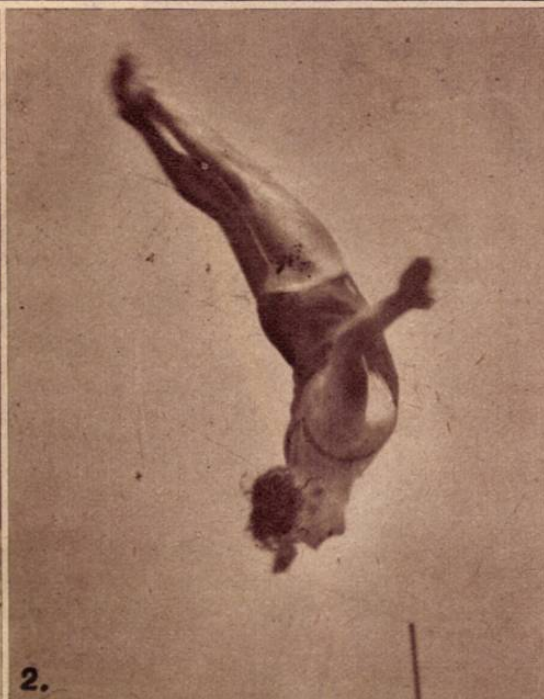

TÂRGUL DE
MOSTRE DELA
← SIBIU

Domnii miniștri
prof. Gh. Strat
și V. Stoica vi-
zitează standu-
rile expoziției.

1.

2.

3.

Campionatele naționale de atletism

1. Săritura în înălțime.
2. Lascu executând o săritură.
3. Gurău aruncă discul.
4. Dinu Cristea conduce la 500 m.
5. VENUS - F. C. PLOEȘTI Ene urmărește o deschidere a lui Humis.

4.

5.

DEMONSTRATIILE STRĂJERESTI DELA BREAZA

1.

2.

3.

4.

1. M. S. Regele, urmat de suită, precum și de conducătorii Străjeriei, în frunte cu dl. Teofil Sidorovici, vizitând centrul dela Breaza.

2. M. S. Regele împreună cu d-l Teofil Sidorovici, printre străjeri.

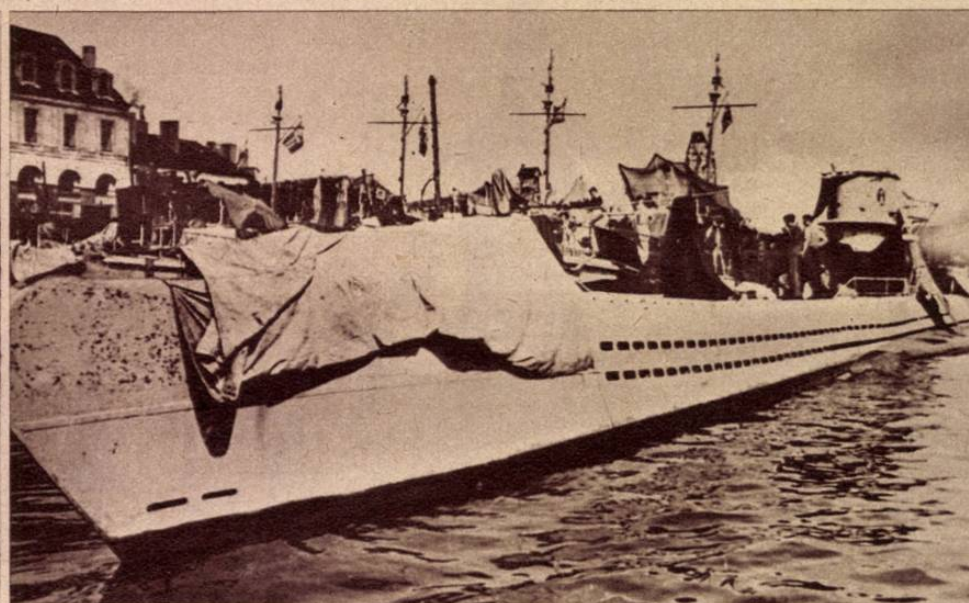
3. Demonstrații ale străjerilor sanitari și cerceți de gaze.

4. Întâmpinat de ovațiunile tinerilor străjeri, M. S. Regele răspunde cu brațul ridicat.

ACTUALITĂȚI EXTERNE

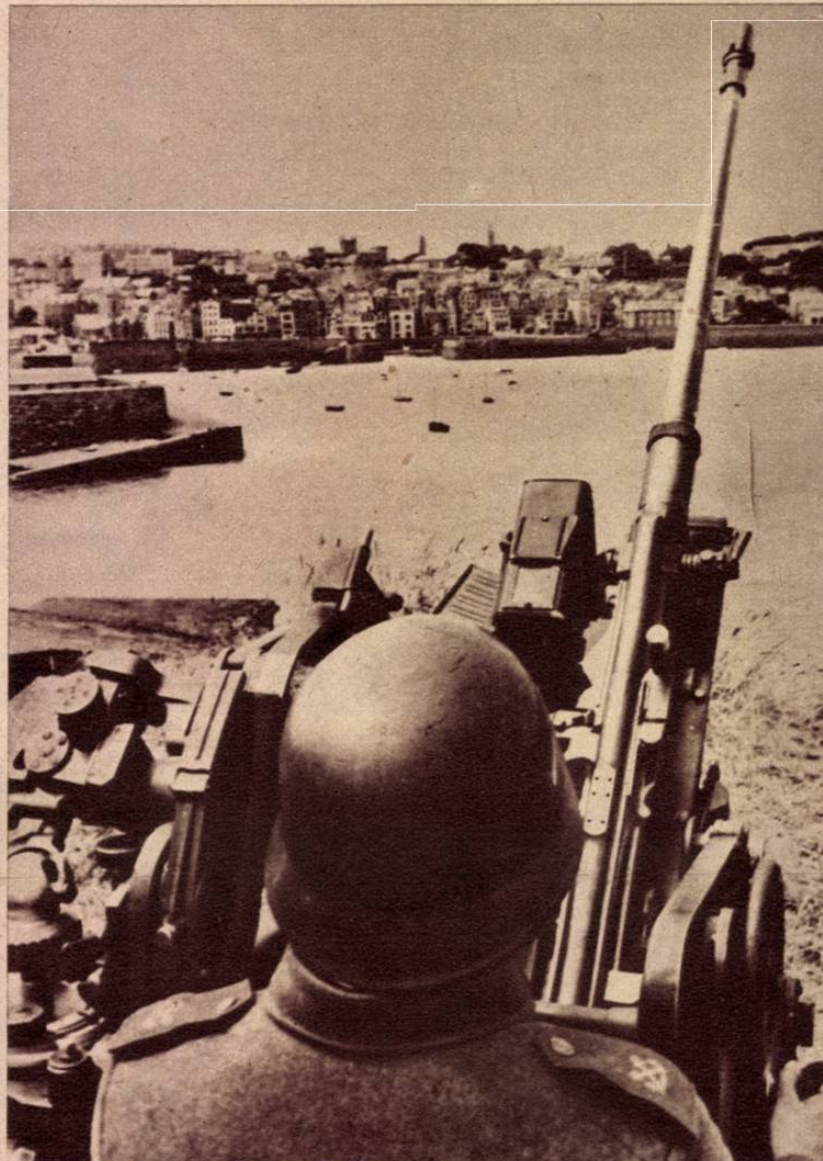

IN AȘTEPTAREA INAMICULUI. — Atacurile aeriene se succed cu intensitate, între taberele inamice. Apărarea antiaeriană germană, care este perfect organizată, dispune de reflectoare uriașe, care sunt manipulate de soldați specializați. Asemenea posturi se află pe întreg teritoriul german, creiând o rețea dintre cele mai perfecte.

LA PÂNDĂ. — În porturile franceze așteaptă sub presiune, gata de-a eși în larg, la primul semnal, flotilele de torpiloare rapide și submarine germane. Cu puntea, acoperită cu pânză gudronate, micile unități nu fac impresia să fie armele redutabile, care sunt în realitate.

ADENUL PERICLITAT. — În urma ocupării Somaliei britanice de către trupele italiene, situația portului Aden, una din bazele însemnate ale Angliei, pe calea imperială către India, este periclitată. Dealtfel, Adenul comandă nu numai intrarea în Marea Roșie, ci prin aceasta și intrarea în Canalul de Suez, cea mai însemnată arteră de comunicație pentru marea flotă britanică.

DE STRAJĂ. — Spre a se răspunde raidurilor de bombardament ale aviației britanice, înaltul comandament german a fixat prețutindeni posturi „Flack”, adică de artilerie antiaeriană. Sunt tunuri cu tragere rapidă și cu o remarcabilă precizie de tir. Într-un port oarecare, dealungul litoralului stăpânit de forțele germane, un artilerist stă de strajă.

PE VALEA NILULUI. — În planurile strategice ale înaltului comandament italian există nendoelnic și proiectul de a pune stăpânire pe Valea Nilului. În fiecare zi sunt transportate trupe britanice și indigene spre sudul Egiptului, cu ajutorul imbarcațiunilor indigenilor, care sunt remorcate de șlepură.

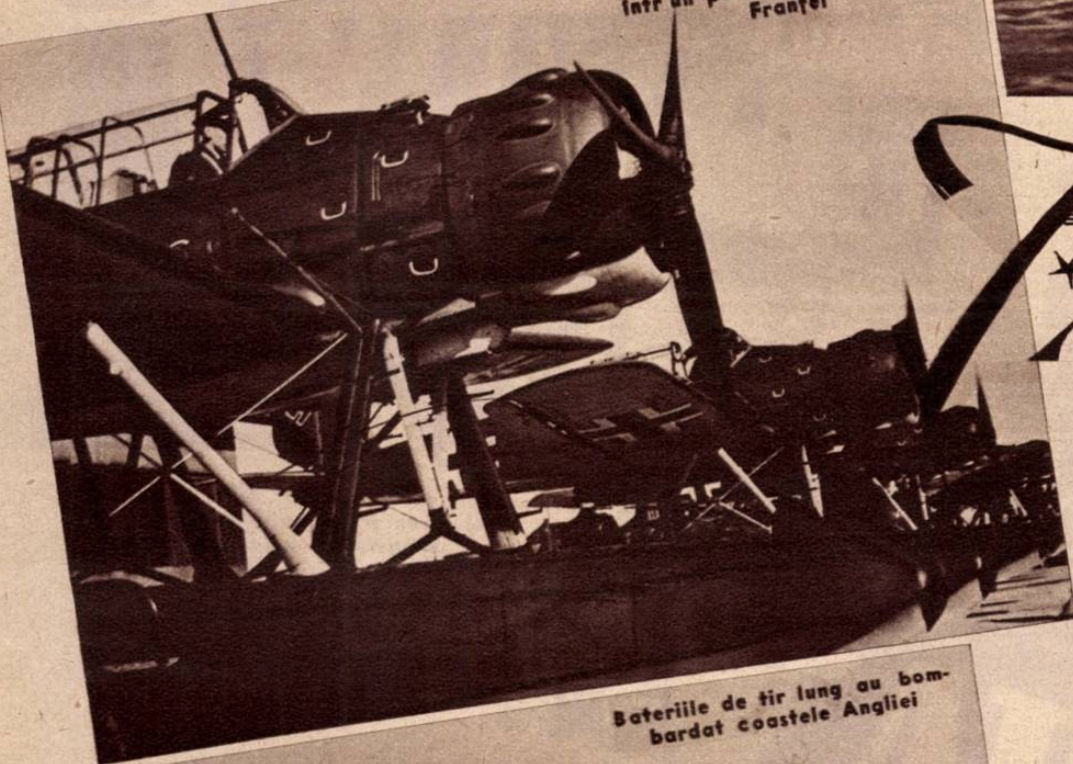

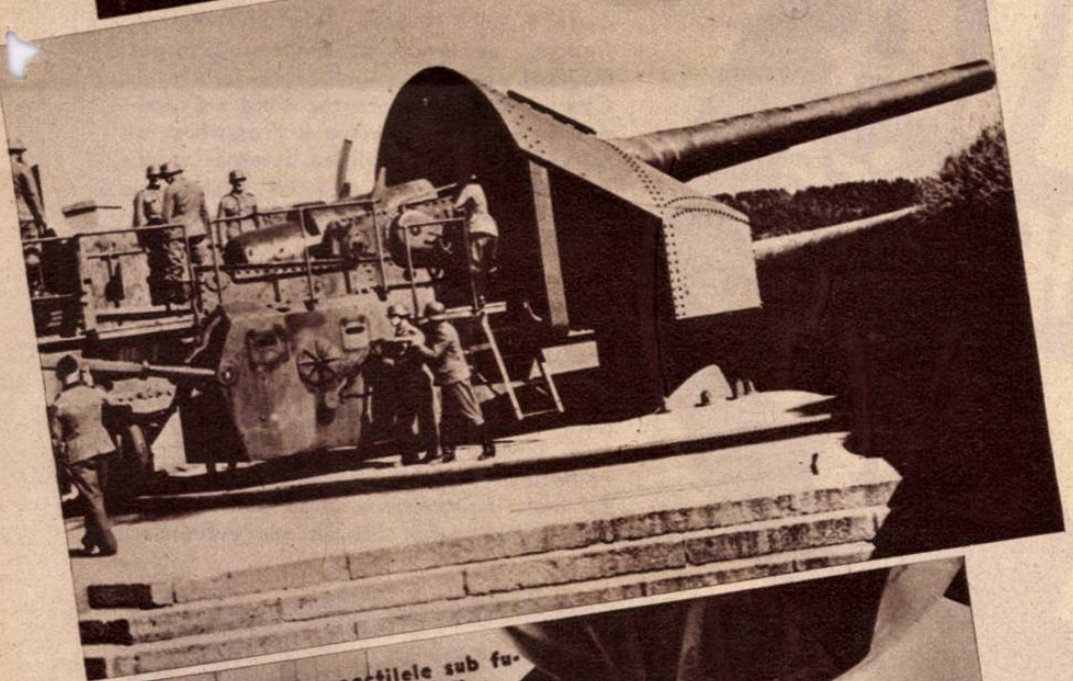
CRTICUL militar al unui ziar elvețian ocupându-se de operațiile împotriva Angliei, scrie: Transporturile primelor trupe germane se vor face prin nenumărate vase mici, care ar constitui o țintă grea de atins pentru flota și bateriile de coastă ale Angliei și ele își fac drum spre coasta engleză acoperite de un nor de fum artificial. Apoi vor veni debarcările din avioane, care se fac azi foarte ușor, cu concursul parașutelor.

Așa cum în luptele de câmp, carele motorizate fac spărturi prin care pătrunde armata în adâncime, tot așa în luptele de coastă, pe primul cap de pod cese va arunca, se vor folosi toate mijloacele de debarcare, inclusiv carele de a-

Hydroavioane gata de pornire.
Într'un port de pe coastele
Franței

Bateriile de tir lung au bom-
bardat coastele Angliei

Se încarcă proiectilele sub fu-
selașul unui bombardier

Torpilor rapid de mare tonaj
al marinei germane

ÎN AȘTEPTAREA ATAACULUI

salt, pentru a exploata cât mai mult orice prim succes.

* * *

Împotriva acestor mijloace de invazie, Anglia și-a clădit un front de apărare. Artileria a fost adânc fixată în spatele bateriilor de coastă și s'au creat obstacole pentru a împiedica înaintarea carelor motorizate, iar o întinsă plasă de baloane captive apără centrele mai importante ale Londrei și o serie de baterii antiaeriene fixe și mobile sprijină acțiunea aviației engleze apărând aerodromurile.

Forțele engleze pe insulă, după o declarație a d-lui Churchill, se cifrează la un milion și jumătate iar în regiunile cari nu pot deveni teatre de războiu se instruește o altă armată de vreun milion. Flota dispune de peste o mie de unități.

* * *

Se poate deduce, totuși, că Germania, în afară de flotă, deține superioritatea în toate celelalte domenii.

Toate atacurile aviației germane, aveau de scop până acum să pipăie punctele vulnerabile ale defensivei engleze, pen-

tru a se fixa asupra locului unde trebuie dată lovitura.

Lumea engleză se așteaptă la un apropiat atac german, în masă, întrucât timpul prielnic nu mai durează mult, în Septembrie vremea se strică și furtunile împiedică orice transporturi de trupe. Concomitent cu înțepirea luptelor, s'a început în Anglia evacuarea internaților germani, austriaci și unguri, ținându-i în diferite lagăre.

Pe de altă parte, presa germană arată că pauza intervenită în operațiile împotriva Angliei, nu constituie o renunțare. În actualul războiu, de câte ori trebuiau pregătite atacuri mai mari, ele erau studiate în pauze, în cele mai mici detalii. Atacurile aviației germane au zădărnicit până acum transporturile engleze și încearcă să dărâme sistemul de apărare al Angliei prin baloane captive, sistem care se bizue pe un număr de șase mii de baloane, acoperind cea mai importantă parte a Angliei.

Pregătirile sunt complete, pare-se de ambele părți. Acum se așteaptă atacul.

Avion de bombardament în
picaș, armat pentru raid

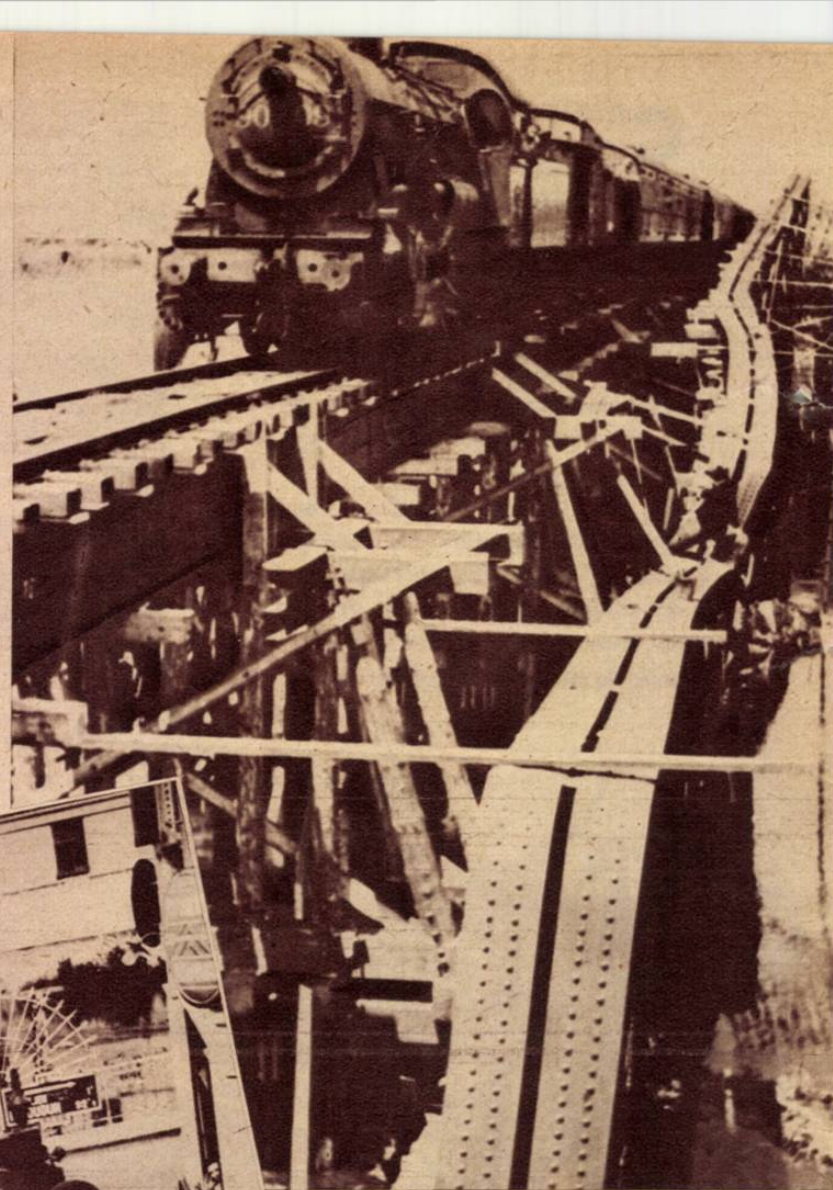

Viața economică își reia cu greu cursul normal. Din cauza războiului și a imposibilității vaselor de a intra în porturile franceze, industria este lipsită de materii prime. Pe de altă parte, populația nu poate reveni la căminuri deoarece traficul feroviar nu este încă restabilit și prin gări se pot vedea oameni cari dorm zile în șir sub cerul liber numai spre a putea să-și cucerească un loc în puținele trenuri care circulă.

Lipsa de alimente în Franța, cu toate eforturile forurilor conducătoare, se face pe zi ce trece mai simțită. Normandia și Bretania care exportau până la ocupație alimente în Anglia, nu mai pot face acest export, astfel încât cantitățile rămân locului și se strică, deoarece nu pot fi expediate nici în regiunile care suferă lipsă din cauza insuficienței mijloacelor de transport.

Comandantul trupelor germane din Franța

Urmele războiului se văd pretutindeni

Un tren trece peste podurile reconstruite provizoriu

Refugiații revin la căminuri

UN ziarist elvețian care a fost la Vichy, scrie în „Neue Zürcher Zeitung:

În holul hotelului Du Parc, roesc sute de oameni, care înainte și în timpul războiului erau văzuți în anti-camerele miniștrilor și pe culoarele Palatului de Bourbon în căutare de slujbe și diferite avantaje.

Restaurantul Chantecler, cel mai elegant din Vichy, se umple în fiecare seară de femei în toalete elegante și domni în smoking. Ai impresia că toți acești vânzători de slujbe, toți acești pescuitori în apă tulbure, toți acești bărbați și femei care beau șampanie, — nu-și dau seama de loc de ce s'a întâmplat, de nenorocirea ce s'a abătut asupra Franței chiar dacă au o vagă idee.

Prăbușirea unui stat milenar și a unei țări, — în condițiuni dramatice necunoscute în istorie, — a fost pentru ei doar o întâmplare nenorocită. Ei cred că de fapt nu s'a pierdut nimic, care să nu se poată îndrepta. Desigur că vor fi și oale sparte de plătit. Franța va pierde din nou Alsacia și poate o parte din Lorena, ceea ce ar fi desigur regretabil, dar nu mortal.

* * *

În ultimele zile hall-ul hotelului Du Parc a mai fost golit. Parte din cei care-l asediau cu cererile lor au fost evacuați cu forța, parte au fost rugați, politicoși să plece. Ministerele s'au refăcut și instalat mai bine, pe atât cât se puteau instala într-o mică stațiune de cură, ce nu visa niciodată să ajungă capitala unei țări, — și acum lucrează.

Strămutarea guvernului la Paris întârzie — dar nimeni nu știe pentru ce. Călătoria d-lui Laval la Paris și întâlnirea sa cu d. Abez, noul ambasador al Germaniei, pare să fi trecut fără nici un efect.

De fapt este o imposibilitate să guvernezi Franța din hotelul dela Vichy. Regiunea peste care guvernează cabinetul dela Vichy reprezintă numai patruzeci la sută din teritoriul Franței.

Presa franceză care apare la Paris, atacă cu vehemență guvernul Petain și în deosebi pe unii din miniștri. Față de această campanie de presă, guvernul din Vichy este complet dezarmat. Mai mult, el se teme ca profitând de atmosfera pe care o face presa din Paris, d. Flandin să nu încerce acolo constituirea unui al doilea guvern, afară de guvernul Petain.

În fața Camerii Deputaților din Paris, mulțimea ascultă la radio dispozițiunile Comandamentului german

FRANȚA SUB DIFERITE ASPECTE

Lipsește un martor

cine sunt părinții miresei și cum a murit răposatul pentru care îți trebuie un act de deces.

Martorii de acest fel abundă de dimineață până seară. Ei își au cartierul general în jurul Stării Civile, unde stau în așteptarea „cunoscuților”. Sunt oameni pe care nu i-au văzut nicio dată, dar în fața autorității Stării Civile apar alături de ei perfect documentați.

— Cunoști tânăra pereche ?
— Cum de nu, e dela mine din mahala.

Toată lumea din toată părțile Capitalei, din centru și dela periferie, sunt dela el din mahala.

Din primul contact cu cei care-l angajează, el se documentează perfect asupra tuturor chestiilor.

De când se cunoaște instituția Stării Civile, n'a existat încă martor care să o pătească pentru mărturie mincinoasă. De fapt mărturia lui, e un lucru inofensiv, o formalitate fără urmări tragice. Așa se și explică faptul că aceiași martori apar mereu ani de zile, de două sau trei ori pe zi, în căsătorii, nașteri, decese, etc. Sunt martori cari știu tot.

A doua categorie de martori, sunt cei care știu tot și spun că n'au văzut nimic. Aceștia snt martori citați fără voia lor, în diferite procese. Toți fug de un asemenea oficiu. Deși întâmplarea desfășoară adesea sub ochii lor bătaii, crime, hoții, se feresc să compară ca martori în fața instanțelor judecătorești din două motive. Se tem să nu greșească detaliile mărturiei lor și să intre în pușcărie pentru sperjur și se mai tem să nu se întindă procesul pe ani de zile și să-i lege zile întregi de sala tribunalului.

Din această pricină mulți previn pe împričinați din vreme. „Să nu mă pui martor că n'am văzut nimic”.

Teama aceasta de a fi martor, îngreiază în genere mersul justiției. Martorii au dreptul să lipsească la câte două infățișări, — la a treia e adus cu mandat de aducere. Astfel, lipsind câte unul-doi, procesele se amână la infinit, până se împacă părțile sau, se hotărăsc să se judece fără martorii care lipsesc. Altfel, dacă una din părți are interes să amâne mereu procesul, face să lipsească câte un martor. Se aude atunci vocea grefierului.

— Lipsește un martor...

Prezidentul intervine:

— Renunțați la el ?

— Nu pot, răspunde avocatul...

— Știu, adaugă prezidentul, e cel mai important și procesul se amână.

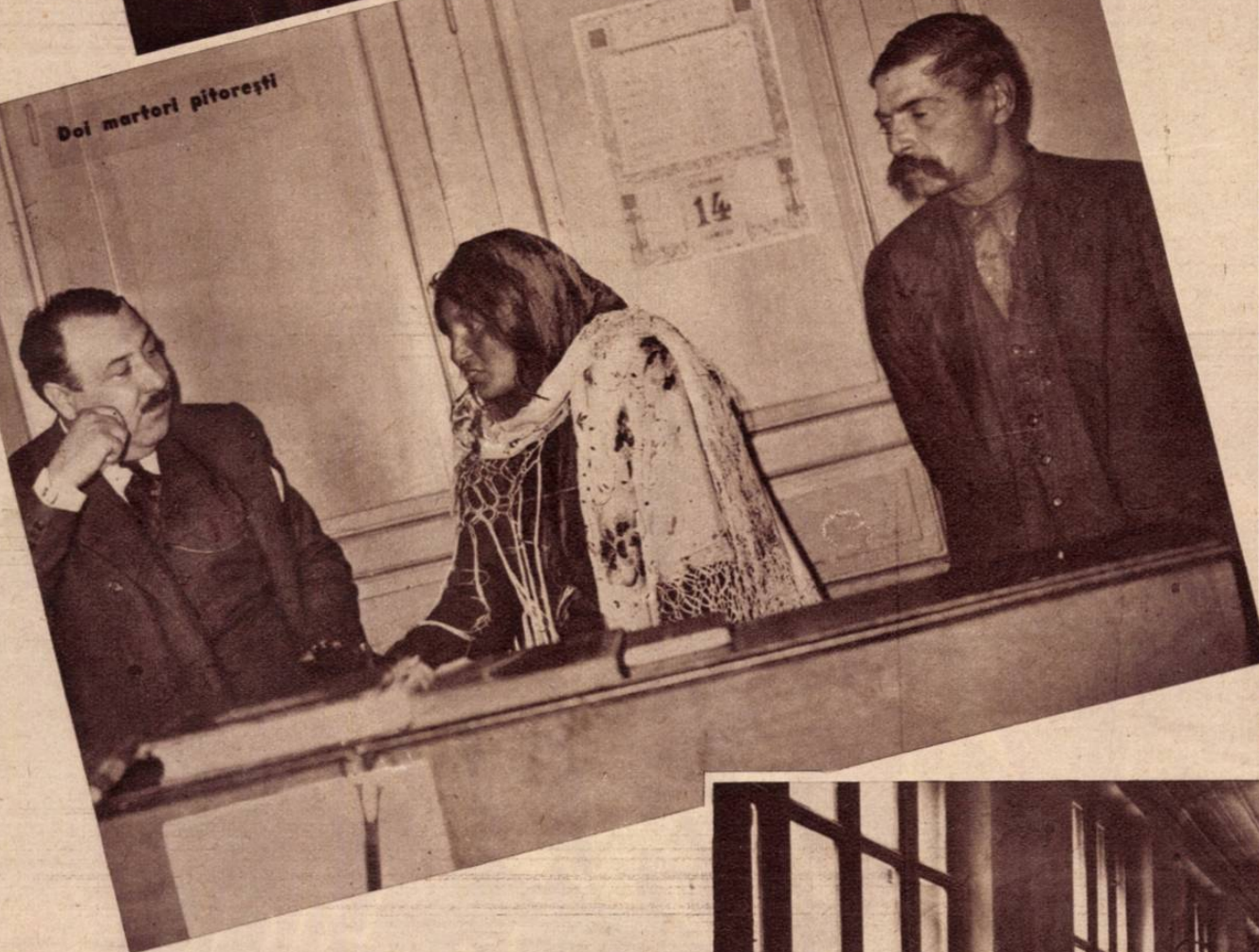
* * *

Reportajul acesta ne-a fost sugerat de o întâmplare tragică, întâmplată deunăzi.

Într'un proces de bătae, un martor uitând cum s'au petrecut lucrurile, s'a contrazis în mărturia lui și fiind hărțuit de avocați, s'a încurcat că n'a mai știut pe unde s'o scoată la capăt.

Rezultatul: părțile s'au împăcat iar martorul a fost condamnat la o lună închisoare pentru mărturie mincinoasă... Bietul martor !

Doi martori pitorești

O bătae cruntă, într'o cârciumă, care a prilejuit o lungă incapacitate de lucru și proces apare mereu pe răbojul tribunalului de doi ani fără să poată ajunge în stare de judecată... Când e mai pregătit, „lipsește un martor” și se amână din nou. De obicei, martorul care lipsește e „cel mai important”. E într'adevăr, un lucru curios. Nu există martori. Mai întâi să ne înțelegem. Ce înseamnă un martor? Un individ care a văzut un anumit lucru, care a auzit un fapt precis, sau care cunoaște o întâmplare în cele mai mici amănunte.

Nu s'ar putea spune că nu avem astfel de martori. Dimpotrivă, cred că sunt chiar mai mulți decât trebuie. Ei se împart în două categorii. În martori care știu tot, dar n'au văzut și n'au auzit nimic, și în martori care au văzut și au auzit tot, dar nu știu nimic.

* * *

Cei din'tâi, au transformat mărturia într'o profesie, pe care o exercită deobște la Starea Civilă. Îți trebuiesc martori la o cununie, găsești câți vrei. Pentru o naștere sau o înmormântare ? De obicei se iau câte doi. Ei știu tot ce ai nevoie ca să știe. Când te-ai născut, cine sunt părinții tăi, — în această privință știu câte odată mai mult decât tine —,

Pe sălile tribunalului

3

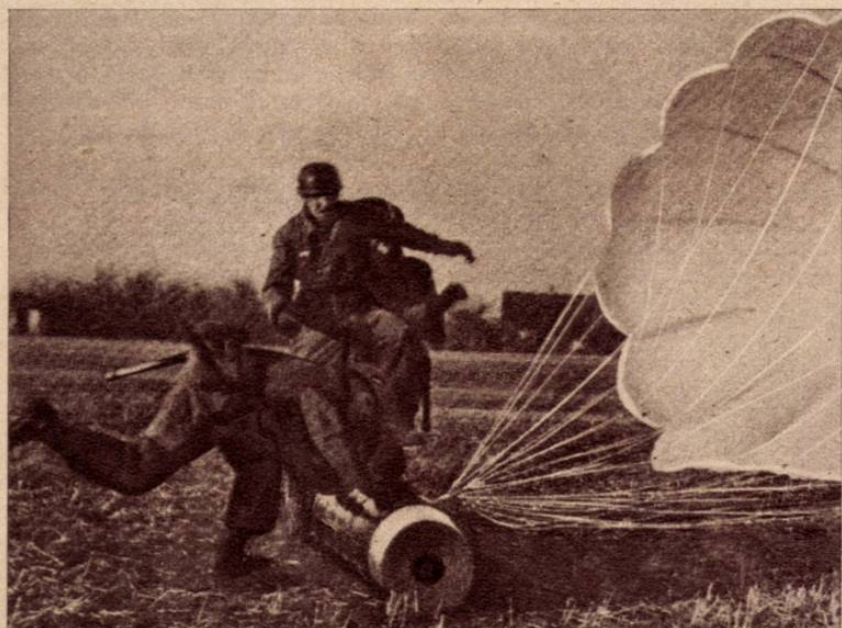
În războiul ce se desfășoară, atenția militarilor, conducători de armate, a fost concentrată tot timpul asupra nouilor arme, care au intrat în luptă: printre acestea parașuta a avut cinstea unor mai largi discuțiuni. Rolul parașutiștilor în războiul de azi a fost tot atât de hotărâtor ca și a celor mai noi și surprinzătoare arme. În multe bă-

tălii, parașutiștii, care constituiau primele armate ajunse dincolo de liniile inamice, aveau menirea să pregătească tot ce-ar fi putut constitui elementul de desorganizare a armatelor inamice.

Faptul acesta a făcut întotdeauna ca în ajunul marilor bătălii să se întrevadă, dela început, acțiunea pragăitoare a parașutiștilor. Între criticii militari ai diferitor ziare străine, cei mai mulți au disputat în ultimul timp menirea pe care o vor avea parașutiștii în luptele care vin și le atribuia o importanță covârșitoare.

* * *

Se știe că pentru a preîntâmpina eventualele coborâri

Armamentul a fost lansat și el cu parașuta

Mitraliera a fost despachetată și montată
După câteva minute e pusă în poziție și trage

Rolul Parașutiștilor

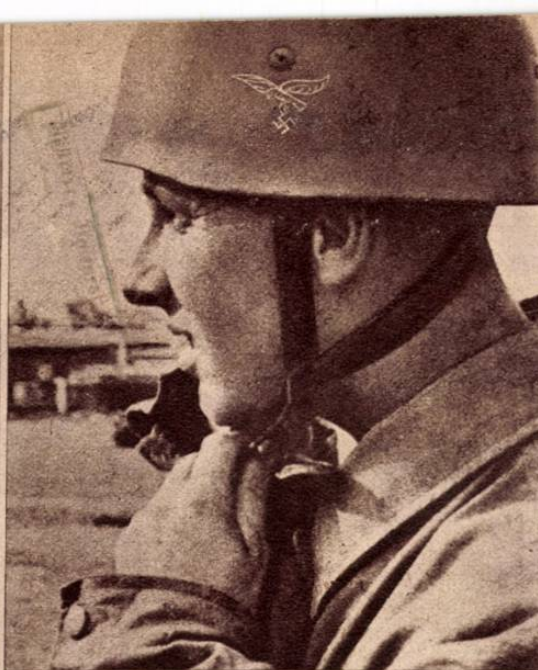
Presa străină
pra operații
șutiștii de
pare mai uș
barcarea lor
regiunea.

Afară de ac
sunt mult m
De altfel și

de parașutiști în Anglia, s'a concentrat o masă imensă de apărători civili, care se cifrează la aproape un milion. Toți aceștia sunt instruiți și înarmați pentru a putea zădărnici orice operațiuni de sabotare, pe care eventual ar putea să le încerce parașutiștii coborâți prin surprindere. Nu se poate spune că în luptele ce se apropie, parașutiștii nu vor avea rolul lor destul de important. Dealtfel, se știe, că în ultimul timp într'un oraș din Germania a fost evacuată întreaga populație civilă, pentru a se putea exersa o nouă trupă de parașutiști, coborâtori pe acoperișuri,

Toată lumea
5-a, care se
nu este adev
De unde a l
Toată lumea
În luptele d
potrive Mad
ordinea de b
2-a la centru

Inainte de a porni la atac

extremitatea Madridului spre nord, iar coloana 5-a va intra în Madrid și va distruge sistemele de apărare.

Din această ordine de bătaie s'a născut faimoasa titlatură a coloanei a 5-a care are misiunea de a săvârși opere de sabotare.

* * *

Aceasta este origina faimoasei coloane a 5-a, despre care s'a vorbit atât de mult. După cum se vede, nu este vorba de acțiunea parașutiștilor, ci de o simplă legătură pe care criticii militari au făcut-o, între acțiunea coloanei a 5-a a armatei lui Franco și rolul care erau chemați să-l îndeplinească parașutiști din actualul războiu.

O aterizare în masă. Primii parașutiști ocupă posturile de luptă acoperind coborârea camarazilor

Parașutiștii coboară

Parașutiștii atacă imediat după aterizare, obiectivul indicat

a publicat detalii foarte amănunțite asupra acțiunilor care se făceau cu acest prilej. Parașutieri aveau avantajul de a putea discuta în diferite părți ale caselor, fără ca de-aia să fie văzută de garda care supraveghează

Acum, parașutiștii coborâtori pe acoperișuri erau complet echipați ca cei de până acum. Rolul lor e mult mai complicat.

* * *

Acum vorbește de acțiunea faimoasei coloane a 5-a care crede a fi armata parașutistă — ceea ce s'a vădit.

Acum naștere această titlatură de coloana 5-a? Acum vorbește de ea, dar puțin îi cunosc origina: în Spania, când s'a pregătit atacul împotriva lui Franco, Generalul Franco și-a alcătuit astfel de acțiune: coloana 1 va ataca la sud, coloana 2 la nord, coloana 3-a mai spre nord, coloana 4-a la

Ochii ARMATELOR

AVIAȚIA

Cum arată obiectivul aparatelor fotografice automate.

Pe măsură ce timpul marilor operații militare din apus trece mereu mai mult în studiul cronicarilor, publicul se poate familiariza cu noțiunea războiului modern. În primele luni de lupte nu s'au putut da prea multe amănunte din motive care sunt lesne de înțeles. Astăzi însă, când războiul cunoaște o nouă fază și anume aceea aero-navală, când lupta este dusă cu mijloace cu totul neobișnuite, răzbat puțin câte puțin date asupra desfășurării marilor bătălii din Franța, Belgia și Olanda.

S'a mai scris despre rolul aviației în acele lupte, de fiecare dată s'a spus câte ceva, niciodată însă totul. O mare revistă germană publică însă recent un studiu, în care arată că o mare armată modernă nu poate fi concepută fără o perfect organizată armă aeriană.

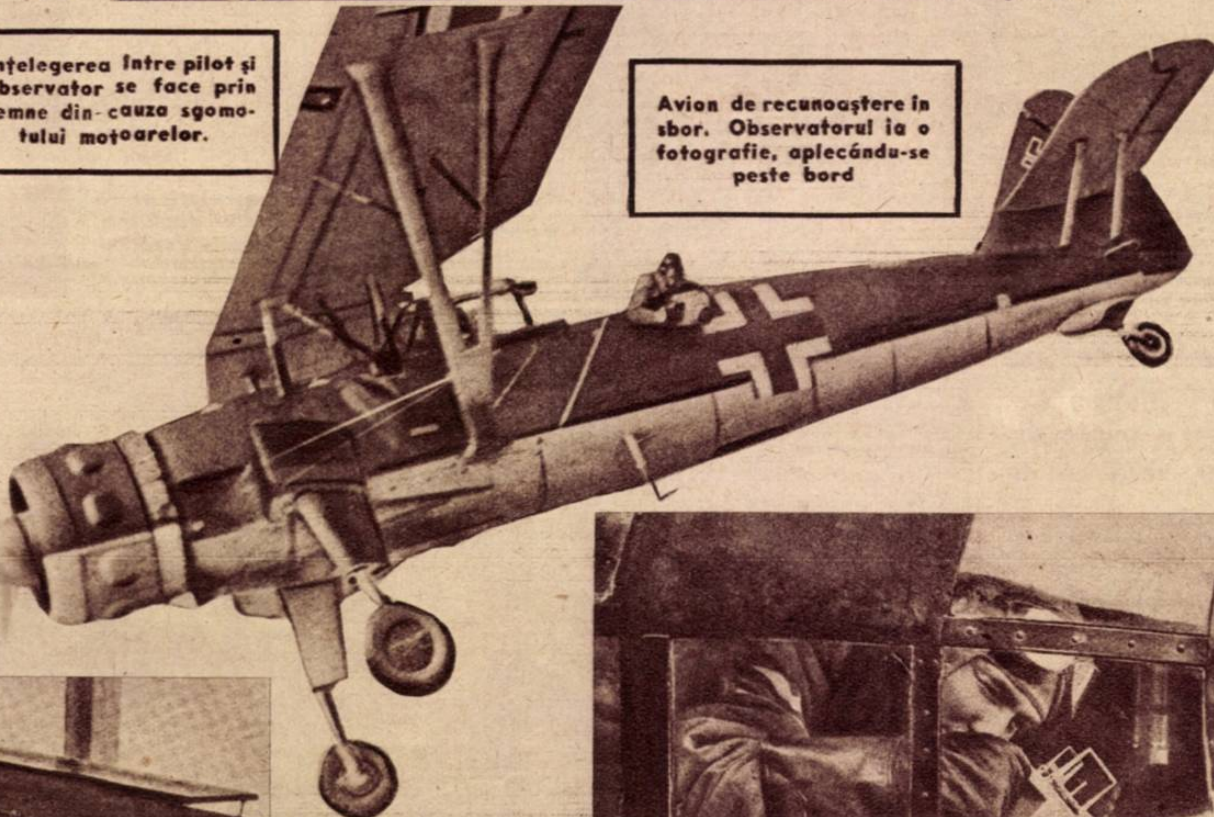
Înainte vremuri, misiunile de recunoaștere erau încredințate cavaleriei. Ce putea afla însă o patrulă de cavaleriști și ce teren putea recunoaște? Mai nimica. Odată cu promovarea aeroplanului ca armă de războiu, rolul cavaleriei în ceea ce privește recunoașterile s'a redus la nimic.

Un avion care zboară la 7000 metri înălțime, oferă observatorului posibilitatea, să controleze o suprafață de circa 50 de kilometri pătrați, adică cu mult mai mult decât poate fi util unei unități spre orientarea sa pe teren.

În comunicate s'a pomenit de atâtea ori de avioane de recunoaștere. Ori tocmai despre aceste avioane este vorba în articolul nostru. Specialiștii au creat un anumit tip de avion, numit de recunoaștere, care are misiunea de a cerceta teritoriul inamic și de a semnaliza comandamentului său pozițiile ocupate de adversar.

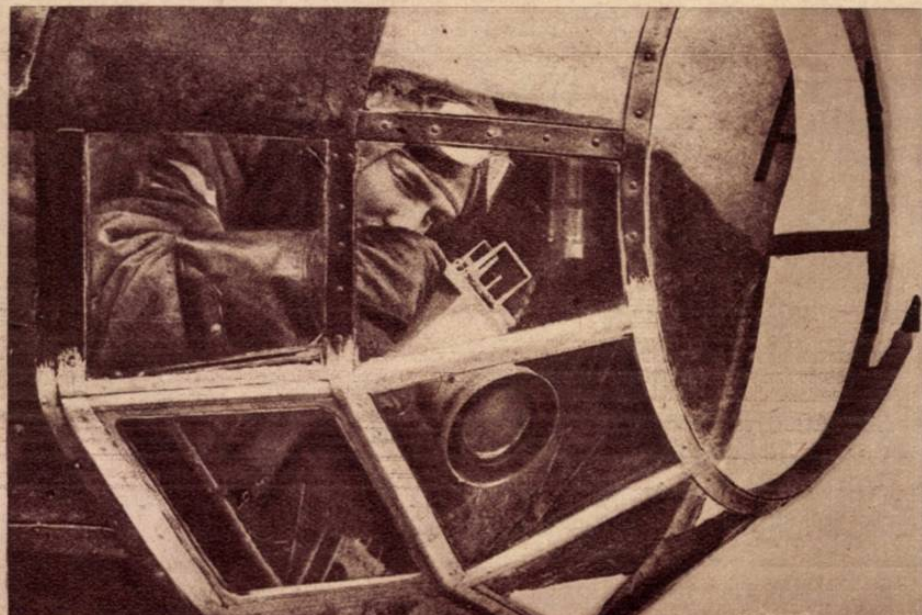
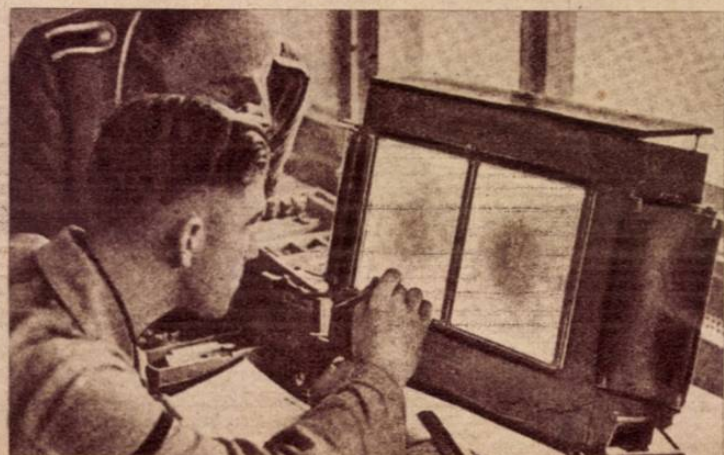
Înțelegerea între pilot și observator se face prin semne din cauza șomontului motoarelor.

Avion de recunoaștere în zbor. Observatorul ia o fotografie, aplecându-se peste bord

După dezvoltare, filmul este studiat la un aparat măritor.

Un observator vizează ținta și o fotografiază din partea străvezie a carlingei

Observatorii sunt elemente special instruite, care au darul de a recunoaște ușor tot ceea ce poate fi de folos unui comandament militar, bineînțeles atunci când sborul nu este efectuat la prea mare înălțime. Imaginați-vă însă dacă este posibil ca un om să reție dintr-o singură privire aruncată dela bordul unui avion care gonește cu 600 kilometri pe oră, elementele mai interesante depe un teritoriu de 50 kilometri pătrați. De data aceasta intervine aparatul fotografic care înregistrează aspectul terenului și care suplinește în acest fel munca omului.

Observatorii avioanelor de recunoaștere utilizează două feluri de aparate fotografice în misiunile lor. Pentru obiectivele mai interesante, avionul coboară la mică înălțime, iar observatorul utilizând un aparat fotografic în felul celor obișnuite, numai că este înzestrat cu lentile, infinit mai puternice, fotografiază ceea ce-l interesează.

În al doilea caz, dacă este vorba de recunoașterea unui teritoriu mai întins, aparatul ia înălțime, iar observatorul pune în funcțiune un aparat fotografic și înregistrează automat peisagiul care trece prin fața obiectivului.

În afara problemelor de fotografie propriu zisă care se pun observatorului, acesta trebuie să vizeze în așa fel ținta propusă, încât fotografiile în succesiunea lor să se acopere unele pe altele cel puțin în proporție de 2/3. Numai în felul acesta se obține o imagine continuă a terenului peste care s'a sburat.

Când se iau fotografii în felul acesta, rolul pilotului este deasemenea însemnat, deoarece el trebuie să sboare în linie absolut dreaptă, la aceeași înălțime, până la terminarea înregistrării.

Pericolul pentru un avion care execută un asemenea sbor, este evident. Artileria antiaeriană nu are de cât să ochiască, de oarece prada este sigură. Talentul pilotului unui avion de recunoaștere este să sboare peste inamic, să vadă totul, dar să nu fie văzut.

De felul în care sunt îndeplinite misiunile de către aviația de recunoaștere depinde succesul în bătălii.

Javaneză

Vedere din Batavia

PELA începutul războiului actual, atunci când trupele germane înaintau în Olanda, s'a mai pus odată chestiunea Insulindei, adică a coloniilor olandeze din Extremul Orient. Pentru cititor, Insulinda apărea pentru prima dată în sfera preocupărilor și poate că unii n'au înțeles nici interesul Japoniei de a vrea să conducă aceste ținuturi și nici categorica opoziție a Angliei și Statelor Unite împotriva proiectului nipon.

Întâmplarea a făcut, ca aceste colonii ale micului stat european, deși fantastic de bogate, să fi fost ferite de tendințele de cucerire ale marilor puteri. Geniul colonial olandez a împăcat ușor aspirațiile unei populații băstinașe de câteva zeci de milioane de locuitori, cu interesele materiale ale colonizatorilor cari în insule se ridică la cel mult 150.000 de oameni.

Marea bogăție a Olandei provine mai ales din aceste insule, acoperite în cea mai mare parte de păduri virgine, dar care ascund bogății inimaginabile. Insula Sumatra, spre exemplu, este acoperită în proporție de 90% de păduri de nepătruns. Deși bogată ea nu este complet exploatată din cauza capitalurilor uriașe pe care le cere defrișarea. Insula Java este mai înaintată din acest punct de vedere, are 40 milioane de locuitori (desimea de 266 indivizi la km pătrat) și constituie oarecum centrul economic al Insulindei. Locuitorii insulelor sunt malaezii, un neam de oameni frumoși, bine făcuți, firi vesele și prietenoase, nu prea muncitori însă. Este și lesne

de înțeles; atunci când solul le oferă aproape fără muncă hrana, de ce ar mai munci? Malaezul este mulțumit să-și petreacă în visare zilele și se desinteresează complet de strădaniilor „tuanilor”, domnilor albi, care muncesc din zori până târziu. Marile societăți olandeze, americane și engleze au investit capitaluri enorme în Insulinda, defrișând pădurea virgină și punând bazele unor plantații de întinderi fantastice, de cauciuc, orez, cafea, ceai, trestie de zahăr, etc.

O plantație în Java poate avea întinderi până la 90.000 de hectare. Muncitorii sunt în mare majoritate chinezi, japonezi și malaezi, administrația fiind făcută de olandezi, englezi și americani. Chinezii, cari oferă mâna de lucru cea mai eficientă sunt în număr de aproape două milioane în Insulinda.

Dar ceea ce atrage mai ales în aceste insule paradisiace este petrolul care se găsește în cantități uriașe. Dealtfel în Java sunt cele mai mari și mai moderne rafinării din lume. În afara acestei bogății, Insulinda mai produce și patru mii de kilograme de aur și 40.000 de kilograme de argint anual.

Forța motrică pentru exploatarea industriale este foarte eficientă, deoarece insulele sunt foarte bogate în căderi de apă, care permit instalarea turbinelor hidroelectrice.

Dacă până în prezent Insulinda a fost ferită de orice agresiune, faptul s'a datorit mai ales intereselor marilor puteri cari se încrucișau aci și care permiteau Olandei să-și administreze avutul fără mare bătaie de cap.

Astăzi când echilibrul mondial este amenințat, situația Insulindei este periclitată. Japonia își concentrează o mare parte din flotă în Marea Chinei, ceea ce pune în pericol independența insulelor. America și-a dat replica făcând manevre navale în apropierea coastelor nipone.

Situația în Pacific și Oceanul Indian este precară. Capitalurile investite de marile puteri în Insulinda trebuie să fie asigurate și fiecare se grăbește să fie primul care să-și asigure partea leului.

În aceste împrejurări, singurii oameni cari privesc calm evoluția situației sunt băstinașii. Pe ei nu-i interesează bogăția, nu-i interesează sondele și marile plantații. Ei doresc numai „senang”-ul, adică liniștea comodă sub cerul patriei. E o filozofie, care ar trebui să dea de gândit europenilor totdeauna agitați.

Dans balinez, după un basoreliev străvechi executat de un sculptor indigen

PRIMUL ZIARIST IN LINIA MAGINOT... CUM S'A PRĂBUȘIT „ILUZIA CEA MARE“

O problemă care va frământa multă vreme nu numai pe specialiștii războiului, ci și mulțimile din toată lumea, este prăbușirea liniei Maginot. De pe-acum au început să se strângă mărturiile de tot felul asupra acestui eveniment cu adevărat istoric.

Comandamentul german a invitat pe corespondenții marilor ziare și agenții streine să viziteze linia Maginot. Printre aceștia se află și trimisul special al agenției americane „United Press” ale cărui impresii și constatări ni s'au părut pline de interes: „Ce s'a întâmplat cu linia Maginot? Cum s'a prăbușit într'un timp atât de scurt, uriașul bastion de ciment și oțel care a costat Franța șapte miliarde de franci? Împreună cu alți patru ziariști m'am străduit să descopăr eventualele urme postume care să ne lămurească. În trei zile am parcurs peste 500.000 de lucrări fortificate cuprinse între frontiera franceză și Saarebruck. Un tânăr ofițer german care a participat la asaltul liniei Maginot, ne-a fost călăuză, indicându-ne drumul urmat de trupe și descriindu-ne fazele bătăliei ce s'a încheiat prin cucerirea liniei Maginot.

La sfârșitul vizitei mele amănunțite, am ajuns la convingerea că propagandiștii germani cari ziceau liniei Maginot „la Grande Illusion” aveau mai multă dreptate decât colegii lor dela propaganda franceză.

„ILUZIA CEA MARE“

Iată o reconstituire a „războiului fulger” care a zdrobit linia Maginot, așa cum mi-a fost prezentată de militari ai celor două tabere și așa cum am constatat eu însumi.

În prima săptămână a lunii Iunie, comandamentul german a decis să dea un atac neprevăzut în sectorul Rinului. Toată săptămâna deci, artileria germană a menținut un foc egal însă nu prea puternic, spre a vedea, printr'un riguros control, în ce sector reacțiunea se va dovedi mai slabă.

S'a constatat că în regiunea munților dela Keisersthal, la Nord de Breisach, replica artileriei franceze era mai puțin puternică. În cea mai mare taină, comandamentul german a trimis acolo o artilerie puternică iar în zorii zilei de 15 Iunie, pe ceață, tunurile germane au început să ciuruiască fortificațiile franceze. Proiectilele anti-tank de mare calibru au făcut găuri cât pumnul în cupolele de oțel, mai înainte ca francezii să-și fi revenit din surpriză.

După o jumătate de oră, prima linie franceză era redusă la tăcere, tunurile franceze fiind distruse iar zidurile de beton îngrozitor găurite... Vehicule extrem de rapide străbătură apa la lumina palidă a dimineții, ducând detașamente de infanterie care au deslănțuit atacul asupra celei de-a doua linii franceze, sub protecția artileriei. Mai spre Nord de Breisach, blindajul francez a rezistat mai mult și numeroase motonave germane s'au scufundat cu detașamentele de soldați.

Spargerea liniei Maginot a fost terminată în patru zile. Când spărtura se făcu de vreo 15 km., Germanii începură să arunce valuri uriașe de trupe. Francezii

Drapelul german este înălțat pe un fort al liniei Maginot

MARE“

pierdută legătura dintre dâșii, în vreme ce coloanele germane înaintau înconjurând fortificațiile și atacându-le din spate.

UN SIMBOL INVINS...

În general, linia franceză s'a dovedit ca având defecte grave, dintre care cele mai evidente sunt: cimentul cu care se construșeră forturile era admirabil pentru construcții civile, dar nu era în stare să reziste mijloacelor „războiului fulger”.

De pe un pod plutitor, pe Rin, mi-am dat seama de deosebirea dintre cupolele fortificațiilor franceze și suprafețele verzi ale lucrărilor liniei Siegfried. Un inginer german mi-a mărturisit că în timp ce francezii au folosit un ciment fin, Germanii au întrebuințat un ciment a cărui formulă rămâne încă un secret militar.

Apoi, cimentul francez era betonat cu drugi

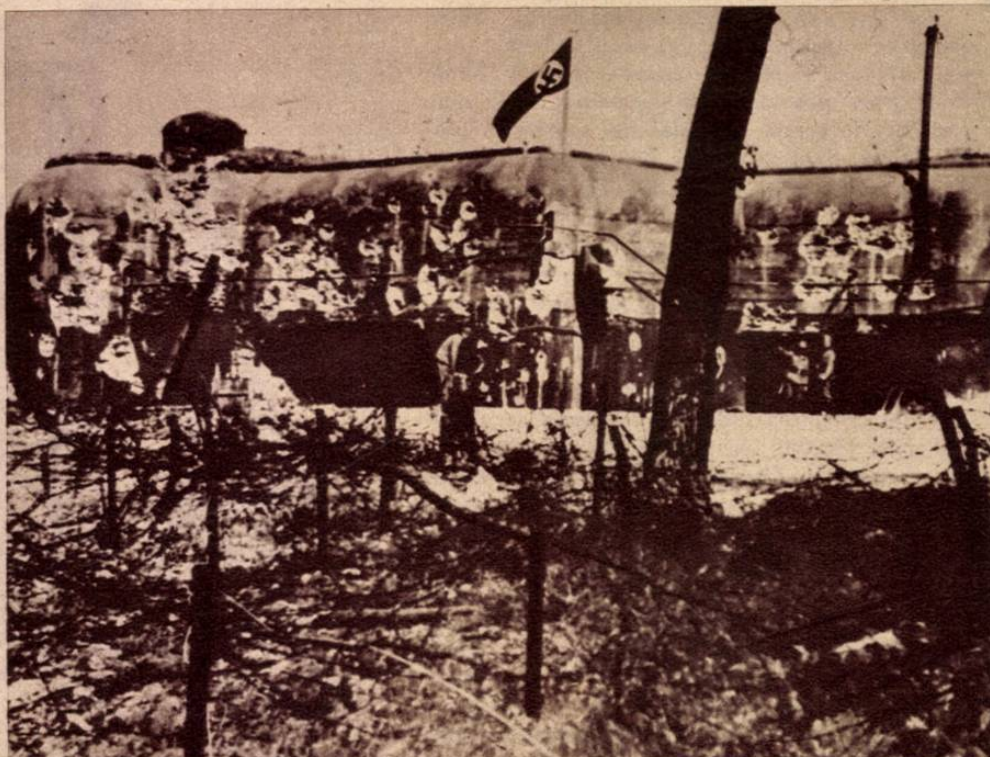
de oțel de un diametru de doi sau trei centimetri, pe câtă vreme cel german era armat cu bare de oțel de un diametru excepțional.

Deasemenea, forturile franceze erau puternic protejate numai în partea din spre inamic, astfel că Germanii după prima spărtură au atacat celelalte forturi pe la spate, unde protecția era mai slabă.

Unele linii de forturi nu aveau decât o singură intrare și au fost cazuri în care Germanii au reușit să cucerească sectoare întregi, prin asediarea fortului cu intrarea spre întregul sistem al sectorului.

Dar slăbiciunea principală a liniei Maginot a fost de ordin psihologic. Francezii n'au ieșit nici odată din blindajele lor, în vreme ce Germanii nu socoteau forturile decât ca accesorii trecătoare, bune de folosit împotriva bombardamentelor mai puternice...

A fost un duel între un sistem de războiu, vechi și uzat și unul nou și revoluționar. Cu linia Maginot a fost învins simbolul vechiului sistem...

Aici a lovit o bombă

Un fort distrus de focurile artileriei

REALITATEA femeii

ȘI TENUL DV. TREBUE SĂ SE ODIHNEASCĂ O ZI!

○ RICARE dintre noi găsește că e foarte natural să se odihnească, din când în când. Nu credeți c'ar fi necesar să acordeți și tenului dv. o zi de odihnă? Și pielea dv. are nevoie să se simtă liberă, genele să nu fie încărcate cu rimmel, și buzele acoperite de fard.

Trebue neapărat să luați obiceiul de-a face această favoare tenului dv. odată la fiecare șase săptămâni, de exemplu, sau minimum odată pe sezon.

Vă asigur că nu vă veți simți jenată dacă vă veți fixa o zi potrivită. Vara, de exemplu, să fie ziua pe care o petreceți în întregime la malul mării, iarna la o ascensiune sau și mai simplu, în ziua când faceți o excursie. Dacă veți ști să vă organizați, nimeni nu va observa că nu sunteți fardată. Se va spune numai că știți să fiți naturală în sânul naturii.

Să nu vă alegeți această zi de repaus, tocmai când sunteți nevoită să stați în casă. Pentru ca efectul să fie sigur, sângele trebuie să circule, cu alte cuvinte, va trebui să faceți multă mișcare în ziua aceea.

Primul lucru pe care-l veți avea de făcut, dimineața, imediat ce v'ați dat jos din pat, este să vă curățați bine pielea. Pentru asta, să întrebuințați exact contrariul formulei obicnuite. De exemplu: dacă vă curățați tenul cu cremă, spălați-vă cu apă caldă săpun și perie și vice-versa. E bine ca pielea să mai

fie expusă altui tratament. Schimbarea o îmbogățește.

În loc să vă încreionați sprincenele periați-le în toate sensurile cu periuță mică, aspră, îmbibată cu vasilină și în cele din urmă, dați-le linia lor naturală.

Pe pleoape aplicați un strat subțire de vasilină, puțin ulei de ricin, pur.

Dacă vreți să dați totuși cu puțină culoare, ungeți buzele cu puțin unt de cacao rosă, care le va accentua linia și le va hrăni, în același timp. Măinele masați-le cu o cremă pe bază de lapte, pe care o veți îndepărta apoi prin tapotări cu un colț de prosop ud, apoi cu unul uscat.

Nu dați lac pe unghii, cel mult lustruiți-le cu polisoarul.

Și acum gata! Puteți pleca. Stați tot timpul în aer liber, faceți mișcare multă și veți reveni seara bine dispusă și înprospătată. Înainte de culcare nu uitați să vă masați și să vă curățați pielea, ca de obicei. Ștergeți pielea cu puțin lapte, pentru a atenua efectul aerului tare și

și ștergeți-l cu apă de trandafiri.

A doua zi de dimineață, reluați fardurile de care desigur nu vă veți putea despărți pentru totdeauna.

ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de săluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simteam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Cărând funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorează și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Veseliu mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărât de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

CIANG-KAI-SĖK

Puțini știu că mareșalul Ciang-Kai-Sek și soția sa Wei-Ling au abandonat credința veche a lui Confucius, primind sfânta taină a botezului.

COMANDANTUL suprem al armatelor chineze și șeful guvernului central din Ciunking, mareșalul Ciang-Kai-Sek și soția sa Wei-Ling, reprezintă în ochii câtorva sute de milioane de chinezi, simbolurile vieții ale patriei lor renăscând. Este o înaltă semnificație a timpurilor, ca doi oameni cari se află la cârmă unei mari națiuni la o cotitură a istoriei sale, să fie legați în viața particulară, soț și soție, și să se jertfească cu aceeași credință în idealul comun: reconstrucția unui imperiu uriaș.

Deși mii de gazete de pe tot globul pomenesc aproape zilnic în radiogramele lor de eroul rezistenței naționale chineze, puțină lume știe cine este Ciang-Kai-Sek.

Ciang e fiul unui funcționar al exploatărilor de sare din provincia Che Kiang, la sud de Shanghai. El a crescut într-o familie evlavioasă în care învățăturile lui Confucius erau transmise copiilor ce reguli sacre ale vieții. Regulele acestea își aveau originea în vremile străvechi ale vieții colective și ele au înrăurit într-o mare măsură pe viitorul șef militar și politic al Chinei...

Într'un discurs rostit — la o adunare studențească, mareșalul se înfățișează ca un adevărat pedagog național.

„Dacă un copil uită serviciile pe care le datorează părinților, zădarnic vom aștepta ca atunci când va fi mare să servească colectivității și statului... Dacă părinții uită să crească copiii în spiritul muncii, ei slăbesc corpul și sufletul copiilor... A-i iubi în felul acesta înseamnă a nenoroci copiii”.

Puterea de caracter a lui Ciang-Kai-Sek isvorăște din adevărurile străvechi ale religiilor, așa cum le-a cristalizat mareșalul în două cărți esențiale: „Viața nouă” și „Mișcarea de reclădire economică”. Opera mareșalului, continuator al lui Sun-Yat-Sen, al cărui ginere este, n'ar fi fost însă posibilă fără acea sinteză între învățămintele tradiției chineze și spiritul revoluționar al creștinismului. Într'adevăr, creștinismul a avut în opera sa de conducător al unui mari națiuni, o influență uriașă. Ciang Kai-Sek s'a botezat abia acum zece ani, în 1930, când împlinise 42 de ani și după cum mărturisește, noua credință l'a întărit și mai mult în lupta sa pentru nașterea Chinei. Când generalii rebeli l'au făcut prizonier la Sianfu și viața sa era în primejdie, mareșalul a înfricoșat pe adversarii săi cu liniștea sa gravă. Când răsvrătitul Ciang-Su-Liang a voit să-l interogheze, după primele cuvinte mareșalul i-a dat impresia că el, rebelul, e prizonierul celuilalt.

— Să nu uiti Ciang-Su-Liang că eu reprezint legea iar dumneata ești rebel! După legile militare și după tradițiile țării, vi se cuvin cele mai aspre pedepse. Mie puteți să-mi tăiați capul, ba puteți să mă tăiați în bucăți, eu voi continua să reprezint onoarea poporului chinez. Mă aflu acum în mâinile voastre, răsvrătiților. Dar, dacă aș accepta cererile voastre spre a-mi salva viața, aș degrada 400 milioane de chinezi și ne-am pierde astfel onoarea națională. Voi aveți armele în mână, iar eu sunt dezarmat, dar eu sunt acoperit de însăși fundamentele dreptății. Ele sunt armele mele. Nu voi pângări mormintele martirilor revoluției, nu voi necinși amintirea strămoșilor mei! Îți închipui, tinere, că mă vei putea îndupleca prin forță? Dacă ești un om curajos, ucide-mă!

Ciang-Su-Liang a ascultat cuvintele mareșalului, și sub povara lor, a tăcut...

Mareșalul
Ciang-Kai-Sek

Trupele japoneze înaintează în China

Mitralior japonez
la pândă

Soția mareșalului, Wei-Ling, a devenit creștină — după cum mărturisește — după sfâșietoare conflicte de conștiință.

„Prin firea mea, nu sunt religioasă, ci mai curând sunt pătrunsă de un puternic simț practic. Lucrurile pământești înseamnă mult în ochii mei. Bineînțeles, nu înțeleg prin aceste „lucruri pământești” neapărat lucrurile materiale. Țin mai mult la un vas frumos de Celadon de cât la bijuterii scumpe...”

Am o înclinație pentru îndoială. Cred în lumea vizibilă iar nu în cea invizibilă — și nu pot recunoaște un lucru numai fiindcă a fost recunoscut de totdeauna.”

Noua organizare pe care Ciang-Kai-Sek și tovarăsa sa de viață au dat-o Chinei e străbătută de un larg suflu umanitar de esență creștină. Pilda acestor două figuri spirituale este hotărâtoare pentru evoluția națiunii chineze. Se poate spune, cu drept cuvânt, că rezistența eroică a Chinei e simbolizată de acest bărbat strălucit și de nobila sa femeie, icoane vie ale unui popor de peste patru sute de milioane de suflete.

SUBMARINELE REVIN LA BAZĂ

După raiduri efectuate în largul mărilor, submarinele revin la baza de aprovizionare. Aceste reveniri periodice sunt necesare atât pentru odihna echipajilor cât mai ales pentru reîmprospătarea depozitelor de alimente și munițiuni.

Distrugătorul „Skeena” eșind în larg.

...DUSMANUL ASCULTĂ!

EXAKTA

Astăzi și în format mare 6x6 și cu toate acestea posedând toate avantajele formatului mic! Astfel: Obturator cu perdea 1/1000—12 sec. Declanșator automat. Lipsă completă a erorii de paralaxă. Dublă expunere exclusă. Punerea la punct pe geam mat, fără alte mijloace speciale, chiar la schimbarea obiectivelor (supraluminozitate până la 1:1,9. Teleobiective sau obiective de unghi mare) precum și la fotografiile de aproape sau microfotografii. Prolungirea tirajului prin tuburi intermediare. Posibilitatea de adaptare pentru vacublitz.

Numeroase accesorii.
Prospecte gratuit

DRESDEN - STRIESEN 257

Reprezentanța pentru România

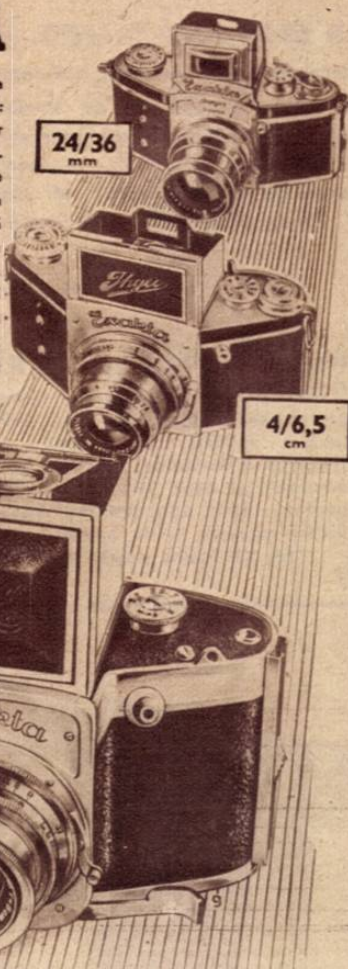
„V E N D I T O R”

Reprezentanțe de Comerț

RENEE ADLER

BUCUREȘTI

CALEA VICTORIEI, 39

UITĂ CE VEZI, UITĂ
CE AUZI DESPRE APA-
RAREA ȚĂRII

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENNA

S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)

Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.

Boli de piele, păr, cosmetice,

sexuale, femei și sifilis. Trata-

mentul special, pentru hemo-

roizi, varice și flebită. Raze X,

Unde ultrasonice, Diatermie,

Ultraviolete, etc.

CONSULT 8—1 ȘI 4—8

DOCTOR MIGDAL BOLI DE PĂR

Distrugerea definitivă a părului
de prisos prin electro-coagulare.
Tratamentul contra căderii
părului.

Bul. ELISABETA 3 A. Tel. 3.28.35

Așa e

bine!

1. După ce ești din apă, ștergeți-vă bine tot corpul.
2. Ungeți pielea bine cu Crema NIVEA sau Uleiul NIVEA.
3. Stați fără grije la soare, căci vă bronzăți repede.

Urmarea în ordine a acestor reguli este importantă. Căci este periculos să vă svântați la soare. Dar mai periculos este să faceți o baie de soare fără NIVEA. În unele cazuri, pericolul de a suferi arsuri este foarte mare. Vreți să vă bucurați de soare fără nici o grije? Vreți să vă bronzăți repede și frumos? Țineți atunci seama de ceea ce vă recomandă NIVEA, dar mai ales respectați ordinea recomandată.

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI ?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învăchită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco carte o cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36. MIGGELSTRASSE 25—25 a.

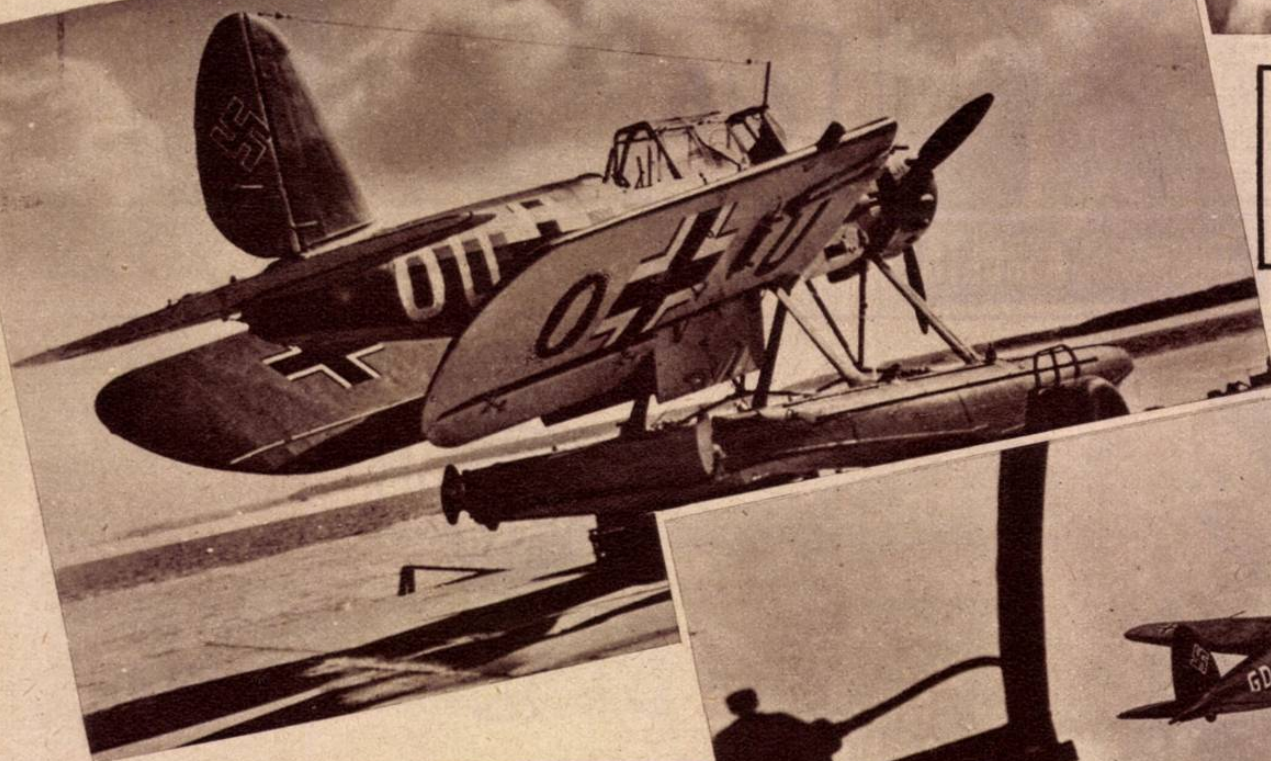

IN SBOR SPRE INAMIC. — IN luptele aeriene date deasupra Angliei, acționează cu mare intensitate, în afara avioanelor de bombardament în picaj, și escadrilele formate din aparate Heinkel H. E. III. O interesantă fotografie pe care o reproducem a fost luată de un observator al unui avion de luptă, în timp ce escorta un Heinkel de bombardament. →

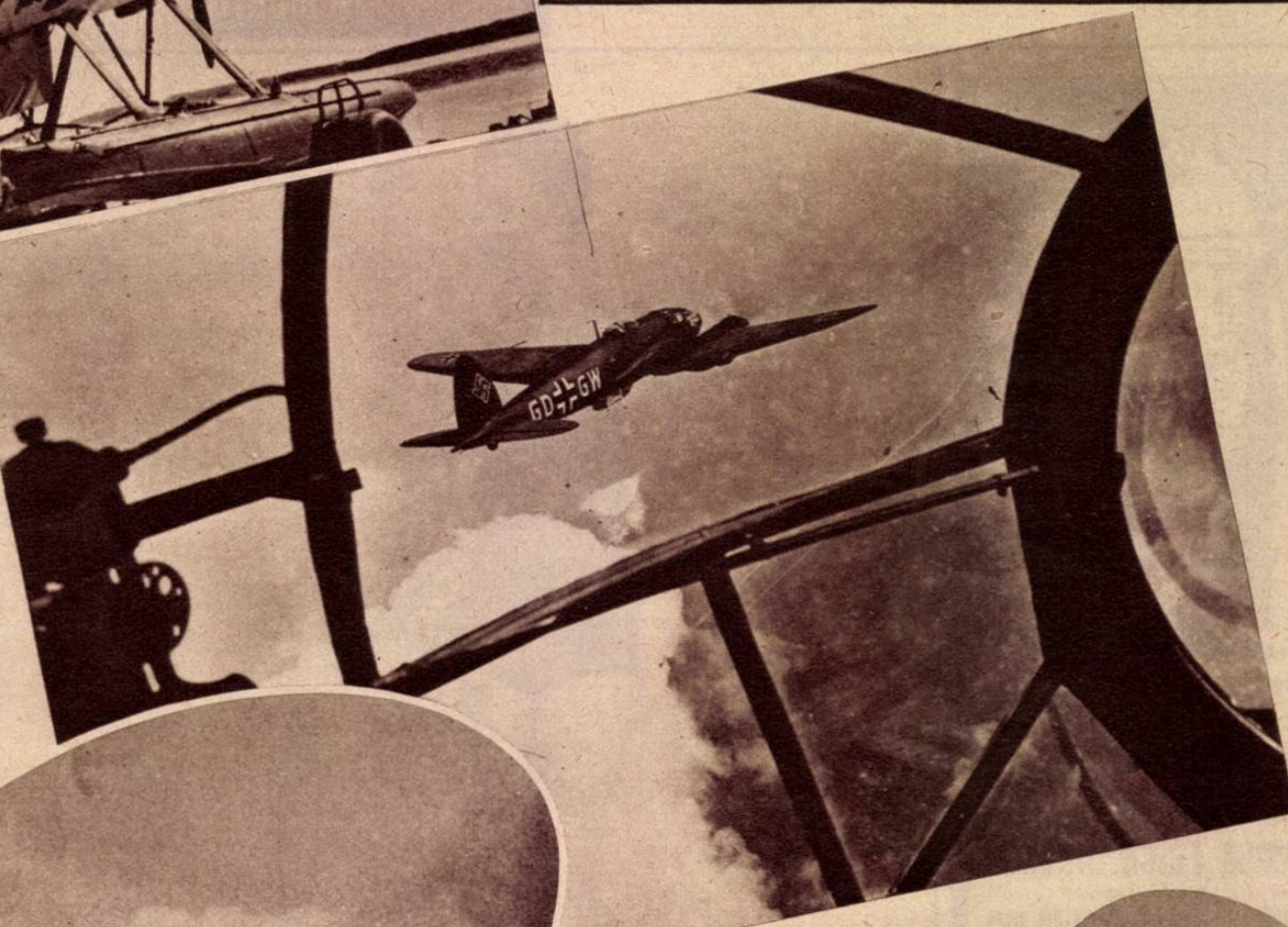
HIDROAVIOANE LA BORDUL MARILOR UNITĂȚI. — În războiul aeronaval joacă un important rol hidroavioanele care sunt transportate la bordul marilor unități ale marinei. Aceste hidroavioane, o bijuterie a tehnicii, ocupă la bord un spațiu extrem de redus, și sunt lansate cu ajutorul unor catapulte speciale. Sunt aparate înarmate cu mitraliere de mare calibru precum și cu bombe, astfel încât intervenția lor în luptă poate fi adesea hotărâtoare. ↓

CERUL ÎN FLĂCĂRI. — Îndrăzneala fotografilor de război întrece orice închipuire. Fotografia pe care o reproducem aici este însă o dovadă elocventă. Un reporter de război aflat la bordul unui avion de recunoaștere, a luat acest senzațional instantaneu al unui avion de bombardament, înconjurat de sufele de explozii ale tirului artileriei antiaeriene inamice. ↓

BOMBARDAMENTE INTENSE. — Aviația germană atacă cu intensitate insula britanică. Bombardamentele se succed într'un ritm uluitor. Aviația britanică dă și ea replica, bombardând punctele mai apropiate ale Germaniei. Câteva avioane de bombardament au atacat un aeroport din Germania de nord. În primul plan al fotografiei se văd aparatele germane, iar în fund flăcările produse de căderea unei bombe incendiare. ↓

ANUL XIV No. 711

3 SEPTEMBRIE 1940

10 LEI

IN INTERIOR:
INTRĂ IN LUPTĂ ARME NOUI.

Prins în raza reflectoarelor
inamice, un pilot german
a fost fotografiat
de camaradul său

ACEST NUMĂR CONTINE UN FOOTAGE SHOCKANT

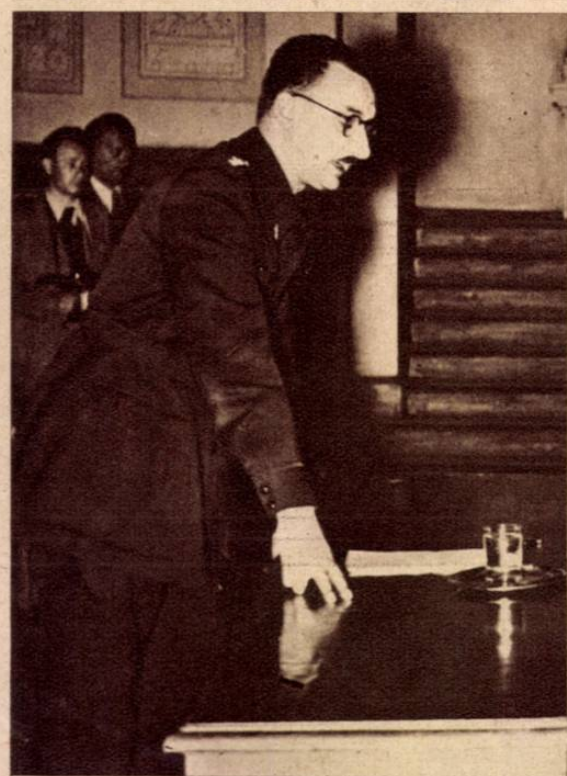
ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

Inaugurarea liniilor și tunelurilor între Azuga și Timiș

Dl. Ion Macovei, ministrul comunicațiilor,
inaugurează noua linie. →

→ Insoțit de reprezentanții autorităților, dl. ministru Macovei
vizitează lucrările realizate.

← D-l. Giuseppe
Adami directorul
general al institu-
tului italian de
statistică

Un aspect al sălii
în timpul conferin-
ței d-lui Giuseppe
Adami →

O ȘEZĂTOARE OSTAȘEASCĂ
UNDEVA PE ZONĂ

Din inițiativa comandanților
de unități au loc întâlniri
festive, la care participă
toți copiii din regiune

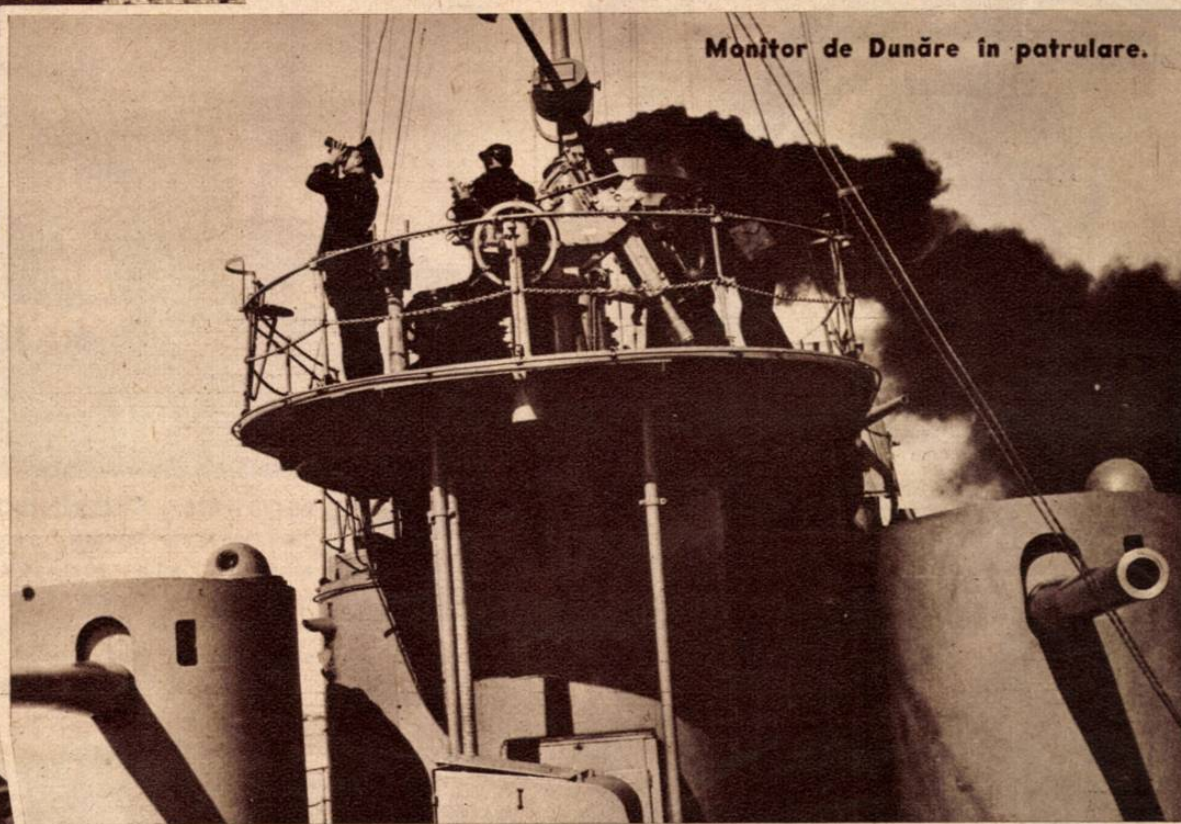
Un copil pri-
mind daruri din
partea ostașilor

OSTIREA NOASTRĂ

Un tun greu în baterie.

Monitor de Dunăre în patrulare.

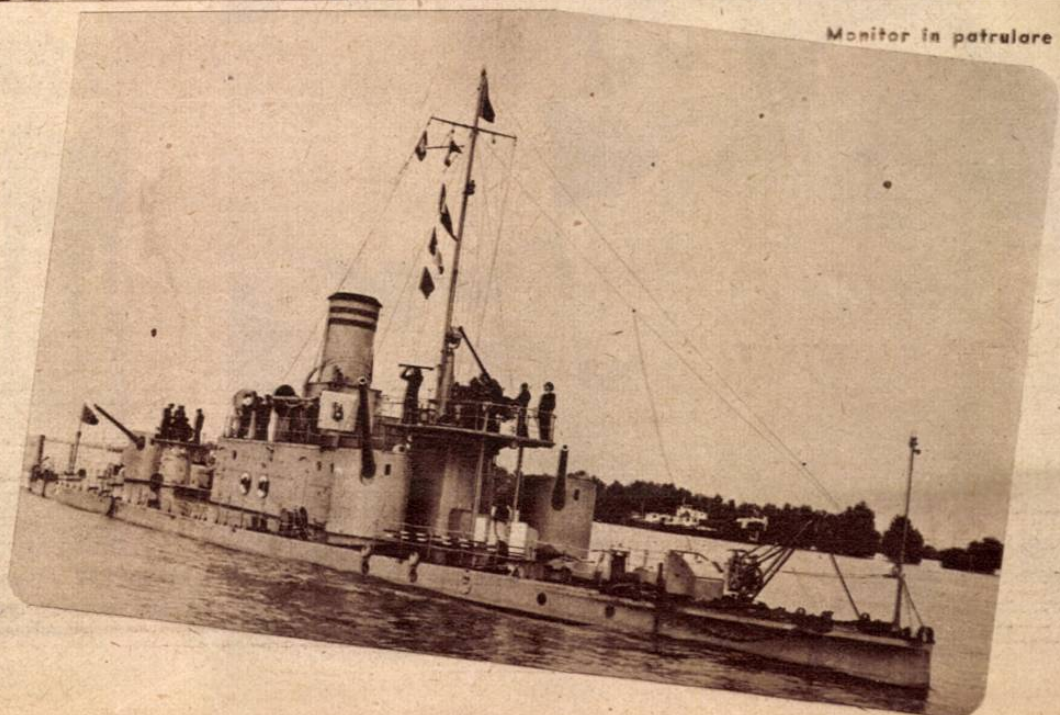
Tancuri. În aşteptarea raportului.

Un post de mitralieră
îşi stabileşte crochiul de
reperaj.

Un post de mitralieră a vână-
torilor de munte îşi întocmeşte
crochiul de tragere.

Monitor în patrulare

ACTUALITĂȚI EXTERNE

LUPTĂTORII. — Greul războiului actual este dus, incontestabil, de aviație. Piloții și observatorii sunt supuși unei extreme încordări. Viața lor este permanent în pericol. Iată un observator mitralior al unui avion german, în timpul zborului. El poartă o vestă care-i va servi, în caz de nevoie, drept colac de salvare.

ESCADRILA RECHINILOR. — Avioanele de distrugere ale forțelor aeriene se împart în escadrile, fiecare purtând un nume distinctiv, în afara cifrelor matricole. Una dintre escadrilele care se bucură de faimă este aceea a rechinilor, numită astfel după desenul făcut pe botul carlingei și care imită dinții unui rechin.

COPII PRINCIARI. — Iată pe cei trei copii ai perechi moștenitoare a tronului Italiei și anume: principele Victor Emanuel și micuțele principese Maria-Pia și Maria Gabriela.

DEASUPRA INSULELOR NORMANDE.

Una din bazele mai însemnate ale forțelor aeriene germane se află în insulele normande, Guernesey și Jersey. De aci pornesc cele mai multe atacuri împotriva coastei sudice a Angliei. Un avion de luptă german și-a luat zborul, trecând peste insula Guernesey și îndreptându-se spre sudul Angliei.

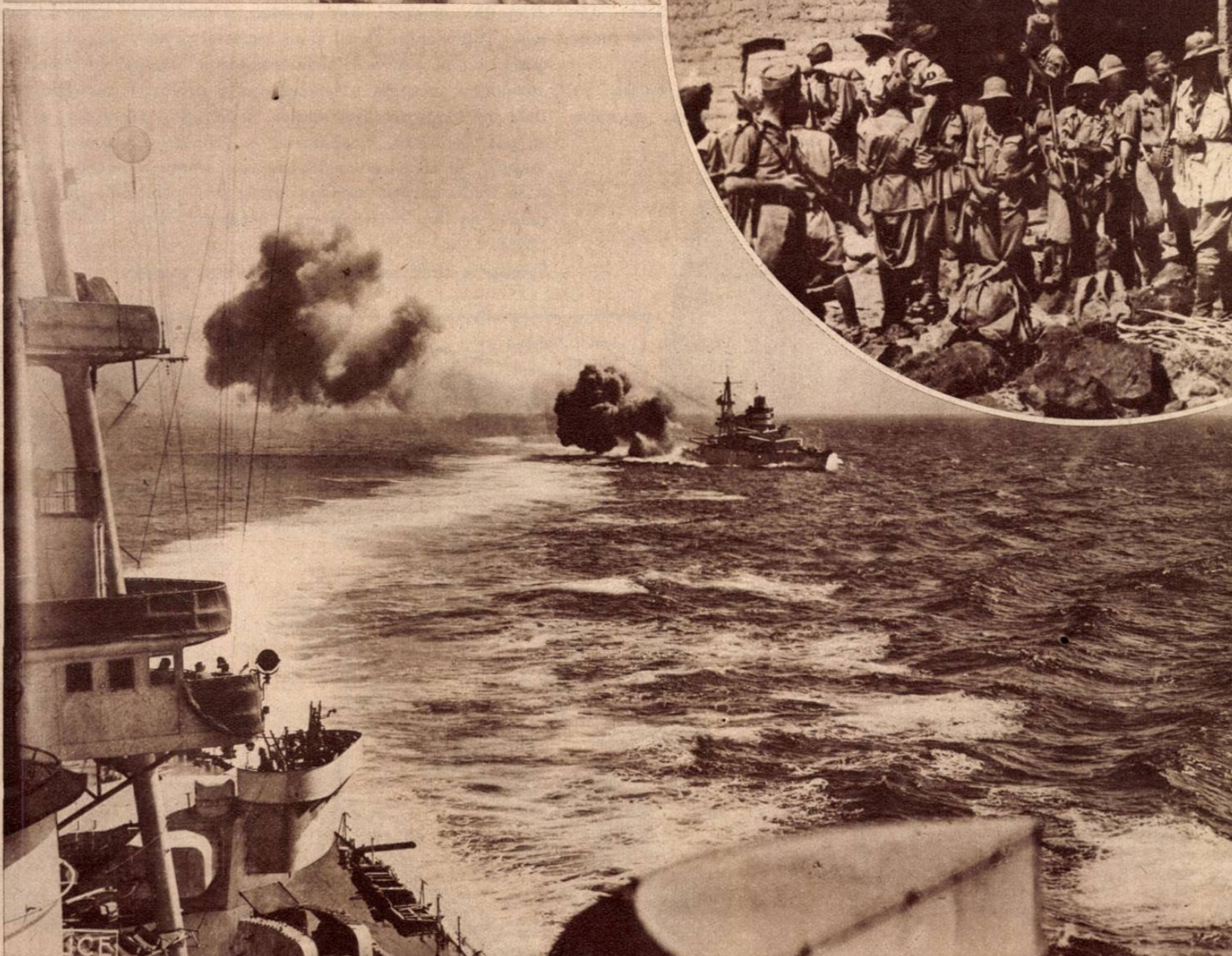
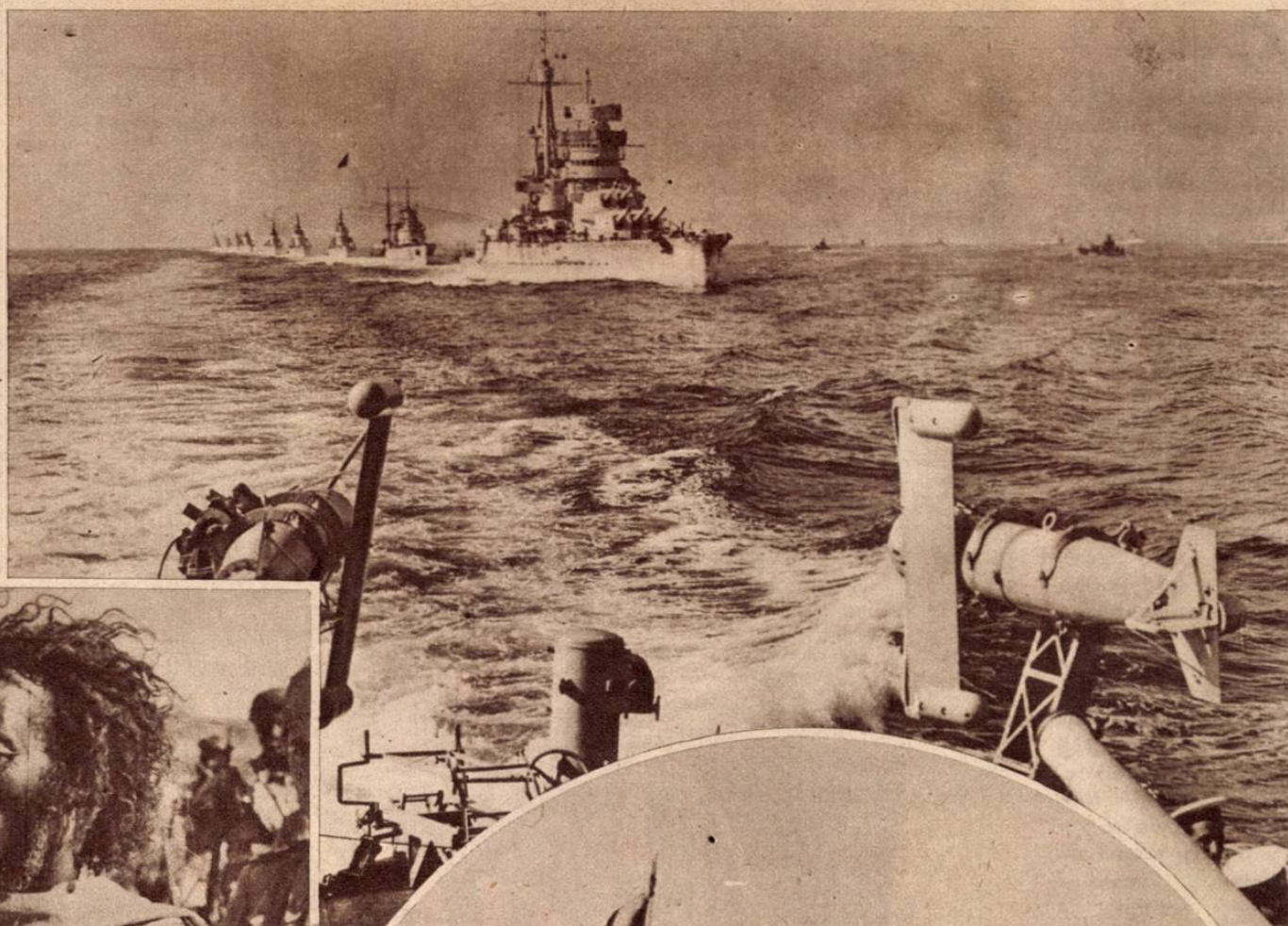

LUPTĂ IN PUSTIU. — Războiul din Africa are aspecte inedite și de un incontestabil pitoresc. Alături de coloanele motorizate se văd meharistii, cavaleriști pe cămile, al căror ajutor este adesea mult mai eficace decât acela al automobilelor, care înaintază cu greu pe terenurile accidentate din pustiu.

RĂZBOIUL IN MEDITERANA.— In Marea Mediterană s'au angajat, până în prezent, câteva mari bătălii navale, între forțele italiene și cele britanice. Instantaneul nostru a fost luat la pornirea unei escadre italiene, în întâmpinarea dușmanului. →

TRIBURILE SE SUPUN. — Conducătorii triburilor de negri din Somalia britanică au făcut act de supunere în fața comandantilor italieni. Ei au venit purtând însemnele puterii lor, adică o luncie și un topor, arme foarte primitive lucrate, declarând că vor asculta, fără ezitare, ordinele primite. ↓

RĂZBOIUL DIN SOMALIA.— După cum se știe, Somalia britanică a fost ocupată de forțele coloniale italiene. O serie de fortificații, ocupate pe vremuri de trupele engleze și evacuate apoi de acestea, au fost luate de soldații italieni și de indigenii înrolați în rândurile armatei coloniale.

LUPTA NAVALĂ.— O senzațională fotografie a fost obținută de un reporter italian aflat la bordul unei nave de război, în timpul operațiunilor din Marea Mediterană. Reporterul a fixat pe placa fotografică fazele luptei. Reproducerea noastră de mai sus, reprezintă clipa când o navă de război italiană își descarcă toate gurile de foc. ←

CÂND a început exodul din Franța, cea mai mare parte dintre fugarii treceau prin Spania și intrau în Portugalia. Această trecere nu era motivată numai de faptul că Spania este mai amenințată decât oricare alt stat neutru, de o intrare silită în războiu. Era și un alt fapt care determina acest exod spre Portugalia. Spania, în cursul verii, este de nelocuit.

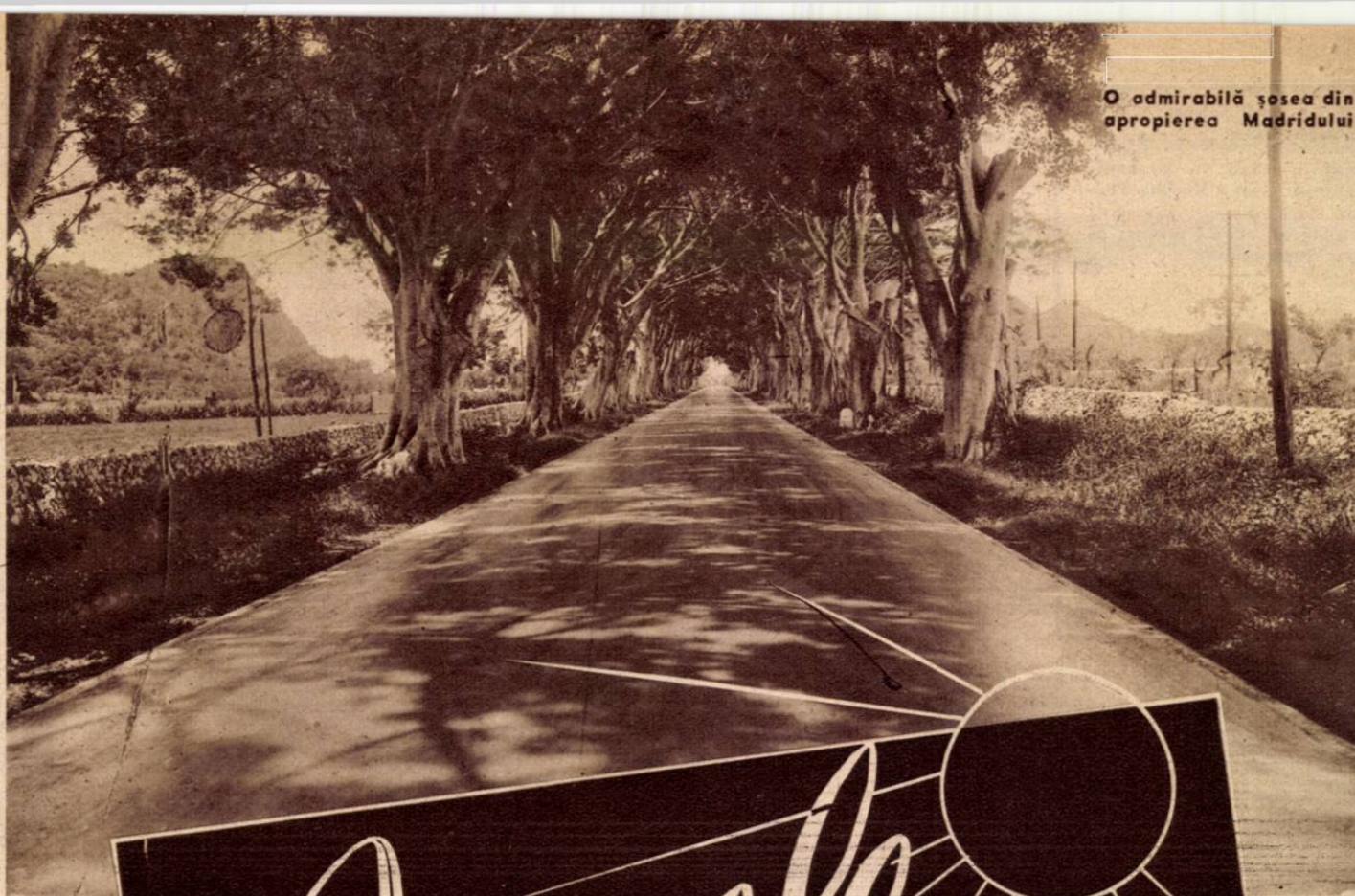
Tiranul care domnește asupra Madridului este soarele. Incepând din luna Mai toată lumea care dispune de mijloace părăsește Madridul și celelalte localități mai importante, îndreptându-se spre mare. Acolo se refugiază și corpul diplomatic precum și lumea politică, în legătură cu el.

Nici apusul, nici răsăritul soarelui nu interesează în Spania nici pe pictor, nici pe poezi. Soarele pentru ei este tiranul care neurastenizează lumea spaniolă. Sub căldura lui adorm toate, politica, administrația și afacerile.

Din primele zile ale lunii lunie lumea spaniolă trece în umbră și-și continuă viața acolo. De dimineață până spre ora prânzului căldura se mai poate suporta. Dela această oră înainte toate străzile se golesc și capătă o înfățișare de pustietate.

Căldura soarelui se proiectează catastrofal peste tot, iar asfaltul străzilor începe să se moaie. Ea pătrunde și în adăposturile de umbră. Sacalele primăriei încep să stropescă străzile, aproape fără întrerupere până seara, dar acest paleativ nu schimbă întru nimic situația.

O admirabilă șosea din apropierea Madridului

La Sevilla tramvaiele circulă cu perdele groase, prin care nu pătrunde soarele. Toate prăvăliile stau cu obloanele trase până la 6 seara, când căldura începe să slăbească. Orașul începe să învie când soarele coboară, și teatrele își anunță ultimele spectacole din cursul nopții, întrucât se știe că în Spania se joacă de obicei piese în câte un act și spectatoarii pot asista la orice act le convine. Nimeni nu se întoarce acasă înainte de miezul nopții, mai cu seamă că barurile și cafenelele stau deschise până după ora 1 și acolo e răcoare și plăcut. Spaniolii uită adesea că ziua următoare începe la 6 dimineața. Vremurile noi au schimbat și în această privință unele lucruri. De pildă, a dispărut tradiționalul evantai al spaniolei și a fost înlocuit prin ventilatoare.

E în ritmul mecanizărilor de azi, dar de evantaiul frumoaselor spaniole se leagă atâtea frumoase povestiri de

dragoste, în care acest prieten și confident a jucat adesea roluri importante. Pe el și-au încrustat primele cuvinte de dragoste timizii amorezi și la adăpostul evantaiului femeile își ascundeau un surâs, o lacrimă sau o profundă decepție.

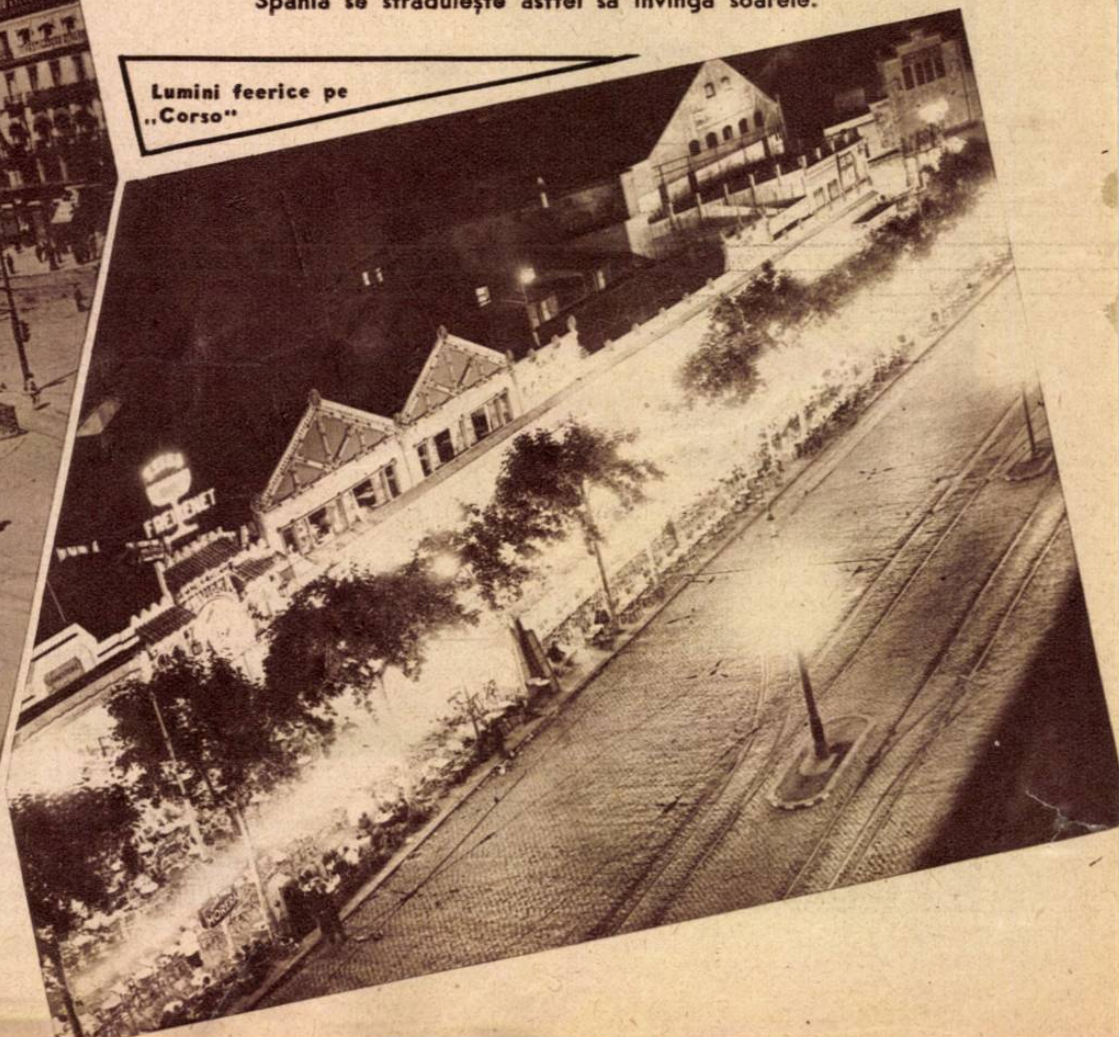
Dela introducerea strandurilor în Europa, Madridul a făcut un pas hotărâtor în apărarea sa împotriva soarelui. În jurul orașului și chiar în centru se fac mereu asemenea stranduri și se tinde ca prin numărul lor și prin plantațiile dese ce se sădesc în jur, să transforme Madridul într-o stațiune climaterică.

Spania se străduiește astfel să învingă soarele.

Puerta del Sol, în centrul Madridului

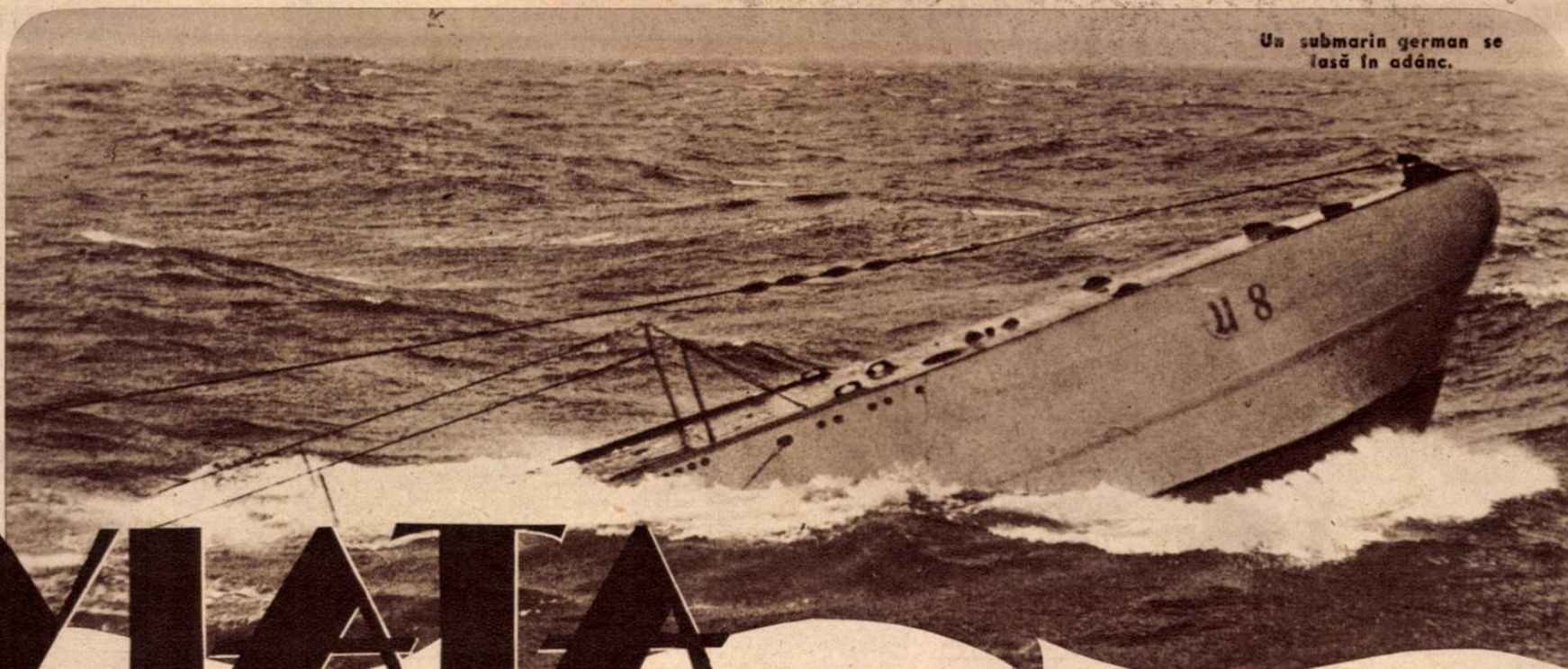

Lumini feerice pe „Corso”

Un submarin german se lasă în adânc.

VIATA

eroică a submarinului

In războiul, pe viață și pe moarte, dus împotriva Marii Britanii, două par a fi armele principale ale Reichului, avionul și submarinul. Atât comunicatele germane cât și cele italiene pomenesc foarte des isprăvile submarinelor care luptă împotriva forțelor navale engleze și mai ales împotriva traficului comercial al imperiului britanic. Viața interioară a a submarinului, greutățile și primejdiile la care este expus în fiecare clipă echipajul acestor vase cutezătoare, sunt înfățișate în culori vii de d Mario Sobrero în „Messagero”.

„Misiunea de război a unui submarin poate avea o durată de câteva zile. Submarinul, cetaceul de oțel, se află singur în mijlocul mării, uneori foarte departe de baza lui și de coastele Italiei, legat de uscat numai prin radio de care însă nu se poate folosi de cât atunci când iese la suprafață și numai în caz de nevoie absolută pentru ca inamicul să nu-i poată descoperi poziția prin radiogonometru.

Chiar pe bordul submarinelor de tonaj mai mare, viața nu este decât o captivitate într'un mecanism complicat și închis.

Fiecare dintre oameni se află acolo ca o roțiță dintr'un angrenaj, prins în viața mecanică a ansamblului închinat cu totul slujbei sale, misiunii pentru care operează submarinul. Cu această viață foarte grea, submarinele sunt deprinse din vremurile de pace...

Dar ce reprezintă incomoditățile și lipsurile pe lângă primejdiile la care sunt expuși oamenii submarinelor în sarcinile lor războinice? În fiecare clipă ei sunt gata la orice: să dea lovitura mortală inamicului sau să îndure ei înșiși vânătoarea nemiloasă a acestuia.

Lupta pe care fiecare marină de război o duce împotriva submarinelor e din ce în ce mai severă, din ce, în ce mai cumplită.

Când sunt descoperite de vasele de vânătoare sau de avioane submarinele sunt silit să se scufunde la adâncimea maximă la care pot rezista, mișcându-se sub apă, călăuzite de busolă, spre a scăpa de bombe și a face pe inamic să le piardă urma.

Se întâmplă uneori ca vânătoarea să continue timp îndelungat, zi și noapte, de către unități ușoare, sau la lumina soarelui de către escadrale de avioane. În cazurile acestea, submarinul e primejduit ori de câte ori scoate periscopul din apă.

Se întâmplă alteori ca un submarin, spre a se salva, să rămână în fundul apei o zi, ba chiar două, un număr nesfârșit de ceasuri lungi...

De fapt însă, noaptea este pentru submarine

Echipajul ascultă emisiunea de radio, în cabina lor.

odihna, răsuliarea. Este pauza între aventurile de ieri și cele de mâine — pauză pe care submersibilul revenit din abisul lichid o trăește la aer curat, pe marea întinsă, sub cerul imens, dar cu atenția mereu trează căci uneori trebuie să se ascundă iarăși sub apele ocrotitoare. Revenirea submarinelor la bază stârnește în totdeauna o tresărire de emoție. Mica ceremonie a oamenilor aliniați — salut dat vaselor care intră și ies de către celelalte unități de război — capătă un ton deosebit.

„Bine v'ați întors!” — căci se știe de unde. Ofițeri și mateloți recunosc amici printre oamenii aliniați pe platforma îngustă a submarinului sau scoțând capul din turnuleț. Se schimbă și câte-un salut care n'are nimic regulamentar. Submarinele sunt înconjurate de-o simpatie deosebită atât de marină cât și de popor. Mai cu seamă când un submarin revine la bază după ce a avut norocul să torpileze de curând — primirea este spontană și plină de-o frățească dragoste.

La bordul submarinului toți oamenii au o încredere aproape religioasă în comandant.

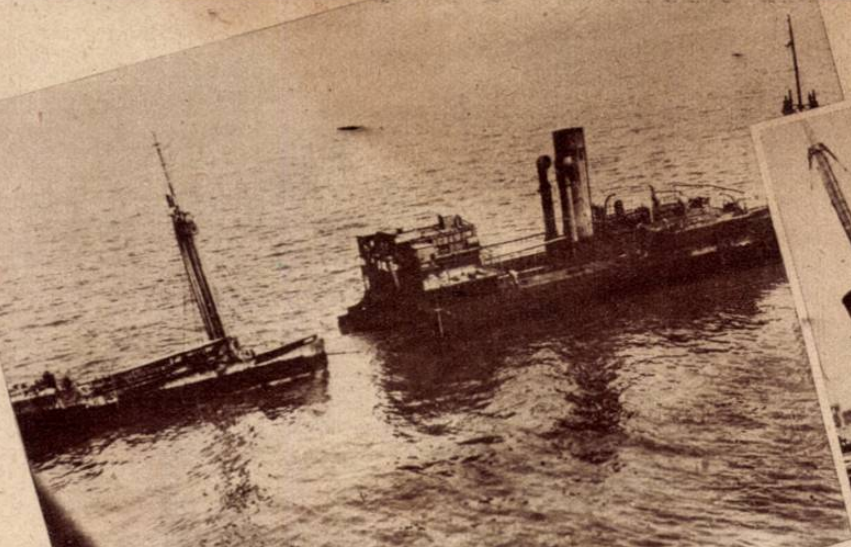
D. Sabrero a stat de vorbă cu un căpitan, comandant de submarin.

Ofițerul îmi spune că nu știe dacă va avea timp să-și revadă familia. Îmi pomeneste de soția și de copiii săi, mici încă. Pricep din cuvintele lui ce înseamnă și pentru dânsul... Mă gândesc la obrazul tinerei femei pe care am zărit-o într'o zi, atât de ademenitor, de simplu, și de rezervat... Îmi imaginez cum trebuie să arate copiii săi. În cele din urmă, ofițerul îmi mărturisește motivul călătoriei sale. Un prieten intim — comandant de submarin și dânsul — i-a scris înainte de-a pleca în misiune. „De data asta presimt că nu mă voi mai întoarce”. L'a rugat să aducă el însuși vestea asta văduvei. „Numai tu poți să-i explici pentru ce am dispărut”...

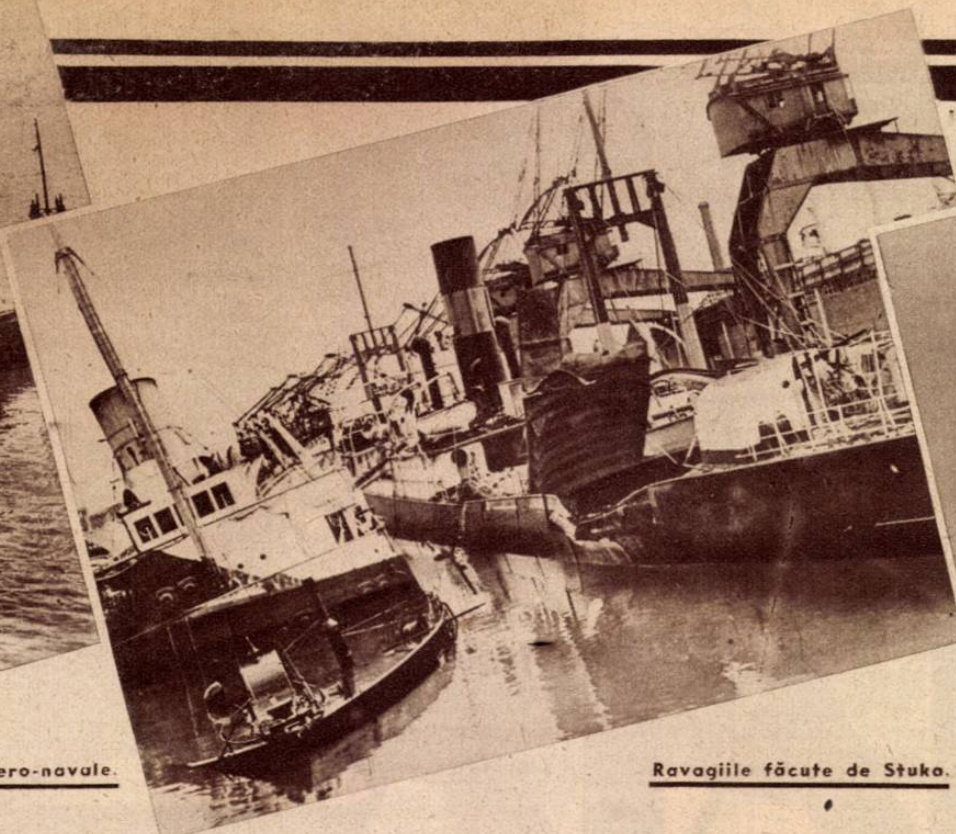
Într'adevăr, submarinul acela nu s'a mai întors.

Nici ofițerii n'au mai mult loc. Sala de mâncare e și bibliotecă.

Sfârșitul unei bătălii aereo-navale.

Ravagiile făcute de Stuka.

„Do 215” are la bord un dispozitiv special pentru impresiunile fotografice, atât de perfecționat încât poate fixa cu o precizie și claritate uluitoare, amănuntele cele mai ascunse ale pozițiilor inamice.

Tirul armelor aflate la bord, atât al celor ușoare cât și a celor grele, cuprinde un arc de 180 grade, adică întregul orizont. În fine, aparatul se poate menține în aer cu un singur motor. Toate platformele de ciment ale aerodromurilor germane din nordul Franței au fost vopsite cu un lichid verde, astfel încât să poată fi cufundate cu livezile împrejmuitoare.”

★

Ziarele americane înregistrează știrea că șeful armii aeriene americane a asistat, la Los Angeles, la primele sboruri ale celui mai rapid avion militar din lume.

Este vorba de o mașină înarmată cu cinci mitraliere și un tun, având o rază de acțiune de 1800 klm. și atingând o viteză de 800 klm. pe oră. Se știe că Marea Britanie ar fi comandat 800 aparate din acest tip.

★

„Popolo d'Italia” ocupându-se de tactica germană, în atacul împotriva Angliei scrie:

„Tactica germană e sintetizată astfel: să lovească porturile, spre a paraliza navigația, aerodromurile spre a paraliza aviația și apărarea coastelor spre a paraliza artileria antiaeriană.

Simultan trebuie atacat barajul de aerostate spre a se deschide drumul aviației de vânătoare, împotriva aparatelor de vânătoare inamice. Atunci când lupta va fi angajată, să intre în acțiune bombardierele și „Stuka”, spre a-și îndeplini misiunea specifică de distrugere rapidă.

În tot timpul duratei bătăliei, numeroase fente (curse) au rostul de-a atrage aviația de vâ-

Fotografie luată cu raze infraroșii, a Canalului Mânecii. În primul plan se vede coasta franceză, iar în ultimul plan, Anglia.

Întră în ARME!

Un corespondent de războiu, la lucru.

COMENTÂND armele puse în luptă cu prilejul atacurilor împotriva Angliei, ziarul „Gazette de Lausanne” scrie:

„Germania n'a pus încă în acțiune decât o parte din forțele sale aeriene, astfel a intrat în prima linie noul aparat gigantic „Do 215”, întrebuințat pentru prima dată în ultimul atac împotriva Londrei. E vorba de un bimotor de luptă și de recunoaștere, superior în concepție aparatelor cunoscut până azi. Aripile au forma trapezoidală, astfel că poate fi ușor recunoscut. Având o siluetă alungită, aviatorii germani l-au botezat „Creionul sburător”. O altă particularitate justifică această poreclă. Aparatul

